

NOVI TEHNIK

KLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ZALEC

ELEKTRIKA!

Današnje stanje glede preskrbe z električno energijo je tako kritično kot še nikoli v času, odkar opravljamo to delo, je v razgovoru dejal bremenilec pri Elektro Celje, Ivan Budna. Z njim smo se srečali v torek opoldne. Dan je bilo Celje s svojim območjem vsega skupaj dva ur (v presledkih) brez toka. Toda, nič kaj dosti bolj ni bilo pred tem in vprašanje je, kako bo jutri, po jutrim.

Kritične besede o trenutnem stanju ne potrebujejo komentarjev. Zato pa iščejo odgovor na vprašanje — zakaj in kako dolgo še tako. Tudi v tem primeru je odgovor ali manj na dlani. Proizvodnja električne energije ne gre v korak s potrebami in zahtevami po njeni potrošnji. Strošni centri električne energije pa naj bodo v gospodarstvu ali zunaj njega rastejo hitreje kot rastejo novi viri za njeno proizvodnjo. Toda, tudi novi viri povzročajo večje ali manjše skrbi. Tako tudi šoštanjska termoelektrarna. Njene emisije so prepogoste, izpadi boleči. Zakaj? Vrh tega je nepopolna dobava velenjskega lignita. Zdaj prihajajo na dan neke preteklosti. Zmeraj se učimo. Tudi v tem primeru, pa nihče ne vpraša, kako draga je ta šola in koliko bo trajala.

Stanje je kritično. Zaradi pomanjkanja električne energije stojijo mnoge tovarne in njihovi obrati. Nekatere so pogonu vsak drugi dan. Ljudje odhajajo z dela domov. Učence so boleče in drage. Izjeme v redukcijah so le redke. Le bolnišnica, mlekarina, vodovod... Industrijska podjetja so pod stalnim nadzorom. In če ne upoštevajo nobenih pogojev o omejevanju porabe električne energije, jim bo ena noč prekinejo dobavo. Takšen je zakon današnjega časa.

Celjska industrija potrebuje vsak dan okoli dva milijona kilovatnih ur električne energije. Te dni je dobava dosti manjša. Redukcije znašajo od 30 do 50 odstotkov. To je boleče. Mnogokrat tudi zaradi tega, ker pride ukinitev nepričakovano, nenapovedano. Izgube so velike. Kolikšna je trenutna škoda v gospodarstvu še ni moč ugotoviti. Na vsak način je velikanska. Imela bo svoj vpliv na proizvodne in poslovne rezultate. Tudi na zasluge.

Vprašanje je boleče in prav zaradi tega se ob njem razpravlja nova. Odgovori na nekatera so znana. Znana je na primer perspektivna graditev elektroenergetskih naprav, nove elektrarne. To pot je nakazal slovenski izvršni svet, ki hkrati opozoril, da bo do uresničitve tega načrta stalno pomanjkanje električne energije.

Trenutna rešitev, vsaj za ožje, recimo slovensko območje, je prav gotovo v čim prejšnjem popravilu šoštanjske termoelektrarne. Nove padavine bi zboljšale pogoje na Dravi. Ukinitev bodo še naprej. Gospodarstvo jih bo čutilo. So pa tudi problemi bi bil ugodnejši tudi ob večji dobavi velenjskega lignita! To pa niso edina pota za reševanje trenutnega položaja. Teh je več, toda vsa se tako ali drugače odražajo še v odnos naše družbe kot celote do elektroenergetike. Ne nazadnje bi lahko vprašali, kaj pa elektroenergetika sama? So ljudje v proizvodnji in distribuciji električne energije naredili vse, kar bi morali?

Zanimivo, četudi prej takšnih in podobnih vprašanj ni bilo, se z dosti ostrejšo vsebino pojavljajo zdaj. Nič drugega. Zdaj smo lačni in pogrešamo nekaj, česar smo prej nismo. Kako bi bilo, če bi na vprašanje in pritožbo opozorili tedaj, ko nas pomanjkanje električne energije ni teplo. Naj se še tako ali drugače izvijemo iz tega problema, ostane problem še vedno odprt. Sili nas k razmišljanju in reševanju. Kajti položaj kot je današnji se lahko še zelo dolgo.

MB

IZ VSEBINE:

kje si, elektrika — v velenju: kritika s predlogi — ustavno kramljanje: kako se združujemo — gospodarstvo regije je dobro — šmarčani ob svojem prazniku: hvaležni smo — v slovenskih konjicah: gasilsko slavlje — srebrni jubilej komornega moškega zbora — v celju: koncerti nove sezone — misterij uma: bila je črviva misel — pripoved zinke iz grobelnega — iz potopisne beležnice: cvetje v kijevu — v dobru pri planini: odžejali sta pesem in beseda

V vseh občinah celjskega območja so se začele javne razprave o besedilih slovenske in jugoslovanske ustave. Čeprav bo največ zborov občanov prav v krajevnih skupnostih, delavci pa se bodo o ustavi pogovarjali v delovnih organizacijah, ne bi smeli pozabiti na mladino. Začelo se je novo šolsko leto. Različne dejavnosti mladih, vključno z mladinskimi urami, marksističnimi krožki in drugimi oblikami usposabljanja, lahko pripomorejo, da bodo zlasti v šolah dijaki in učenci kar najbolje seznanjeni z ustavnimi spremembami.

Foto: D. Medved

VSEM OBČANOM!

V občini Celje so vodstva družbeno političnih organizacij temeljito pripravila razpravo o ustavnih spremembah. Koordinacijski odbor, ki so ga ustanovile vse te organizacije kot skupen organ za organiziranje, spremljanje in usmerjanje javne razprave, je ukinil, kar je potrebno, da se 9. septembra prične organizirana razprava.

Razprava bo na 146 sestankih delovnih ljudi v organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih v času in prostorih, ki so posebej javno razglašeni. Na sestankih bodo vodili javno razpravo politično strokovni delavci. Iz razprave bomo zapisovali vse pripombe, mnenja in predloge, ki jih bo posebna skupina koordinacijskega odbora uredila in posredovala širšemu zboru družbenopolitičnih organizacij v občini, na katerem bo ocenjena razprava, in vse gradivo posredovano republikanski ustavni komisiji, od katere bomo tudi terjali, da opredeli svoje

stališče do teh predlogov.

Zaradi izjemne pomembnosti te javne razprave in ustreznih organizacijskih priprav pričakujemo na sestankih poleg dobre udeležbe predvsem aktivnost udeležencev v razpravi.

Delovni ljudje in občani lahko svoje pripombe in predloge pošiljajo tudi neposredno koordinacijskemu odboru pri Občinski konferenci SZDL v Celju.

Priložnost je, da v oblikovanju ustavnega sistema sodelujejo vsi delovni ljudje in občani naše občine. Zato vse delovne ljudi in občane vabimo na razprave in pričakujemo, da bodo uveljavili svojo pravico in izpolnili dolžnost, ki nam gre v oblikovanju tega temeljnega dokumenta nadaljnega razvoja socialistične samoupravne družbe.

Koordinacijski odbor za organiziranje, spremljanje in usmerjanje javne razprave Celje

CELJE

FILM O

VIETNAMU

Danes ob 12. uri bodo v Unionu predvajali film o vietnamski vojni. Avtentične posnetke z borbenih prizorišč je prispevala vietnamska ambasada iz Beograda. Organizator predstave je DOM JLA, film pa bo komentiral polkovnik Anič Nikola iz Beograda.

shop
ZAMLADE
MLADO

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

V redakciji je živahno. Čeprav je vroče. Za vse naročnike in naročnike, za zveste bralce in priložnostne prijatelje, za tiste, ki nas šele želijo spoznati, pripravljamo veliko presenečenje. Milijonsko presenečenje. Nobene prihodnje številke NT ne smete zamuditi. Kaj, kako in kdaj — to je zaenkrat še skrivnost. Toda — bodite pripravljeni. Prijetna presenečenja.

Dragi bralci, verjetno ste opazili, da je naša četrta stran v NT namenjena predvsem gospodarskim vprašanjem. Veseli bomo, če nam boste poslali zapis o življenju v vašem delovnem kolektivu. Kaj je novega? Če ste s čim posebno zadovoljni ali nezadovoljni. Napišite!

V današnjem NT smo zapisali, kako je bilo na praznovanju šmarskega občinskega praznika. Kako so se odrezali Dobjani? Kaj je novega v vili v Trubarjevi ulici in še o čem.

Prihodnji teden bo v uredništvu okrogla miza o celjskem gledališču. V sredo popoldne ob 17. uri. Ste vabljeni!

VAS UREDNIK

SOLSTVO

Kopica
novih
skrbi

Pričetek šolskega pouka je vsekakor najpomembnejši za prvošolčke, saj se, z vstopom v šolo, končuje njihovo brezskrbno igranje. Devetsto enaindvajset otrok se je letošnje šolsko leto vpisalo v prvi razred. Celjska občina zajema šest samostojnih, štiri centralne in osem podružničnih šol. Prostorski problem bo rešila otvoritev V. osnovne šole, ki bo prihodnje leto. Zaradi nove razdelitve okolice so nekatere šole že letos zmanjšale ali pa povečale vpis. Poprečno pa vpis v celjski občini ni presegel lanskega. Zato se tudi nikjer ni pojavil kadrovski problem.

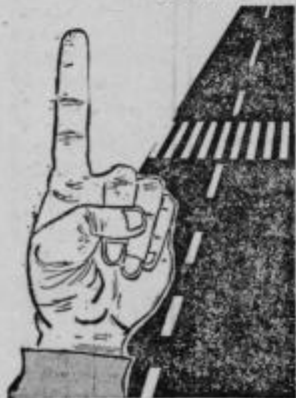
Seveda pa danes osnovna šola nima več samo izobraževalno-vzgojne funkcije. Učencem mora nuditi tudi podaljšano bivanje v varstvenih oddelkih. Le-te imajo organizirane vse šole, razen Dobrne in Frankolovega. Izvenšolsko delo opravljajo v dveh skupinah. Prvo obiskujejo učenci od prvega do petega, drugo pa učenci od šestega do osmega razreda. Tu najdejo otroci, katerih starši so zaposleni, pomoč pri opravljanju domačih nalog. Varstveni oddelki so predvsem pomembni za učence nižje stopnje, ki še niso vajeni samostojnega dela. Varstvo in pomoč pri učenju nudi tudi Pionirski dom, kamor so letos sprejeli 75 prvošolčkov. Problem varstva pa se javlja na Frankolovem in v Dobrni, kjer primanjkuje kadrov in prostora. Tako so tudi otroci prvih razredov prepuščeni nekvalificiranemu varstvu in cesti.

Da bi preprečili prometne nesreče, katerih žrtve so največkrat ravno prvošolski otroci, skrbe, ob naraščajočem prometu, za njihov varen prehod čez cesto, pionirji-milničniki v uniformah. Učencem prvih razredov pa so, na večini šol, oskrbeli rumene rutice, ki jih naredijo bolj opazne, ko se v mraku vračajo iz šole.

Za pa šola na Frankolovem kjer se je pred tremi leti smrtno ponesrečil nek učenec, še ni dobila potrebne opreme za pionirje-milničnike in rutice. Kljub temu pa njihov prometni krožek uspešno deluje in je bil že večkrat nagrajen. Učenci pa so v stalni nevarnosti tudi na Polulah, kjer cestno podjetje še vedno ni postavilo ustreznih prometnih znakov in označilo prehoda za pešce. Ravno na Polulah pa bi se na pomlad tovrstnjak, ki je izsiljeval prednost, skoraj prevrnil na gručo učencev, ki je zapuščala šolsko poslopje.

Prvošolčkom moramo, če hočemo, da bodo uspešno končali osemletko, nuditi znanje in vzgojo, ne smemo pa pozabiti na njihovo varstvo in izvenšolsko dejavnost.

SPENDL VIDA

VARNO ČEZ CESTO

Velenje

KRITIKA S
PREDLOGI

Predsednik skupščine SR Slovenije Sergej Kraigher si je v spremstvu direktorja Gorenja Ivana Atelška in predsednika skupščine občine Velenje Nestla Zganka ogledal tudi Gorenje in se pogovarjal s kolektivom predvsem o prilaganju novim ustavnim spremembam.

Prejšnji teden je bil na enodnevnem obisku v velenjski občini predsednik skupščine SR Slovenije Sergej Kraigher, katerega je spremljal pomočnik republiškega sekretarja za gospodarstvo ing. Klemenčič. Program obiska je bil izredno pester, vendar s prvotnim nekoliko spremenjen. Tako Sergej Kraigher ni odšel na obisk v Krajevno skupnost Zavodnje in v Rudarski šolski center, ker se mu je v dani situaciji zdelo pametneje in potrebneje, da gre v Rudnik lignita Velenje in v Termoelektrarno v Šostanj. Poleg tega je bil tudi v Gorenju, imel razgovor z razširjenim političnim aktivom, obisk pa je začel zjutraj na občini, kjer so ga njegovi občinski voditelji seznanili s trenutno problematiko in stanjem v velenjski občini. V odgovoru na nekatere pripombe in kritike Velenjčanov je Sergej Kraigher odgovoril, da če že kritizirate, potem morate tudi dati predloge, drugače dobi človek vtis neke izolacije, zaprtosti Velenja. Tak odtok se na račun Velenja velikokrat sliši in tisto, kar ste vi danes povedali, to potrjuje. Treba pa je biti vključen, integriran in akcijski za celot-

nem našim programu, ne pa izoliran. Če boste tako vključeni, potem boste lahko vračali tisto, kar ste dobili od jugoslovanske, slovenske in ostale skupnosti. To vzemite zavestno in če že delate programe do leta 1980, potem dajte tudi konkretne predloge za posamezna področja, kot šolstvo, zdravstvo in ostale dejavnosti.

Krajevne skupnosti, je menil Sergej Kraigher, ne smete obravnavati ločeno od ostale problematike. Treba jih je povezati z delovnimi organizacijami, kjer so občani posameznih krajevnih skupnosti zaposleni in tja potem tudi nameniti del dohodka, ki so ga ustvarili delavci.

Za mlajšo družbo, ki živi v Velenju neobremenjena s tradicijo, je greh, če počenja ravno obratno, kot v celoti zastopamo. S tem dela dvojnost človeka in to je popolnoma narobe. Če se boste dobro potrudili in poglobili, boste našli odgovore na vrsto vprašanj ali pa se boste še dalje zapletali v protislovja. Rešitve morate iskati v razvijanju samoupravljanja na vseh področjih, je poudaril predsednik slovenske skupščine. T. VRABL

Problem energetike

KRATEK STIK
MED RLV IN TE

Ivo ing. Klemenčič, pomočnik republiškega sekretarja za gospodarstvo: »Gospodarska politika, ki jo je rudnik vodil, je bila v razkoraku z razvojem in potrebami termoelektrarne. Tako je danes v rezervi komaj 30 tisoč ton premoga, morali pa bi jih imeli 250 tisoč. Obljubili ste, da boste zagotovili količinske potrebe termoelektrarne, ne pa tudi kvalitete premoga. Če tega ne boste naredili, boste plačali bonifikacije. Ali naj termoelektrarna kuri z bonifikacijami?«

Znano je, da že vrsto let sodelovanje med Rudnikom lignita Velenje in Termoelektrarno Šostanj kljub napisani in podpisani pogodbi o medsebojnem sodelovanju ni takšno, kot bi moralo biti. Zlasti se je situacija zaostila v letošnjem letu, ko v termoelektrarni nimajo dovolj premoga, kajti tega jim rudnik ne dobavlja v takšnih količinah, kot bi bilo potrebno. Rudnik se je zaradi določenih težav (za njih ni sam kriv) raje odločil, da bo kvalitetnejši premog izvažal za devize, termoelektrarni pa pošiljal premog slabše kvalitete in količinsko mnogo manj, kot bi ga potrebovali za normalno obratovanje.

Res je, da so v rudniku izpolnili po pogodbi zahtevano količino premoga. Vendar je vse to premalo. Poleg tega pa so bili v rudniku tudi nekateri izpadi, tako da je dnevno primanjkovalo v termoelektrarni po 3500 ton premoga. Če bi ta premog dobili, ne bi bilo nobenih redukcij električnega toka.

Ivo ing. Klemenčič je ob obisku v RLV povedal: »Vsak teden bi moral rudnik prodati termoelektrarni 65 tisoč ton premoga, da bi lahko obratovala 100 odstotno, tako pa zaradi pomanjkanja obratuje samo 55 odstotno. S 1. novembrom je rudnik obljubil, da bo dobavljal dnevno devet tisoč ton premoga, če pa odštejemo sobote in nedelje, bo to komaj okoli sedem tisoč ton dnevno, kar pa je za približno 3500 ton premalo. Rešitev je v tem, da se omeji izvoz in daje termoelektrarni dnevno 10 tisoč ton. V polletnem času bi bilo potrebno pripraviti zalogo premoga, vendar je tudi niso in če bi jo, bi bili danes v dru-

gačni situaciji, kot smo. Zato je treba čuvati kot rezervo za primer izpada iz drugih republik in je zato ne smemo drugače uporabljati, kot ob izpadu. Prejšnji teden so obljubili po deset tisoč ton premoga dnevno, dajali pa so samo osem, sedem ali pa še manj. Takšno poslovanje pušča posledice. Prednost je treba dati domačim potrebam in treba je prekiniti s kratkim stikom na relaciji rudnik-termoelektrarna. Nujna je medsebojna povezava. Za prihodnje leto je rudnik obljubil 2,5 milijona ton premoga, vendar bo tudi to premalo in bo treba zagotoviti vsaj 2,7 milijona.«

Direktor RLV Ludvik Mali je v odgovoru povedal, da se zavedajo, da morajo skrbeti za termoelektrarno, vendar da čez noč ne morejo pustiti na cedilu številnih potrošnikov, ki bi zaradi tega ostali brez zimo brez premoga. Ker se zavedajo, da je primarna dolžnost skrbeti za TE bodo v bodoče zmanjšali prodajo za široko potrošnjo.

Sergej Kraigher: »Zaenkrat je vaša družbena funkcija energetika, kar ni samo funkcija Velenja, temveč Slovenije in Jugoslavije. Subjektivne sile v Velenju so dvojne. Po vsem tem, kar ste povedali in obljubili, nimamo še nobene garancije, da boste to tudi izpolnili. Treba je sprejeti zakon in vse formulirati tako, da bomo v bodoče podobne pojave odpravili. Nimamo tudi prav, da je pri vas politika neusklajena. Če bi začeli drugače delati pred desetimi leti, bi danes vsega tega ne bilo, kot je. Ne bi bilo teh nesporazumov. In tisti štrajk snemal! Če bi bili delavci sproti obveščeni o vsem, ne bi do njega prišlo. Danes oglaš-

na deska ne zadošča več, lavec mora dobiti druge, kretnejše in podrobnejše informacije. In ni toliko problematičen sam štrajk, če pade delovni učinek, nastopi anarhija.«

Ivo ing. Klemenčič: »Velenjska tona premoga lahko pomaga v kritični situaciji, ki bo več ali manj skozi vso zimo.«

Sergej Kraigher: »Dejstvo je, da rudnik ne gre v komu z razvojem in potrebami termoelektrarne ali pa je neustrezna prodajna politika. Vse skupaj jemljete preprosto in tako vaš največji kupec, ki ga imate pravi, ostaja brez premoga. Ne gre za obnavljanje govdovine, ampak zato, da prekinete s prakso, ki je doslej. Kakšno je sodelovanje s TE, če nima zagotovljenih premogovnih kapacitet niti 2 do 5 let? Ta problem je treba takoj rešiti vsaj za deset let, drugače tako ne bo šlo več.«

Ludvik Mali je potem govoril o tem, da se je situacija po spomladanskem štrajku spremenila, da so darjem povečali osebne dohodke za približno 35 odstotkov, dobili kredite in urele cene premoga. Vsa ta normalizacija bo tudi zagotovila da bodo izpolnili plan 2,5 milijona ton premoga na konca leta. Najvažnejše pa vsekakor je, da se uredijo nosi na relaciji rudnik-TE, da se zagotovijo prav termoelektrarni takšne količine premoga, ki bodo omogočale normalno obratovanje in redukcij. Seveda pa to samo naloga rudnika, temveč tudi TE, velenjske občine in ne nazadnje tudi republike.

TONE VRABL

Ustavno kramljanje

Kako se združujemo?

V ustanavljanju temeljnih organizacij združenega dela zasledimo na našem območju različna pota do snovanja novih samoupravnih zgradb delovnih organizacij. Nekateri pravi: Ne omo se stozdratit, ker je za nekatere skupine to plašč in pretveza za prihodnji korak — za razdružitev. Zato bomo previdni. Drugi spet, upravičeno kajpak, opozarjajo, da temeljne organizacije nekaterim kar prav pridejo. Saj bodo lahko zadovoljili svoje tehnobirokratske in monopolistične želje. Ponekod sega ta razprava še globlje. V prepire in nesoglasja. A samo na podjetniški ravni. Ponekod so se tem tročim razmišljanjem modro izognili tako, da temeljnih organizacij ne bodo ustanavljali. In so ostali pri starem.

Danes bi se rad zaustavil pri tistih, ki nočejo razumeti, da ustava zahteva združevanje dela in sredstev družbene reprodukcije. Seveda drži, da z ustavnimi spremembami orjemo globoke brazde v samoupravljanju. Da se spreminja položaj delavca v temeljni organizaciji. Da s tem delavec postaja odločujoč razporejevalec sredstev za krepitev materialne osnove njegove fabrike, njegove TOZD. Pa tudi tistega dela sredstev, ki ga bo združeval z delom in sredstvi drugih organizacij združenega dela — na proizvodnem, prometnem ali finančnem področju.

V tem grmu pa za nekatere še vedno spi neprebujeni zajec. Večja pravica decentraliziranega samoupravljanja pomeni večjo odgovornost za na-

ravno, demokratično dogovorjeno in organsko združevanje. V okviru delovne organizacije, sestavljenih organizacij združenega dela in drugimi. Zakaj? In zakaj se ne more noben kolektiv obnašati tako, kot se mu pač zdi? Zakaj je prav poglavju o združevanju dela in sredstev družbene reprodukcije namenjena tako očitna pozornost?

Najboljši primer za razmišljanje nudi usoda dohodka, družbeni značaj dohodka. Ali je večja storilnost vedno zaslug delovnega kolektiva? Najpogostejše je večja storilnost rezultat vlaganja družbenih sredstev — se pravi tudi dela minulega dela drugih delavcev — v modernizacijo tehnike in tehnologije določenega delovnega kolektiva, kar mu

potem omogoča dosegati večjo storilnost.«

Se preprosteje temu rečemo tako — dohodek je družbena last. Ne samo zato, ker kolektiv raste s pomočjo dela delavcev v drugih organizacijah združenega dela. Ampak tudi zato, ker je tisto, s čimer dela in kjer dela, družbena lastnina. Prav na to, da se gibljemo v proizvodnji in v celotni družbeni reprodukciji na njeni združenega dela, na njeni sadov družbene lastnine, preveč pozabljamo. In hočemo, da se v naše delo, tako se sliši v posameznih kolektivih, nihče ne vmešava.

Mnogo vode bo najbrž še preteklo, preden bomo v šoli samoupravljanje, političnih solah in drugih oblikah samoupravnega osvoboditve povsem razbistriili misel, da so

nosilci celotnega procesa družbene reprodukcije združeni delavci. Ti združeni delavci, vsi, ki delamo, naj bi z ekonomskimi in demokratičnimi sredstvi nadzorovali gibanje sredstev za proizvodnjo in za razširjeno reprodukcijo. Mnogo kritik je doživelo v zadnjih letih, predvsem v ustavni debati, odtujevanja tistega dela delavca, ki postaja družbena akumulacija. Ki najbolj nazorno kaže, kako se združeno delo spreminja v družbeni kapital. Usoda tega denarja je bila mnogokrat tako nejasna kot vsebina pisma v zapečateni kuverti z uradnim žigom. Vedelo se je, da denar ne plahni sam od sebe. Kdo, kje, kam in kako ga usmerja pa se je vedelo le približno.

(nadaljevanje prihodnjč)

LIK Savinja

GREDO V KAKOVOST

»Beseda ob polletju lanske realizacije ne dosegamo, toda finančni učinek je boljši in prav tako dobre so perspektive,« je na kratko ocenil sedanji položaj lesnoindustrijskega kombinata Savinja v Celju direktor Ivan Petaver.

SOSTANJ

Novi direktor v TE

V torek zvečer so v Velenju imeli izredne sestanke občinskega konferenca ZKS, politični aktiv in oba zbora občinske skupščine, kjer so razpravljali o najaktualnejših dogodkih v Termoelektrarni Sošanj. Gre za to, da so v Termoelektrarni III. stalne okvare, ki povzročajo številne prisilne izpade električnega toka, kar vsekakor neugodno vpliva na gospodarstvo in splošno situacijo. Zaradi vsega tega je prišlo do takojšnje namenitve v vodstvu Termoelektrarne, katero se dobi, da ni dovolj storila, da bi do takšne situacije ne prišlo. Takoj v sredo je prevzel vodstvo Termoelektrarne Tone Bole, predsednik gospodarskega zbora skupščine SRS. V Velenju so sprejeli med drugim tudi sklep, da se lažje pristopi in realizira linčna združitev Rudnika lignita Velenje s Termoelektrarno.

Med poglavitne probleme je direktor kombinata uvrstil zastarelo tehnično opremo, izpad nabave eksotičnega lesa in izredno povišanje cen lesa na svetovnem trgu, nagrajevanje strokovnega kadra in iskanje jasne proizvodne usmeritve. Letošnji proizvodni plan ni majhen — nekaj čez 800 zaposlenih naj bi ustvarilo okrog 14 starih milijard. Ob polletju so pristali pri 6 milijardah in pri skoraj 400 milijonih skladov. To je dobro. Manj so zadovoljni s tem, da je proizvodnja za okrog 13 % manjša zaradi izpada eksotičnega lesa. Ugodno pa raste izvoz. V celotni realizaciji imajo 60 % izvoznih dosežkov. Ne samo predelave, temveč tudi finalnih proizvodov: kosovnega pohištva, regalov, omar in seveda opreme za otroške sobe. Savinja ne izvaža samo na zahodno tržišče, ampak se enako pozornost usmerja k deželam v razvoju.

Če bi pravočasno stekla proizvodnja kontejnerjev (v sodelovanju s tovarno EMO), bi bil poslovni rezultat še boljši. Savinja je vložila v proizvodnjo lesenih podov za kontejnerje okrog 400 starih milijonov. Sedaj čakajo, kdaj bo normalno stekla proizvodnja kontejnerjev. V septembru bodo dali na trg nov

komplet, mozaik, otroške opreme za sobo. V njihovem razvojem načrtu ima pohištvena proizvodnja nasploh pomembno mesto. Polfinalne proizvodnje ne bodo opustili. Če bo uspel posel z lesnimi podi za kontejnerje, jo bodo oplemenitili. Težava je v tem, ker je njihova surovinska baza oddaljena. Z integracijami pa, zaenkrat, tako kaže, v celjski regiji na področju lesne industrije ne bo nič. Vendar pa sedaj Savinja išče druge partnerje. Med načrti celjske Savinje moramo omeniti še novogradnjo kotlarne. Razmišljajo še o lastnem energetske viru, saj jih sedanje velike (v prihodnjih letih pa ne bo drugače) redukcije električnega toka močno prizadeda.

Zelo zanimivo odločitev pa načrtujejo v pripravi nove samoupravne organiziranosti podjetja. Pogovarjajo se o sedmih temeljnih organizacijah združenega dela: TOZD obrat Sempeter, TOZD pohištvo Celje, TOZD polfinalna proizvodnja, TOZD žaga, TOZD furnirnica, TOZD pomožni obrati in TOZD skupne službe. Samoupravni sporazumi bodo morda podpisali že v tem mesecu. Na vprašanje, ali imajo v tovarni lastne skrite rezerve, je Ivan Petaver opozoril na prodajo odpadkov, zlasti pa, »da se prodaja kvaliteta.« In da bodo vse storili za izdelavo najkvalitetnejšega blaga.

Praznik občine Mozirje

OD IGLE CESTA

Občani mozirske občine so prejšnji teden začeli z občinskim praznovanjem, ki bo trajalo ves teden. Številne kulturne prireditve ter otvoritve nekaterih novih objektov bodo sestavljale program občinskega praznovanja.

V soboto, 8. septembra se je začelo praznovanje s slovesno otvoritvijo nove asfaltirane ceste od Igle pri Lučah do Solčave.

Ob otvoritvi se je zbralo veliko domačinov iz vse doline — od Ljubnega do Logarske. Prav tako so bili prisotni predstavniki vseh družbeno-političnih organizacij občine in nekateri gostje, med njimi tudi Tone Bole, predsednik gospodarske zbornice SR Slovenije.

O pomenu nove ceste in o razvoju krajev v gornjem delu Gornjesavinjske doline sta spregovorila navzočim Jože Deberšek, predsednik skupščine občine Mozirje, ter Ivan Kosmač, predsednik krajevne skupnosti Solčava.

Ivan Kosmač je povedal naslednje:

Ivan Kosmač, predsednik KS Solčava

»Prav gotovo je, da so si ljudje, ki so v teh krajih mnogo pretrpeli in prispevali za osvoboditev domovine, zaslužili, da jim cesta prinese boljše življenje. Stara cesta je bila kamen spotike, saj je zavirala vsesplošni napredek solčavskega in vse Gornjesavinjske.

Cesta bo dala krajem nov utrip, povečal se bo turistični dotok, prebivalcem ob ve-

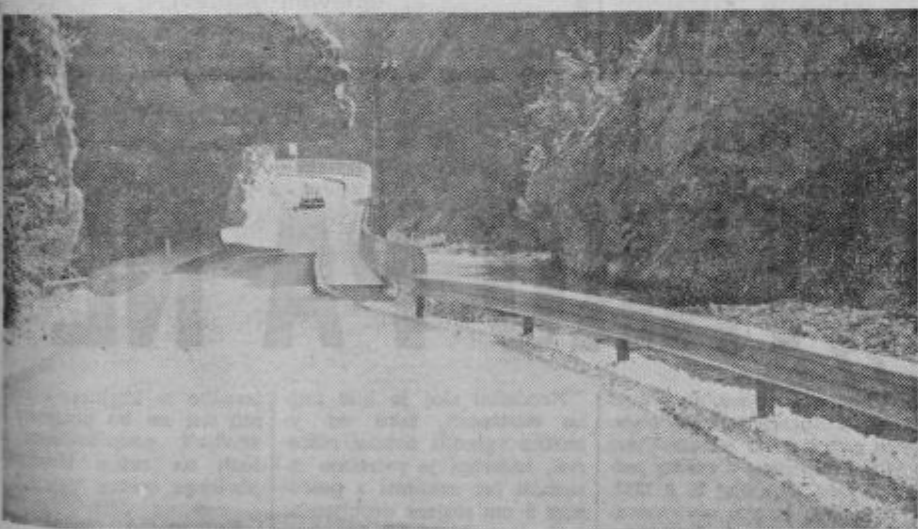
goveje živine in tako naprej.

Ker smo medtem našli še na druge, povsem različne informacije, vas prosimo, da vi sami razjasnite našim bralcem položaj v podjetju, sploh še odnos Kmetijskega kombinata Hmezd-Trgovsko podjetje Jelša.

Milenko Strašek

TOVARIŠ MILOŠ KLANJŠEK DIREKTOR TRGOVSKEGA PODJETJA »JELŠA« V ŠMARJU PRI JELŠAH

Nedolgo tega smo v našem časopisu zapisali drobno notico o sporu med vašim podjetjem in kmetijskim kombinatom Hmezd, obrat Šmarje pri Jelšah. Takrat smo zapisali (po informacijah kombinata), da skačete v področje njihovega delovanja: odkup kmetijskih pridelkov, preprodavanje

Sodobna cesta je nadomestila prašno in izrabljeno cestišče

Celje

ALI JE TO RESNO?

Kljub pesimizmu, ki je zaviral ob dejstvu da bo tudi letošnji šesti sejem obrti in sedma zlatarska razstava na neprimernem prostoru, kar zlasti velja za obrtni del, so prve priprave na letošnjo tradicionalno obrtno manifestacijo v Celju od 28. septembra do 7. oktobra ovrgle sleherni pomislek. Priprave so stekle tako, da smo kljub improvizaciji na pragu doslej največjega obrtnega sejma v mestu ob Savinji.

Ko je o tem in drugih problemih na seji pripravljalega odbora za sejem obrti govoril njegov predsednik Fedor Gradišnik, je med drugim poudaril:

»Ob tej priložnosti moramo znova ugotoviti, da se nam ni posrečilo, da bi imeli letošnji sejem v novih prostorih. Zadeva okoli novega

sejmišča se je premaknila tako, da je občinska skupščina imenovala člane iniciativnega odbora, ki bo na prihodnji seji razširjen. Nekateri člani tega odbora so se že sestali in se domenili za načrt akcije, ki naj bi zajela vse prebivalce mesta. Tako naj bi izgradnja turistično rekreacijskega in sejemskega prostora pod Golovcem v Celju postala akcija vseh Celjanov in vseh delovnih organizacij našega območja. Akcija bo nekoliko širša in se ne bo omejevala samo na sejemske prostore, pač pa na turistično rekreativno dejavnost pod Golovcem. V prvi etapi naj bi dobili malo pokrito dvorano, poleg tega še pokriti bazen z gostiščem in kegljiščem ter hotel v mestu. Gre skratka za akcijo, ki bo pripravljala pogoje za večje pri-

reditve v letu 1975. in naprej. Računamo namreč, da bi objekte, ki jih zajema prva faza, zgradili v 1975. letu.

Tak je torej nov program izgradnje turistično rekreacijskega centra pod Golovcem. Vtem ko je več kot hvaljevredna pobuda, da dobiva akcija širši značaj, da bodo v njej sodelovali vsi prebivalci in vse delovne organizacije pa moti to, da dobiva načrt za izgradnjo objektov pod Golovcem pa naj se imenujejo tako ali drugače, od časa do časa novo vsebino in novo smer. Te spremembe tudi kažejo, da pobuda še ni povsem zrela ali drugače povedano, da ni kaj preveč resna. Tako je iz nje tudi izginila misel, da naj bi otvoritev letošnjega sejma obrti povezali z vgraditvijo temeljnega kamna za predvi-

dene objekte. Res je, če ni pogojev, da bi z deli tudi takoj nadaljevali, potem formalna vžidava temeljnega kamna nima nobenega pomena.

Naj bo tako ali drugače — Celje potrebuje objekte in prostore kot jih predvidevajo stari in novi načrti izgradnje turistično rekreativnega središča pod Golovcem (tudi hotel v mestu). Ta načrt ne bo težko opravičiti in utemeljiti. Zanj se bodo prav gotovo zavzeli vsi prebivalci in vse delovne ter družbene organizacije. Morda pa bi sejem obrti izkoristili vsaj za to, da bi odbor za izgradnjo tega središča s hotelom in mestu objavil svoj program in ga tudi časovno utemeljil. Večne spremembe vodijo le k zavlačevanju. Tega pa si nihče ne želi.

M. BOŽIČ

REKLI SO

RES ME ZANIMA

Po krajevnih skupnostih občine Zalec potekajo razprave o ustavnih dopolnilih zvezne, republiške ustave ter o osnutku statuta občine Zalec. Minulo nedeljo so v ta namen sklicali v Letušu zbor občanov. Predloge ustavnih dopolnil je razlagal Janez Meglič, medtem ko je Milan Zabavnik opozoril zborovalce na tiste člene, ki zadevajo krajevne skupnosti ter obrazložil predlog statuta občine.

Mirka Flereta, ki je predsednik Jamarskega kluba v Letušu, smo vpra-

šali, kaj njega najbolj zanima v ustavni razpravi: »Seveda me zanima vse, kar zadeva krajevne skupnosti in občane. Še posebno zanimive pa so za mene tiste točke, ki se nanašajo na delo, dolžnosti in pravice mladine in mladinskih organizacij, ter društev. Se nekaj bi rad pripomnil: Moti me nezainteresiranost občanov, ki se tako maloštevilno udeležujejo zborov občanov, ko imajo tu vendar največ priložnosti, da se pogovorijo o problemih svoje krajevne skupnosti.«

T. Tavčer

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

— V Rudniku lignita Velenje se je v zadnjem času na novo zaposlilo 109 ljudi, od tega 85 v jami. Trenutno potrebujejo še 60 ljudi za jamska dela. Poleg osebnih dohodkov je največji problem v rudniku stanovanja za delavce, saj imajo trenutno 350 prostov, v gradnji pa 210 stanovanj. Do konca leta bodo začeli z gradnjo nadaljnjih 100 stanovanj, tako da bi jih skupaj gradili 310. Letos bodo dali za stanovanja preko milijardo in pol dinarjev in če bodo imeli toliko denarja tudi v prihodnjih letih, bodo stanovanjski problem rešili. Z izgradnjo letošnjih stanovanj bi prihodnja leta potrebovali v poprečju po 60 do 70 novih stanovanj. Rudnik že ima 1800 svojih stanovanj in 500 samskih ležišč.

Poseben problem predstavlja tudi nadurno delo, ki bi ga radi do leta 1977 odpravili, zato pa potrebujejo še 250 ljudi. Z vsemi zaposlenimi bi tako odpravili nadurno delo in prešli na 42 urni delovni teden.

V Gorenju predvidevajo za prihodnje leto 430 milijard brutto dohodka, od tega za sto milijonov izvoza. Vsako leto v Gorenju porabijo za investicije okoli 30 milijard, letos jih bodo 25, prihodnje leto pa planirajo 38. Med šest tisoč zaposlenimi v Gorenju v Velenju jih je 452 s srednjo šolo, 69 z višjo in 70 z visoko, ostalo pa so priučeni ali kvalificirani delavci. Trenutno štipendirajo 77 ljudi, 217 jih imajo v poklicnih šolah in 93 na posebnem izobraževanju.

Gorenje ima v Jugoslaviji okoli 50 partnerjev, ki prodajajo njegove izdelke. Zaradi boljšega sodelovanja med podjetjem in trgovino bodo 15. oktobra podpisali poseben dogovor o sodelovanju, s katerim želijo doseči predvsem kvalitetnejšo in boljše prodajo.

— V tovarni gradbenih elementov IGE v Velenju so končno našli skupni jezik o nadaljnjem sodelovanju z dobaviteljem strojne opreme iz Italije. Tako so za tri dni ustavili proizvodnjo in kompletni strojni trak temeljito očistili in popravili, tako da v bodoče proizvodnja ne bo več zastajala kot doslej. V tovarni so uvideli, da za številne izpade niso krivi samo tuji partnerji in njihova oprema, ampak tudi delovna sila, ki je bila premalo pripravljena in usposobljena za delo v tehnično zahtevni tovarni.

V IGE so nabavili tudi poseben stroj za peno beton, katerega prednost je v tem, da daje odlično zvočno in toplotno izolacijo. Stroj pripeljejo do stanovanjske hiše in v nekaj urah prevlečejo s posebno maso zgornji del hiše. Do konca leta nameravajo zaradi velikega popraševanja kupiti še en takšen stroj.

— Velenje je bogatejše se za eno veleblagovnico. Trgovsko in proizvodno podjetje ERA je včeraj nasproti avtobusne postaje v spodnjih prostorih novega bloka odprl novo, izredno lepo urejeno in založeno blagovnico Standard.

Gospodarstvo regije

DOBRO!

Ze samo površen prikaz polletnih rezultatov gospodarstva v občinah celjskega območja pripoveduje o učinkih velikih naporov delovnih kolektivov v letu stabilizacije. V letu, za katerega so prav v gospodarstvu značilna mnoga nihanja, težave in hude zadrege. Dovolj je, če povemo, da so slovenska poprečja za posamezne kazalce gospodarjenja manjša od regijskih. Navedimo jih!

Celotni dohodek: 8.343.480 tisoč din ali za 27 % več kot lani (Slovenija 26 %)

Dohodek: 1.825.444 tisoč din ali za 24 odst. več (Slovenija 21 %)

Ostanek dohodka: 384.465 tisoč din ali 11 % povečanje (Slovenija indeks 115)

Družbeni proizvod (razdeljen dohodek in amortizacija): 2.220.818 tisoč din in za 23 več kot lani (Slovenija indeks 121)

Zaloge gotovih izdelkov: 962.149 tisoč din, kar je za 52 % več kot lani (Slovenija kaže indeks 136).

Tudi zaloge nedovršene proizvodnje so nad republiškimi. Ugodnejša je amortizacija po predpisanih stopnjah, »pospešena« amortizacija pa je manjša kot v republiki.

Izgube iz tekočega poslovanja so sicer večje kot lani, toda precej manjše kot v republiki. V regiji jih delajo samo v nekaterih občinah (Celje, Konjice, Zalec). Morajo je zanimivo se to, da so terjatve od kupcev manjše, obveznosti do dobaviteljev pa take kot lani. V prvem polletju je gospodarstvo regije izvozilo za 35.333.883 ameriških dolarjev blaga (indeks 122). Največji izvoznik je Velenje. Sledijo pa Celje, Zalec, Konjice in Smarje. Izreden porast v izvozu izkazuje skoraj vse občine, z izjemo Zalca indeks 101 in Konjice (indeks 102).

Poprečno število zaposlenih je bilo v regiji v prvem polletju 65.991, kar je za 6 % več kot lani. Procentualno so jih na novo največ zaposlili v Sentjurju. Po storilnosti (družbeni proizvod na delavca) pa celjska regija zaostaja za slovenskim podatkom. Gospodarstvo območja je doseglo 33.653 din na zaposlenega (indeks 116), Slovenija pa 33.828 din. Razlika je majhna, vendar tudi rast ne obeta sprememb. Podatki o kakovosti gospodarjenja (o ekonomičnosti, rentabilnosti in akumulativnosti) pa ne govorijo povsem v prid ugodni sliki šestmesečnega poslovanja. Nekoliko drugače je z izplačanimi mesečnimi neto osebnimi dohodki na delavca. Popreček je boljši kot v Sloveniji in znaša 1.990 din (15 % več kot lani). Najbolje zaslužijo v Velenju (2165 din), v Celju (1976 din) in Zalcu (1943 din). Močan porast osebnih dohodkov (za 21 %) izkazujejo konjiški kolektivi. To je razumljivo, saj je bilo konjiško gospodarstvo po osebnih dohodkih že dalj časa na zadnjem mestu v regiji. Čeprav so letos malo poskočili, pa so še vedno na predzadnjem mestu. Najslabše namreč zaslužijo v Mozirju (1748 din). V ostalih občinah pa je takole: Laško 1884 din, Sentjur 1872 din in Smarje 1871 din.

Za poznavalce gospodarske problematike bodo zanimive še »občinske« primerjave o doseženem družbenem proizvodu na delavca:

1. Velenje	40.837 din
2. Laško	35.466 din
3. Celje	31.547 din
4. Zalec	31.273 din
5. Slov. Konjice	30.832 din
6. Sentjur	30.577 din
7. Mozirje	27.465 din
8. Smarje	27.091 din

O moči gospodarstva v posamezni občini bodo spregovorili še kazalci o ostanku dohodka na delavca (akumulativnost):

1. Laško	7.951 din
2. Slovenske Konjice	7.617 din
3. Sentjur	6.635 din
4. Velenje	6.334 din
5. Zalec	5.968 din
6. Smarje	5.896 din
7. Celje	5.195 din
8. Mozirje	2.557 din

Vse navedene primerjave prav tako nosijo v sebi težo relativnosti in neupoštevanja specifičnega položaja gospodarstva v posamezni občini. Vseeno pa spodbujajo k razmišljanju.

Če sklenemo — statistična analiza polletnega gospodarjenja v celjski regiji prikazuje, lahko rečemo, dobro stanje. Še posebej, če vemo, da bo zagon v mesecih do konca leta povišal »pritiske« v krvnem obtoku gospodarjenja na našem območju.

J. V.

MIMOGREDE

Med vsekakor najbolj zanimive oddelke v tovarni Gorenje sodi od letošnjega leta dalje tudi obrat za proizvodnjo barvnih televizorjev. Vodja tega oddelka Borut Jenko je povedal, da bodo do konca letošnjega leta izdelali že deset tisoč barvnih televizorjev, za prihodnje leto pa jih predvidevajo že dvajset tisoč. »Vse izdelujemo sami, kupujemo samo material. Kvaliteta naših barvnih televizorjev pa je na nivoju evropskih tovarn, ki izdelujejo televizorje. S proizvodnjo barvnih televizorjev smo začeli šele letos, v oddelku elektronike pa je 250 zaposlenih. Stiri sklope za barvne televizorje izvažamo tudi v ZIR Nemčijo in to po približno 400 kosov dnevno.«

Žalec

KJE JE DENAR

Pisali smo že, da doživlja žalsko gospodarstvo v tem letu živahen vzpon. V prvem polletju je celotno gospodarstvo zabeležilo močan preseg večine začrtanih ciljev. Pri celotnem dohodku, amortizaciji, pri podjetniški akumulaciji na zaposlenega in pri ostalih gospodarskih kazalcih. Le pri družbenem proizvodu, ostanku dohodka in v zaposlenosti ne dosega plana. Prav je, da nadrobno in nazorno predstavimo vse tiste žalske kolektive, ki prednjačijo v ustvarjanju celotnega dohodka. Izbrali smo samo tiste, ki dosegajo nad staro milijardo realizacije (1. polletje 1973):

1. KK Hmezad	2740 din
2. Tovarna nogavic	2186 din
3. TT Prebold	2127 din
4. Savinjski magazin	
5. Garant Polzela	
6. Keramična industrija	
7. TT Juteks	
8. Ferralit	
9. Manerva	
10. Gradnja	

Zaposlenih	
420.092 tisoč din	2341
33.812 tisoč din	984
80.882 tisoč din	1200
54.881 tisoč din	260
22.724 tisoč din	313
19.543 tisoč din	486
18.168 tisoč din	442
17.573 tisoč din	285
16.974 tisoč din	75
15.448 tisoč din	193

Daleč »najbogatejši« je kmetijski kombinat Hmezad, ki predstavlja najpomembnejši delež v žalskem gospodarstvu. Polzela in prebold.

Še enkrat:

„TAKO PA NE“

Vljudno prosimo, da v prvi številki Novega tednika objavite odgovor na članek Tako pa ne, objavljen v vašem tedniku št. 33 z dne 30. 8. 1973.

V našem članku obravnavate odsek ceste od glavne ceste do cerkve v Smartnem ob Paki. Po pogodbi, ki jo je Komunalno obrtni center Velenje sklenil s Krajevno skupnostjo Smartno ob Paki, je potrebno na tem odseku odstraniti nenosilni zemeljski sloj materiala III.—IV. ktg. v globino do 40 cm, glede na nivo leto novega asfaltnega sloja.

skaj tovarna sta si po ustvarjenem celotnem dohodku blizu. Savinjski magazin je v sredini, ostale delovne organizacije pa so si »spodobne« z realizacijo nad milijardo. Primerjava s številom zaposlenih pa pove, kje so kakovostno gospodarili in kje več dosežejo.

Delavce v žalskih delovnih organizacijah bo zanimal tudi pregled desetih, kjer imajo največje osebne dohodke (poprečno izplačani OD na zaposlenega v prvem polletju 1973):

1. Avtoprevoz Sempeter	2740 din
2. KK Hmezad	2186 din
3. Minerva	2127 din

4. Ferralit	2114
5. Sigma	2112
6. Garant	2001
7. Montana	1828
8. Savinjski magazin	1843
9. Gradnja	1795
10. Zarja	1785

Poprečni osebni dohodek v žalski občini je v prvem polovici leta znašal 1943 din, kar pomeni, da precej kolektivov presega to povprečje. Čeprav bi bilo zanimivo povzeti iz oblikacije oddelka za gospodarstvo pri žalski skupnosti še druge podatke, bo najprej že samo dvoje pregleda omogočilo dovolj privlačen pogled v delček gibanja žalskega gospodarstva.

Zdravstveni dom Celje

razpisuje za šolsko leto 1973-74

5 — štipendij

na Višji šoli za zdravstvene delavce — oddelku rentgenskih tehnikov

Prošnjo kandidat predloži na predpisanem obrazcu 1,65, kolkovano z 2.— Din Zdravstvenemu domu Celje, Gregorčičeva ul. 5. najkasneje v 15 dneh po objavi. K tej prošnji kandidat predloži še kratak življenjepis, dokazilo o premoženjskem stanju in o dosedanjem učnem uspehu.

Na 5. strani preberite razpored
ustavnih razprav!

KDO SO NAJMOČNEJŠI?

Po posameznih dejavnostih pa je lestvica takale:

	Din na zaposlenega
gozdarstvo	40.562
trgovina in gostinstvo	36.114
promet	33.886
rudarstvo in ind.	30.999
kmetijstvo in ribištvo	30.846
stanovanjska in komunalna dejavnost	29.598
obrt	28.445
gradbeništvo	24.750

Nekateri menijo, da podatki o družbenem proizvodu na zaposlenega najbolj verno prikazujejo uspešnost gospodarjenja. Vendar moramo

upoštevati specifičnosti posameznih dejavnosti in tržne razmere.

Ne glede na to pa je zanimiva tudi lestvica desetih delovnih organizacij, ki so v letošnjem prvem polletju dosegle najvišji družbeni proizvod na zaposlenega v gospodarstvu:

	Din
1. Obrtne delavnice	
Rinka	93.667
2. Etol	66.265
3. Zlatarna	62.293
4. Raklarna RC	59.200
5. Kovinotehna	55.784
6. Elektro Celje	51.060
7. Tekstilec ZITT	

Slov.	
8. Tkanina	
9. Aero	
10. Pilnarna vodovod	

Tudi ta vrstni red je svoje težko razumljiv. Vendar pa marsikaj pove. Če je še zanimiv podatek, so najmočnejši delovni kolektivi v celjski občini v industriji (po celotnem dohodku): Zelezarna Store (22.500 tisoč din), Zlatarna (22.500 tisoč din) in Cinkarna (217.821 tisoč din). V trgovini na pa Kovinotehna (98.000 tisoč din), Merx (541.818 tisoč din) in Tehnomer (263.144 tisoč din).

IVAN STAŽIČ

Debro pri Laškem

SLABE VOLJE

Slaba volja, njegova in njegova sosedov, ga je pripeljala v uredništvo. Koga?

Jožeta Belaka, upokojenega železniškega uslužbenca iz Debra pri Laškem. Prišel se je pogovoriti zaradi ceste.

Vprašanje: Kako dolgo je bil problem ceste tako pereč?

Odgovor: Od leta 1971, ko je bil rekonstruiran podvoz pri zdravišču in za višja vozila cesta v Rečico ni bila več prevozna, ker je podvoz preozek.

Vprašanje: In od takrat vozijo tovornjaki, avtobusi in drugi stroji mimo vaših hiš? Debro? Kaj vas najbolj boli?

Odgovor: Le zamislite si. Dve tovorni sta v dveh letih prišli v Rečico. Večinoma ves material, vsi stroji so hrupeli mimo nas. Vsak dan pelje avtobus rudarja in deblavec do 12-krat, šolski avtobus pa štiri do osemkrat. Da

ne govorimo o gozdarskih tovornjakih, ki naložijo, da se vse šibi. Ta promet začne hrumeti zgodaj zjutraj in ne odneha pozno v noč. Krajevna cesta, ki se občinke registracije nima, naj vse to

vzdrž. Saj jo je sama jama, v suši prah, v mokrem luže.

Vprašanje: Kdo mislite, bi vam moral pomagati iz te neljube prometne družine?

Odgovor: Tisti, ki so največ krivi. Mislim da v prvi vrsti občina, ki ni zagotovila ob rekonstrukciji podvoza pri zdravišču usreznega strokovnega nadzora ali vsaj ustrezne jasne pogodbe z železnico. Več posluha bi morala imeti tudi podjetja, kot je TIM, kot je BOR, gozdno podjetje in drugi.

Vprašanje: Ste dosedaj kaj ukrenili?

Odgovor: Smo. Svetu za gospodarstvo in komunalne zadeve smo sporočili mnenja občanov in pismo tudi vsi podpisali.

Vprašanje: Kaj pa krajevna skupnost? Ta je vendar prva za te reči? In odborniki za Debro, ga imate?

Odgovor: Z odbornikom smo stopili v stik šele pred kratkim. Krajevna skupnost je res pripeljala nekaj peska, ki smo ga sami trosili po luknjah. Toda dve leti v nedogled pač sami ne bomo popravljali ceste, ki jo drugi uničujejo. Tudi pripevek, ki bi ga dodatno dali za ureditev ceste, bi moral biti ustrezen frekveni uporabi. Sicer pa nam krajevna skupnost od pomladi obljublja sestanek s prizadeletimi.

Vprašanje: Je zdaj kaj boljše, ko je odprti drugi podvoz? Kaj sploh predlagate?

Odgovor: Odslej, ko je uspo. sobljen nov podvoz v Debru, so se rešili nadloge le občani enega dela Dobrege, mi pa za zdraviliško depandanso se nismo. Za vse bi bila najboljša rešitev, če bi bila zgrajena pravkar asfaltirana cesta v podaljšku v Rečico, kot je bila načrtovana. Za denar, ki je bil porabljen za ureditev drugega podvoza, bi mogli s poglobitvijo privoza k podvozu pri zdravišču sanirati problem na prejšnje razmere, mislim, na stanje pred rekonstrukcijo. Toda to je zdaj pozno... Bojim se, da problem ne bo tako hitro rešen! Ko bi nam vsaj kdo povedal, kdaj bo, kako bo in kaj bo storjeno, da se zadeva vsaj omili.

J. Kr.

ROGAŠKA: 25 LET „KORS“

Prejšnji petek je rogaški KORS slavil svojo pomembno obletnico, jubilej, ki ga je tudi dostojno proslavil: 25-letnico obstoja. Delovna organizacija, ki je še pred leti bila le šarmantna obrtna delavnica, je danes že majhna tovarna, ki svoje izdelke z uspehom izvažajo na tuje tržisce, z njimi pa smo več kot zadovoljni tudi doma. V počastitev občinkega praznika občine Šmarje pri Jelšah pa tudi v proslavo svojega jubileja so v KORSU minuli petek predali v obratovanje nove proizvodne hale.

KORS pa ne skrbi samo za boljše delovne pogoje delavcev, zaposlenih v novih, svetlih prostorih, ki se povečujejo iz leta v leto, pač pa skrbi tudi za rekreacijo svojih ljudi. Nedolgo tega so zraven tovarne zgradili igrišče z vsemi sanitariji in tako postavili svojevrsten spomenik: v šmarški občini so med delovnimi organizacijami prvi, ki se lahko pohvalijo s takšno pridobitvijo. Pravijo, da bodo dogradili še ostale potrebne objekte.

ŠMARJE: SINDIKALNI SEMINAR

V dneh od 13. do 16. septembra bo na Pohorju tridnevni seminar za predsednike in tajnike sindikalnih organizacij. Seminar je organiziral občinski sindikalni svet in bo drugi letni seminar v letošnjem letu.

Na seminarju, kjer bodo predavali najboljši predavatelji, bodo poslušalci spoznali ustavo, dva dneva pa bosta posvečena organizacijskim spremembam v sindikatih.

RUDI IVANKOVIČ

Rudi Ivankovič se uvršča med tiste ljudi, o katerih govorimo bolj malo in tudi sami o sebi so bolj tihi. Njihov življenjski motto je delo. Tako tudi pri Rudiju. Nikoli se ni izpostavljal, nikoli ni zahteval preveč, vedno je bil trdno odločen, da svoje delo pošteno opravi.

Nikoli mu ni bilo žal časa, samo da je delo opravil. Vestno opravil.

Rudi je do nedavnega bil fizični delavec, zaposlen v celjski Cinkarni. Kdor pozna Cinkarno, ve, da v njej delo ni lahko. Veliko napora zahteva.

»Večino let v Cinkarni sem delal v šmelcu. Vročina in napor, samo če želiš nekaj doseči, potem ti z voljo ni težko. Vedno sem imel voljo, veliko volje in zato sem tudi tako dolgo vztrajal, pa čeprav so bili trenutki krize, ko bi najraje vse pustil in odšel. Samo tudi kriza mine, pojavijo se lepši dnevi in človek je ponovno boljše volje. Postane optimist in to si vse do takrat, ko te ponovno prime kriza. Tako je pač življenje. Če bi bilo vse samo lepo, bi bilo monotono in če bi bilo vse hudo, bi bilo... Življenje je pač sestavina lepih in žalostnih dogodkov in v tem je tudi verjetno tudi ves čar življenja.«

Govori zbrano, čeprav počasi, kot bi tehtal besede, kaj lahko pove in predvsem kako. Rudi ni visoko učen mož, je pa bogat po

življenjskih izkušnjah. Opravljal je življenjsko šolo in ta je tudi nekaj vrednega. Pravzaprav veliko vredno. Potem se je preselil od šmelca...

»Veste, bolj rahlega zdravja sem in v šmelcu me je začelo matirati. Prosil sem za premostitev na lažje delovno mesto in so mi ugodili. Dali so me v skladišče. Pa ni bilo kaj dosti lažje, kajti tudi tu sem moral opravljati težka dela. In plača je bila majhna. Saj razumem težave, vendar pogledajte, ko sem po dvajsetih letih odhajal iz Cinkarne, sem imel sto deset starih ti-sočakov plače. Brez kreditov, seveda.«

In potem se je Rudi odločil. Zapustil je Cinkarno, kateri je bil zvest dvajset let in se zaposlil kot ribogojec pri ribiški družini v Celju.

»Viki Vanovšek mi je ponudil to delovno mesto in z veseljem sem ga sprejel. Že več kot pet let se ukvarjam z ribištvom, soj mi je bilo najlepše, da sem proste ure preživel ob rekah na svežem zraku, v miru. Morate poznati, da se to po teža-

USTAVNE RAZPRAVE

OBČINA CELJE

ČETRTAK, 13. SEPTEMBRA: Otok I ob 18.00 v dvorani Ingrad, Aljažev hrib ob 18.00 v domu OF v Zavodni, Trnovlje ob 19.00 v prosvetnem domu. Poleg tega se bodo sestali k javni razpravi člani delovnih kolektivov Toper I, LK Savinja I, Elektro in Zavarovalnica ter Reklame.

PETEK, 14. SEPTEMBRA: Medlog ob 18.30 v združenem domu na Babnem, Ostrožno ob 18.00 v gasilskem domu. Sestanki bodo še za kolektive Merx I, za Avtomotor, Konus in Mladinsko knjigo skupaj ter za Pohištvo.

V tem, ko v soboto, 15. septembra ne bo sešankov in razprav o ustavi, se bodo ta srečanja nadaljevala V NEDELJO, 16. SEPTEMBRA: Pod gradom ob 9.00 v osnovni šoli na Polulah, Smarino v Rožni dolini ob 7.00, Socka ob 15.00 v osnovni šoli, Tuharje ob 9.00. Vojnik ob 8.00 v prosvetnem domu ter Dobrna in Lokovina skupaj ob 8.00 v osnovni šoli.

PONEDELJEK, 17. SEPTEMBRA: Dolgo polje, del ob 19.00 pri Miklavžu, Gaberje za predel Gaberij ob 18.00 pri Jugoslovani. Ustavna razprava pa bo tekla še v naslednjih kolektivih: Metka (del), Opekarna Ljubčna (del), Libela, Ključavničar in Remont skupaj v dvorani Ingrad ter Cestno podjetje.

TOREK, 18. SEPTEMBRA: Dobrava ob 18.00 v gasilskem domu v Lokovcu, Center ob 18.00 ter v kolektivih: Merx II, Cinkarna II, holnica I osnovne šole Celje I v plo-nirskem domu in Center za socialno delo.

OBČINA ŠENTJUR

ČETRTAK, 13. SEPTEMBRA: Loka ob 18.00, Dobje ob 19.00. PETEK, 14. SEPTEMBRA: Planina ob 19.00 ter Šentjur-okolica ob 18. uri.

OBČINA ŽALEC

V žalski občini so imeli prve javne razprave o ustavi že v nedeljo, in sicer v Galiciji, Letusu in na Vinski gori. Danes se bodo ob 19.30 sestali očitno v Sečani v Zdravniškem domu. Program ostalih razprav pa je takle: Ljubje 14. 9. ob 19. uri v Domu Svobode, Trnava pa istega dne v Zdravniškem domu ob 19.30. Zalec-mesto ob 19. uri v dvorani Kmetijskega kombinata prav tako na ta dan. Večino razprav bodo v žalski občini organizirali 16. septembra, v nedeljo: Andraž (7.30, osnovna šola), Braslovce (7.30, Zdravniški dom), Gomilsko (8. ura, Zdravniški dom), Gotovlje (8. ura, Zdravniški dom), Griže (8. ura, Zdravniški dom), Petrovče (9.30, Zdravniški dom), Prebold (8. ura, Zdravniški dom), Polnikva (8. ura, Zdravniški dom), Tabor (7.30, Zdravniški dom), Sempeter (8. ura, Zdravniški dom) in Vransko (8. ura, Kmetijsko dvorano). V Polzeli se bodo občani zbrali na javni razpravi 23. septembra ob 8. uri v Zdravniškem domu, za Vrhnje in Ločnico pa bo datum še določen. Morebitne spremembe bomo objavili v Radiu Celje.

OBRAZI

škem delu v Cinkarni za šmelcem kar priliježe...

Tako je letos nekaj dni po novem letu odšel na novo delovno mesto. Zda-j ustane vsako jutro ob pol štirih in se odpelje na Blagovno, kjer imajo celjski ribiči sedem ribnikov in kjer sistematično gojijo ribe.

»Rib- krmim z žitaricami. Vsak dan natrosim v ribnike po 400 kg hrane. Manjšim ribam hrano drobim, tistim, ki pa imajo že nad 25 kg, pa ne. Mladičke jedo predvsem pšenico, večje ribe pa koruzo.«

Po ves dan je z ribami. Skrbi za naraščaj in pazi, da krivolovci ne bi napravili prevelike škode. Pravi, da ima tu boljše delovne pogoje, tako od plače do vsega ostalega. In na svežem zraku je.

Ste srečni? »Sem. Bil sem že prej, zdaj pa sem še bolj. Narava človeka pomirja in to sem potreboval.«

T. VRABL

TURIZEM

Vrh Raduhe (2060 metrov)

NA RADUHO

Planinci, alpinisti, smučarji in prijatelji narave v letnem in zimskem času si za svoje izlete kaj radi izberejo pot na Raduho v Gornji Savinjski dolini (2062 m). Vrh Raduhe krasijo piramida in spominska plošča padlim borcem NOB. Tu je tudi škatla z vpisno knjigo in štampiljko.

Pot nas vodi iz Luč po markirani poti mimo planinske kočice na Loki (1520 m). Nekdo je to bila lovska kočica pa so jo po vojni preuredili v planinsko postojanko. V poletnem obdobju je kočica odprta od maja do oktobra, v zimskem času pa le ob nedeljah in praznikih. Koča ima dve sobi in skupno ležišče. V njej lahko dobite tople obroke in pijačo. Okoli kočice so v zimskem času lepa smučišča, sicer pa je ta predel lepa paša za živino.

Do Loke je peš hoje za tri ure. Tisti pa, ki imajo železne konjičke, lahko zavijejo nekaj kilometrov pred Lučami po lepi gozdni poti navkreber.

Od Loke do vrha je še poldrugo uro hoje. Pot nas vodi mimo razpotja do zavetišča Grobata, ki je odprto samo v letnem času, v dobi paše.

Raduha je raztegnjeno apnenčasto slame, ki je na severni strani strmo odsekano in zato prava vaba za alpiniste.

FRANJO VOH

TURIZEM NA SEJMU

Četudi letošnji sejem obliki od 28. septembra do 7. oktobra ne bo imel turistične razstave, kot je bila lani v slovenskem ljudskem gledališču in četudi kot vse kaže ne bo niti posebnega kotička, ki bi opozarjal na turistične možnosti našega območja, bo imel turizem vendarle lep delež v letošnji tradicionalni sejmski prireditvi. Kot organizatorja določenih prireditev v okviru obrtnega sejma se sama ali v sodelovanju z drugimi organizacijami pojavljata Očepševalno in turistično društvo ter Celjska turistična zveza.

Tako bo od sredine septembra do zaključka sejma tekmovalje aranžerjev izloženih oken. Izložbe bodo v tem času urejene na temo obrtnega sejma, turizma ali celjskega gospodarstva. Vsekakor primeren delež trgovine k sejmskemu razpoloženju v mestu.

Za primerno razpoloženje bodo skrbeli tudi promenačni koncerti, ki bodo vsak dan od 28. septembra do 7. oktobra z začetkom ob 16.30 pred muzejem revolucije.

Namesto odpadlega kulinarčnega tedna bodo konec septembra in prve dni oktobra v večini celjskih restavracij in hotelih kulinarčni dnevi. Sladokusci bodo torej prišli na svoj račun!

V vrsti številnih prireditev, ki se bodo zvrstile, bo imela posebno mesto revija zlatega nakita in show Tereze Kesovlje. »Zlati nakit in Tereza« bo 28. septembra ob 18. in 20. uri v Narodnem domu.

V času obrtnega sejma bo tudi plenarna seja celjske turistične zveze in strokovnega odbora za turizem pri gospodarski zbornici. Zasedanje bo 1. oktobra. Na njem bodo govorili o novi ustavi ter gostinstvu in turizmu v njej, zatem o pomenu zdraviliškega turizma za celjsko območje, o perspektivah gostinstva in ne nazadnje o letošnji turistični sezoni.

In končno bo sejemske prireditve popestrila se poseleitev zlate vrtnice in drugih odličij najboljšim marijivim gojiteljem cvetja v celjski občini.

M. B.

V nedeljo

SLAVJE NA HOMU

V počastitev 80-letnice Planinske zveze Slovenije bo v nedeljo, 16. 9. m. na Homu planinsko slavlje. Član planinskega društva iz Zabukovice bodo odprli razširjeno planinsko postojanko. Ob tej priložnosti bodo najbolj aktivni članom podelili priznanja Planinske zveze Slovenije in društva. Med drugimi bo zlati častni znak PZS prejel Drago Ocvirk, ki kljub preloženim osemdesetletim letom rad zaide na Hom in pomaga društvu. Vrh tega bodo podelili znake za prehojeno slovensko transverzalo in za druge poti. Planir-jem bodo izročili bronaste in srebrne znake pionir-planince. Na slavlju bodo sprejeli v društvene vrste tisočega člana, se oddolžili Mari Ocvirk za delo ob njeni osemdesetletnici in Francu Vrhovniku ob njegovi sedemdesetletnici.

Skratka, na planinskem srečanju na Homu bodo ocenili delo planinskega društva Zabukovice in počastili tiste člane, ki so napravili največ.

Pred srečanjem bo še promenačni koncert godbe na pihala iz Zabukovice.

Šmarje

HVALEŽNI SMO

Manjši občinski praznik občine Šmarje pri Ješah v Podčetrtku je minil kot vsi nekaj let nazaj v znamenju uspehov. Da je bil praznik letos v Podčetrtku, niti ni naključje: Podčetrtek je dobil po trgu novo asfaltno preobleko, ki jo je nestrpnost čakal že več let.

Ze zgodaj dopoldan se je v trgu zbrala množica občanov, ki so se ji okoli desete ure pridružili še gostje iz po-bratene občine Arilje, ki je letos poslala Kozjancem na pomoč pri gradnji vodovoda tudi svojo ekipo. O sodelovanju so se dogovorili tudi za naslednje leto — ne samo na tem pač pa tudi na vseh ostalih področjih. To sodelovanje namreč že traja nekaj let.

Začetek praznovanja je bila slavnostna seja občinske skupščine, ki ji je predsedoval predsednik skupščine, Beno Božiček. V svojem govoru je dejal, da mora poudariti pri razvoju občine, pri odpravljanju nerazvitosti predvsem vlogo občanov, ki so nesebično in z razumevanjem pomagali občinski skupščini pri

naprežanju za boljši jutrišnji dan celotne občine.

»Manj razvite občine se morajo razvijati hitreje kot bolj razvite, to mora biti jasno vsem,« je dejal v nadaljevanju predsednik šmarske občinske skupščine in hkrati svoje besede dopolnil: »Mi smo zaupanje v nas in v občane popolnoma upravičili. Vse investicije, ki smo jih uspeli vložiti s pomočjo kreditov ali kako drugače, so gospodarsko neizpodbitno utemeljene. To velja tudi za investicije v negospodarski sferi.«

Predsednik je še prisrčno pozdravil predstavnike občine Arilje, brigadirje ter vse, ki so prišli na praznik. Uspehe občine je obšel z besedami: »Predolg bi bil seznam uspešnih akcij, novih dosežkov.« V sklepnih besedah je še dejal, da je optimizem realen, ker se kažejo že prvi rezultati opravljenega dela.

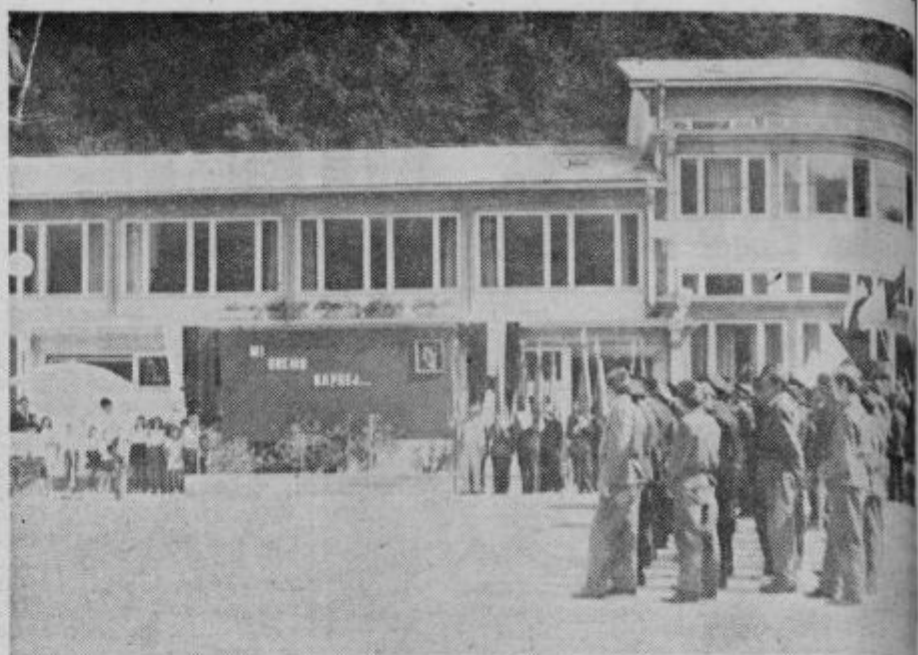
Po govoru Bena Božička je bilo podeljenih 15 nagrad in priznanj zaslužnim občanom, nato pa so se vsi preselili pred zgradbo nove šole, kjer je zbranim občanom

spregovoril znani družbeno politični delavec občine Šmarje, Joško Lojen, ki je med drugim poudaril važnost nove ustave in nekaterih njenih določil.

Tako se je končalo praznovanje, pravzaprav uradni del šmarskega občinskega praznika. Občani skupaj z gosti so se razkropili povsod, kjer se je dalo kaj pojesti in popiti (to je tudi povsem razumljivo, saj je bila že kar neznozna vročina, ki je pregnala ljudi v vsako še tako skromno senco), popoldan pa se je zabava nadaljevala na vzorno urejeni Amonovi kmetiji v bližini Olimja. Nekateri gostje kar verjeti niso mogli, da lahko nek kmet v teh hribih doseže takšno stopnjo razvoja svoje proizvodnje. Kmet Amona so vpraševali o vsem.

Praznovanje se je kot je pač navada, zaključilo pozno v noč.

V slikovitem delu vam bomo predstavili otvoritev nekaterih pomembnih dosežkov v občini. Te otvoritve so bile sestavni del proslavljanja šmarskega občinskega praznika. Milenko Strašek

Na lepo urejenem prostoru pred novo šolo, ki ga še urejajo iz dneva v dan, se je prejšnjo nedeljo zbrala množica ljudi. Prišli so brigadirji brigade Kozje 73, pripadniki partizanske enot, gasilci, možje iz Arilja in pa seveda občani, da bi dostojno proslavili svoj praznik.

Slovenske Konjice

GASILSKO SLAVJE

Pod vodstvom poveljnika občinske gasilske zveze Slovenske Konjice Jožeta Leskovarja je konjiško gasilsko društvo v počastitev svoje 100-letnice obstoja in uspešnega delovanja pripravilo širše gasilsko tekmovanje. Odziv na to veliko preizkušnjo sposobnosti in znanja je bil dokaj dober, saj se je organizatorjem na dan tekmovanja javilo 27 desetih prostovoljnih gasilskih društev, 11 desetih iz industrijskih gasilskih društev in 5 ženskih desetih. Skupaj je torej v celotni akciji sodelovalo okoli 430 gasilcev iz raznih krajev Slovenije. Vaje so bile dokaj napete, saj si je vsaka skupina prizadevala, da bi dosegla čim boljše uvrstitve.

Zbrani podatki o doseženih negativnih točkah, kjer pomeni manjše število doseženih točk boljše uvrstitve, so zmagovalce takole razvrstili: med desetimi iz prostovoljnih gasilskih društev so prvo mesto s 132,8 točkami dosegli gasilci iz Oplotnice, drugi s 168 točkami so bili iz Pobrežja-Maribor, s 171,7 točke pa so tretje mesto zasedli gasilci iz Velenja-mesto. Pri industrijskih gasilskih društvih so bili najboljši s 157 točkami gasilci iz tovarne Impol v Slovenski Bistrici, drugo mesto so s 196,1 točko zasedli člani gasilske desetine iz Zelezarne Store, na tretje mesto pa so se s 199,5 točke uvrstili gasilci podjetja EMO Celje.

Zelo borbene so bile tudi ženske v svojih desetinah,

JOZE LESKOVAR, poveljnik občinske gasilske zveze v Slovenskih Konjicah

kar kaže razmeroma manjša razlika v doseženih točkah. Tako so postale prvakinja gasilke iz Stoperc pri Majšperku, ki so zbrale 114 točk,

njihove vrstnice iz Kozje so s 128 točkami dosegle drugo mesto, tretje pa so bile gasilke iz Skofje vasi pri Celju, ki so zbrale 136 točk.

Organizatorji so prvoocenjenim v vsaki kategoriji podelili zlate plakete, tekmovci z zasedenim drugim mestom so dobili srebrne, tretje pa bronaste plakete. Spominna priznanja so dobile vse delujoče desetine.

Akcija je zelo uspešno potekala in so imeli vsi tisti, ki so jo pripravljali kot gostje, ki so jo vodili, dovolj dela pri ocenjevanju in zbiranju podatkov. To je vsekakor tudi razumljivo, saj se redko kdaj na enem istem mestu pojavi tolikšno število gasilcev, ki so na čelu z konjiškimi občinskimi gasilskimi poveljnikiom nalogo dobro in uspešno opravili ter so steno zastopali svoja društva.

Izredno prisrčna je bila tudi otvoritev nekaj manj kot kilometer dolgega odseka asfaltnega cestišča Miljana—Imeno. Otvoritve so se udeležili tudi predstavniki občine Klanjec, ki je za modernizacijo tega odseka prispevala znatna sredstva, čeprav cesta teče po slovenskem ozemlju. Predsednik občinske skupščine Klanjec, Zvonko Kanceljak, je v svojem govoru opozoril na pomen sodelovanja.

SIP Šempeter

ZADOVOLJIVO OBVEŠČANJE

Obveščanje v delovnih organizacijah je neločljivo povezano s samoupravljanjem. Delavec namreč ne more vplivati ali celo odlo-

čiti o stvareh, o katerih ni obveščen ali pa je obveščanje pomanjkljivo. Kako je javno obveščanje organizirano v delovni organiza-

ciji Strojno industrijskega podjetja SIP Šempeter, smo povprašali tri člane kolektiva:

VIKI CILENŠEK, mojster mehanike obdelave in predsednik delavskega sveta: »Obveščanje je pri nas po mojem mnenju zadovoljivo. Kadar gre za stvari pomembne za ves kolektiv, imamo kolektivne sestanke. O zadevah, ki so važne za en obrat, pa razpravljamo na obratnih sestankih. V bodoče pripravljamo nekatere spremembe. V kratkem bomo pričeli izdajati Informator, ki bo sproti obveščal člane kolektiva.«

DRAGO KOLENC, ključavničar: »Pri nas nas obveščajo na kolektivnih in obratnih sestankih ter z obvestili na oglasnih deskah. Na ta način smo po mojem z obveščanjem lahko zadovoljni, kljub temu pa bomo v kratkem začeli izdajati Informator, ki nas bo enkrat ali dvakrat na mesec obveščal o vsem novem v naši delovni organizaciji. Po tem mislim, da se nad informiranjem ne bomo mogli pritoževati.«

MIRKO LEDNŠEK, vodja priprave materiala: »Vsi sklepi samoupravnih organov so na voljo zaposlenim na oglasnih deskah. Poleg tega pa imamo kolektivne in obratne sestanke, na katerih člani kolektiva lahko neposredno sodelujejo o predlogih, predno pridejo na sejo delavskega sveta. Mislim pa, da bo z izdajo Informatorja obveščanje še boljše.«

Tekst in foto: T. Tavčar

ŽALEC

ZMAGOSLAVJE KEGLJAČEV

Zaradi rekonstrukcije celjskega kegljišča so največji uspeh na medobčinskem prvenstvu Celja v kegljanju za posameznike dosegli predstavniki Žalca. Osvojili so najboljša mesta in s tem potrdili, da je Zalec in dnevna v dan vse močnejši kegljaški center.

Zmagal je Kacič z odličnim rezultatom 2078 kegljev. Sledijo: Tomašič 1994, Čehovin 1937 (vsi Zalec), Gobec (Ingrad) 1930, Grilanc 1929, Lupej (oba Celje) 1926, Urh (Aero) 1923, Šunko (Ingrad) 1914, Kunst (Zalec) 1912, Senčar (Kovnotehna) 1906, Vanovšek (Celje) 1894, Lipovšek (Ingrad) 1886.

Najboljših deset bo sodelovalo na republiškem prvenstvu.

Na adaptiranem gasilskem domu v Slovenskih Konjicah najboljši gasilski stolp, ki so ga ob 100-letnici gasilstva posebej lepo okinčali.

Komorni moški zbor

Srebrni jubilej

Člane celjskega komornega zbora so bile letošnje jubilejne zelo kratke. Trajale so le nekaj mesecev dni. Začetek delovnega obdobja pa pričakal s številnimi težavami. Nič čudnega. Spomnimo se, da je letošnji jubilej perski zbor počastil s petindvajsetletnim obstojem. Toda, pri tem ne gre samo za jubilej, marveč še zlasti za družinske vezi.

Člani zbora so že v sredini sprejeli sklep: 25. nastop bo na 25. letnico. Tako bodo jubilejnemu delovnemu obdobju obiskovali zlasti manjša, delovne organizacije, ki jih poskrbeli, da bodo tam, kjer jih niso nikoli pozabili, kjer so jim vedno pomagali in podprli. S tem bodo uvrstili s svojimi kolektivnimi in jih skušali pridobiti za več.

Samo ob 25-letnici zbora na začetku aprila prišlo leto. Jubilejni koncerti ponovili in tako nudili večjemu krogu poslušalcev možnost, da ga slišijo. To bo že višek in skok, konec jubilejnega leta. Tem je v okvirnem načrtu dovolj drugih možnosti za pomembno afirmacijo. Na namreč tudi začetek delovnega obdobja. Zbor bo že v soboto, 22. septembra v Negotinu na Marjanjevih dnevih. Povabljeni so srečanje jugoslovanskih zborov, ki imajo v repertoarju tudi Mozartove skladbe, je bilo višek priznanje Kunejevega zbora. In potem vse do konca sezone ne bo predaha. Člani je tudi ponudba

slovenske kulturne skupnosti, po kateri bi naj imel tudi celjski komorni moški zbor v različnih krajih in mestih Slovenije nekaj nastopov za mladino. In bržčas tudi za odrasle.

Na vidiku je snemanje zbora in njegovega petja za televizijski spored. Glas celjskega komornega moškega zbora bo prišel tudi v evrovizijski spored. Izredno zanimive ponudbe o tako imenovanih menjalnih koncertih prihajajo iz Italije in Zvezne republike Nemčije. Konec maja pridejo na obisk v Celje nizozemci iz Schinvelde. Ob letošnjem gostovanju celjskega zbora v tem nizozemskem kraju so bili gostitelji tako zelo pozorni, da čaka Celjane za njihov sprejem velikanska odgovornost. Sicer pa

gre v tem primeru za dolgoletne prijateljske vezi.

V ta okvirni delovni načrt sodi tudi namera o izdaji druge gramofonske plošče pa koncerti v Ljubljani, Mariboru in morda še kje. Skratka dela dovolj in človek se ne hote vpraša, kako bo vse to zmogel amaterski zbor, ki ga veže velika izguba časa še pri rednih vajah. Dvakrat na teden!

Celjski komorni moški zbor je torej na pragu izredno zahtevnega delovnega obdobja. Srebrni jubilej bo samo krona in člen v verigi številnih uspehov doma in zmag v tujini. Petindvajsetletnica zbora bo tako samo nova priložnost za utrditev tiste afirmacije in prikljubljenosti, ki ju zbor uživa.

M. BOŽIČ

Letos v Bonnu

SLG in amaterji

Slovensko ljudsko gledališče in Zveza kulturno prosvetnih organizacij bosta v okviru Združenja gledaliških skupin Slovenije (za območje celjske regije) tudi letos organizirala poseben cikel abonmajskih predstav. To je nadaljevanje prizadevanj za izpopolnjevanje amaterskih gledaliških delavcev, v nobenem pogledu pa to ne pomeni, da želijo profesionalni gledališčniki »vsiljevati« svoje poglede na gledališče, svoj nedotakljivi gledališki produkt. Z željo se temeljito, odkrito, pošteno, hkrati pa koristno za obe strani, pogovoriti o vsem, kar se na celjskih odskih deskah dogaja.

Rezultati podobnih gledaliških srečanj se kažejo tudi v amaterskih vrstah. Redni obiskovalci predstav in razgovorov so začeli (škoda, da ne vsi) razmišljati tudi o sodobnih tokovih gledališke kulture. Hkrati pa so se naučili vrednotiti lastno in tuje delo. Investicija, v katero vlaga tudi sredstva Zveza kulturno prosvetnih organizacij — Občinski svet v Celju (polovico abonmajske vstopnine) se še ne more pokazati čez noč. Počasi, vendar vztrajno, se lomijo kopja s starim in odpirajo novo pot za novejša, sodobnejša. Marsikak režiser-amater je že začel razmišljati o novejšem repertoarju, o spremeni načinu tradicionalnega amaterskega uprizorjanja in se že loteva t.i. avtorskega pristopa predstave. Mnogi spoznavaajo, da čas teče tudi za to vrsto kulturne dejavnosti. Brišejo prah z »zaprašenega« repertoarja, drugi postavljajo estetsko dognanjske okvire. Vse to pa se pri vseh, zavežljive starele miselnosti in zakoreninjenosti tradicije, ne more doseči v dveh ali treh sezonah. Delati bo potrebno vztrajno, kontinuirano, zlasti pa še zelo veliko.

Akcija, s katero se organizatorja vključujeta v kulturno akcijo, je edinstvena na Slovenskem. Kjerkoli se je že pojavilo ime celjskega gledališča, povsod so bili seznanjeni s celjskimi prizadevanji. To je primer tesnega sodelovanja med amatersko in profesionalno kulturno dejavnostjo. Zgledu bi lahko sledile še druge: likovna, glasbena. Te dni bosta vse večje občinski svetov ZKPOS obiskala predstavnika SLG in celjskega področnega združenja ter se pogovorila o enotnem pristopu za pridobivanje vedno novih gledaliških abonmentov — amaterskih gledališčnikov.

Stefan Zvižej

Perci gimnazije na Česko

Sredi septembra se bodo odpravili na Češkoslovaško gimnazijski pevci, kamor so jih povabili organizatorji festivala v Olomoucu. Vabilo nikakor ni slučajno, saj je celjski Gimnazijski pevski zbor že vsa povojna leta eden najboljših mešanih mladinskih pevskih zborov v Jugoslaviji. To dokazujejo številna priznanja. Med njimi tudi srebrna medalja 1971 in zlata medalja mladinskega pevskega festivala 1973 v Celju, sodelovanje na reviji zborov v Zagorju in srečanje z avstrijskimi in madžarskimi pevskimi zbori v Gradcu pred tremi leti.

Med gostovanjem na Češkoslovaškem, ki bo trajalo teden dni, bodo obiskali Prago, kjer bodo en dan, dva dni bodo v Liberecu, v Olomoucu pa štiri dni, kjer bodo 23. septembra zaključili festival. Imeli bodo več samostojnih koncertov tudi po drugih krajih.

Za gostovanje se pripravljajo že od 20. avgusta. Debeli septembra so imeli uspešno generalno v Dobrni. Vsak posameznik ima vsaj tri ure vaj tedensko, kar je ob tekočem šolskem delu velik napor. Čiril Vrtačnik, vodja zbora, je poudaril, da je delo v zboru trdo, da pa je tudi vzgojno, saj navaja posameznika k prilagoditvi kolektivu. Gimnazijski pevski zbor, ki šteje 80 članov, vodi še šest let.

Svoje pevce ima rad, prav tako imajo peveci radi njega, saj so s skupnim trudom in medsebojnim razumevanjem dosegli vsa priznanja. Srečno pot! Veliko uspeha!

VIDA SPENDL

Kje in kaj čitajo pronirji?

Prostori Pionirske knjižnice, ki je oddelek Mestne mladinske knjižnice, so se spet napolnili. Vendar pa obisk v času počitnic niti ni bil tako majhen, saj so posodili mladim bralcem 180 do 250 knjig dnevno. Knjižnica premore 13.700 knjig, ki zavzemajo vsa področja, ki zanimajo mlade bralce. Urejšajo tudi polico poljudno - znanstvenih del in enciklopedij.

V okviru Pionirske knjižnice deluje tudi čitalnica, kjer prirejajo ob gramofonu in lutkah ure pravljic. Tovarišica Metka Grmek, ki že devet let v ljubljeno opravlja to delo, želi, da bi dobili več lutk, saj bi tako lažje malčkom ponazorila vsebino pravljic.

S stalnim dokupovanjem novoizšlih knjig so poskrbeli, da lahko najdejo zanimivo čtivo tudi številni starejši pionirji, ki radi segajo po delih domačih avtorjev. Zbirka znanstveno - fantastičnih del pa zadovoljuje potrebo mladih bralcev po znanju in buri njihovo domišljijo.

Iz dnevnika SLG (2)

Repertoar

Celjsko gledališče vstopa v novo sezono s skrbno izbranim repertoarjem iz domače in tuje dramske literature. Pretežni del je usmerjen v komedijo, v razumljivosti in dostopnosti tako po vsebinski kakor po gledališko uprizoritveni plati. Med komedijami dajemo prednost domačim novitetam in na prvem mestu omenimo KRALJA MALHUSA, ki ga je napisal Ervin Fritz. Komedija bo okrog Novega leta več kot dobrodošla, saj jo odlikujejo izredno razgibano dogajanje, humor, jezika in domiselni značaji. Potem sta tu še preizkušeni ljudski komediograf Carlo Goldoni s svojo lahkonotno veseligrro SLUGA DVEH GOSPODOV in pri nas še popolnoma neznan francoski klasik modernega gledališča Alfred Jarry in njegova satirična burka UBŮ KRALJ ALI POLJAKI. Začetek sezone bo slavnosten. Veno Taufer nadaljuje tradicijo pesniških dram, krstili bomo njegovega PROMETEJA. Za dober teden zatem bomo končno lahko na celjskem odru predstavili prvi celovčerni tekst velikega ruskega klasika Čehova, njegovo UTVO (Galebico). V decembru bodo pravljice na tekočera traku, Juro Kislinger je napisal imenitno IGRO O ZMAJU, ki pa bo imela premiero že 22. septembra. Na odru Herberta Grina bo uprizorjen POZAR Igorja Torkarja, »samogovora igralka za vloge dveh igralcev in igralko Uprizarjanje iger o celjskih grojih ima pri nas že lepo tradicijo, ki jo je po svoje obogatil Franček Rudolf s svojim CELJSKIM GROFOM NA ZREBCU. Igro prikažejo sejmarški komedijanti. In še ZA STARO PRAVDO, recital za pianista, trinajst igralcev in tri pesnike v spomin na naše kmečke punte. V baladan bomo slišali tudi originalno kajkavsko govorico, blagovročnost jezika Miroslava Krleža, njegovega Petrice Kerempuha.

JZ

Koncerti 73

Letošnja koncertna sezona, ki se začne že 26. septembra s koncertom naše velike klavirske umetnice Dubravke Tomšič-Srebotnjakove, ki žanje uspehe po vsem svetu, bo zelo bogata.

Imeli bomo priliko poslušati kar dva simfonična koncerta — v decembru simfoničnega orkestra RTV Ljubljana z dirigentom SAMOM HUBADOM, v februarju simfoničnega orkestra Slovenske filharmonije z dirigentom Celjanom TONČKOM KOLARJEM. Vokalno instrumentalni koncert v marcu bosta skupno pripravila Celjski godalni orkester in mešani pevski zbor »FRANCE PRESEREN«.

Veliko zanimanje med mladino in odraslimi bo gotovo za koncert našega velikega violinskega virtuozu IGORJA OZIMA, ki ga bo na klavirju spremljal Marijan LIPOVSEK. Za mnogoštevilne celjske pevce in prijatelje zborovskega petja bo zanimiv koncert KOMORNEGA

ZBORA RTV Ljubljana v novembru.

Pred mnogimi leti je priredil svoj prvi koncert v Sloveniji Janigrov godalni orkester, ki je pozneje koncertiral in zaslovel po vsem svetu. Sedaj deluje pod imenom Zagrebški solisti in bodo koncertirali v Celju januarja. In še iz inozemstva bo koncertirala znamenita ameriška klaviristka ALICE ARTZT z mariborsko sopranistko Miro KONČIČ-MRACSEK iz Maribora.

Izven abonmaja bomo skušali pripraviti tudi koncert HAFENQUINTETA iz Gradca in orgelski koncert našega orgelskega mojstra HUBERTA BERGANTA s tenoristom MITJO GREGORACEM. Zares bogat program, ki ga bo v naslednji sezoni lahko še razširili in popestrili, če bo Celje letos pokazalo potreben interes za te kulturne prireditve.

Zelo se je razširil tudi program letošnjih mladinskih

koncertov, ki bodo ne samo v Celju, ampak letos prvič tudi v DOBRNI, STORAH, na HUDINJI in IV OSNOVNI SOLI — pa še v ŠENTJURJU, ROGAŠKI SLATINI in SLOVENSKIH KONJICAH.

Vsi mladinski koncerti bodo komentirani in prepotrebno dopolnilno šolski glasbeni vzgoji — na solah, kjer te ni, pa edini stik mladine z živo glasbeno umetnostjo. Na mladinskih koncertih bodo sodelovali že navedeni pa še TRIO LORENZ, PAVLA URŠIČ — harfa in tenorist MITJA GREGORAC. Mladinske koncerte podpira in sofinancira tudi Kulturna skupnost Slovenije.

Koncertna poslovalnica, ki pripravlja in organizira vse te koncerte pričakuje velik obisk, kakor tudi številni vpisi koncertnih abonmajev. Koncertne abonmaje lahko vpišete v TURISTIČNO INFORMACIJSKEM URADU — Stanetova 5 — tel. 229.79.

J.V.

Salon Rista Savina v Žalcu

Uvod z ikebano

Prejšnji petek so v Savinovem razstavnem salonu v Žalcu odprli razstavo ikebane, ki jo je pripravila Ksenija Grabusina, žalska rojakinja. Ta razstava pomeni uvod v novo razstavno obdobje v Žalcu, obiskovalci Savinovega salona pa si obetajo vrsto zanimivih likovnih dogodkov v prijetnem in intimnem prostoru.

Srečanje z umetnico Grabusino je svojsko, predvsem pa zanimivo, saj je tovrsten način urejanja živlega cvetja (ikebana) pri nas sorazmerno še vedno tuj. Sele v zadnjem času imamo na razpolago nekaj literature, čeprav je ta prastara japonska umetnost, ki je sprva bila obrednega značaja, prišla v Evropo že v začetku tega stoletja.

Ksenija Grabusina je že pred leti pričela s intenzivnim delom pri spoznavanju s tovrstno japonsko umetnostjo. Naj-

več znanja je pridobila pri reškem profesorju Mariju Cernetu. Razstava v Žalcu je postavljena v jlyubana stilu, ki se je pojavil na japonskem šele leta 1920, pomenil pa je veliko novost zaradi uporabe različnih materialov pri oblikovanju cvetja. Omenjena razstava je tudi nekakšno »notranje srečanje« umetnice z rojstnim krajem, saj je veliko motivov posvetila ravno Žalcu in njegovi okolici. Njena dela so dobrodošli in dragocen prispevek k odkrivanju novih oblik in razsežnosti med elementi, ki nastajajo v likovnem svetu, so pa v tesni povezavi z živimi organizmi v naravi. To sintezo poudarja, predvsem pa omogoča ravno ikebano.

D. Medved

DOGODKI

CELJE: DELOVNI ZAČETEK

Na začetku meseca so se odprla šolska vrata tudi na celjski gimnazij. Sola je letos sprejela veliko novih dijakov, saj so jih morali razporediti v kar devet prvih razredov.

S svojim delom je takoj pričelo tudi predsedstvo mladinske organizacije in dijaške skupnosti. Dijaki so že na prvem sestanku sprejeli delovni načrt za tekoče šolsko obdobje. Z. P.

VELENJE: ZAČETEK KS

V velenjski občini so zadnjo nedeljo že začeli z razgovori po krajevnih skupnostih o ustavnih spremembah in načrtu razvoja občine do leta 1980. Takso so imeli prve razgovore v krajevnih skupnostih v Belih vodah, Cirkovcah, Paki pri Velenju in Ravnah. 14. septembra bodo razgovori v Lokovici Pesju, Saleku in Sentilju. 15. septembra v Družmirje — Gaberke in Sicalah, 16. septembra v Gorenju in Podkraj — Kavče. 21. septembra v Smartnem ob Paki in 23. septembra v Plešivcu Slorno — Florijan, Topolšici in Zavodnjah. Točen datum za razgovor še ni določen v Sošanju. V Velenju pa bodo tri javne razprave.

Odgovorni za organizacijo in sklic občanov so: Milan Valenčak, Drago Tratnik, Vlado Videmšek, Stane Krevselj, Martin Primožič, Ciril Grebenšek ml., Jurij Pogorelec, Ivan Feče, Ivan Stropnik, Stane Ravljen, Vlado Zakošek, Jože Veber, Ljuben Naraks in Avgust Vohar.

Po novi ustavi naj bi skupščina občine Velenje imela dva zbora, in to enotni zbor združenega dela, ki bi imel 41 delegatov, in zbor krajevnih skupnosti, ki bi imel 28 delegatov. Slednje bi določili po posebnem ključu. Tista krajevna skupnost, ki ima do 1000 prebivalcev, da enega delegata (enajst KS), do tri tisoč dva (Pesje, Smartno, Družmirje — Gaberke, Pesje — Podgorje, Ravne in Topolšice) in nad tri tisoč tri (Sošanje in Velenje). V enotnem zboru združenega dela pa bo 35 delegatov iz temeljnih organizacij združenega dela v gospodarstvu in šest iz interesnih skupnosti, skupaj torej 41. T. VRABL

SLOV. KONJICE: POZORNOST MLADINI

Na razširjeni seji občinskega komiteja ZK v Slovenskih Konjicah se je predvsem zavzela za pravilen potek javne razprave o ustavi na terenu in za to delo zadolžila sekretarje osnovnih organizacij. Govorili so tudi o delegatskem sistemu.

Občinski komitej ZK je na četrtkovni seji ocenil tudi trenutno gospodarsko stanje v občini, izhajajoč iz sklepa pred tremi meseci in jo ocenil za ugodno.

Ker se v občini bore za trezno stanovanjsko politiko, pri tem pa vso pozornost polagajo na graditev delavskih stanovanj, so na razširjeni seji sprejeli sklep, da bodo od zdaj naprej plačevali v stanovanjski fond 7 odstotkov od OD in ne več 5 odstotkov kot je bilo do zdaj. Formirala se bo tudi stanovanjska skupnost, ki bo imela profesionalca, da bo urejal te stvari.

Na razširjeni seji občinskega komiteja v Slovenskih Konjicah so sprejeli nekaj konkretnih zadolžitve, ki zadevajo predvsem mladino. Ker slednja nima ustreznega prostora, da bi se shajala, je prepričana sama sebi. Zato so konjiški komunisti mnenja, da je zadnji čas, da se mladini posveti večja pozornost. Iz tega je sledil tudi sklep, da se na hitro preuredijo prostori, kjer se bo mladina lahko zbirala.

V konjiški občini teko tudi konkretne priprave za sprejem novih članov v ZK. Z. S.

ŠOŠTANJ: PRVAKI 1973

V nedeljo, 9. septembra je bilo v Sošanju na stadionu Široko pod pokroviteljstvom Tovarne usnja Sošanje republiško gasilsko tekmovanje usnjarske industrije. Tekmovanja so se udeležile ekipe iz industrije usnja Vrhnika, Smartna pri Litiji, Kamnika (ki je poslalo tudi žensko desettino), Slovenj Gradca in Sošanja, ki je nastopilo v dveh desettinah.

Prvo mesto je zasedla ekipa Sošanja, drugo Smartno in tretje II. desettina Tovarne usnja Sošanje. V imenu pokrovitelja je zmagovalcem izročil priznanja pomočnik direktorja Janez Pelko in v imenu domačega gasilskega društva Slavko Dragar.

V. KOJC

CELJE: O PRIPRAVAH NA KONFERENCO

Danes ob 12. uri se bodo sestali člani občinskega komiteja Zveze komunistov v Celju. Na seji bodo spregovorili o pripravah na volilne konference osnovnih organizacij ZK in o nekaterih aktualnih nalogah.

SLOV. KONJICE: KRI ZA LJUDI

Člani odbora za krvodajalstvo pri občinskem odboru Rdečega križa so z delom zelo zadovoljni. Vse dosedanje akcije so pokazale, da je veliko humanosti v ljudeh, enak odziv pa pričakujejo tudi v tistih krajih, kjer krvodajalstva letos še ni bilo.

V oktobru mesecu bosta dve krvodajalski akciji v občini. V Slovenskih Konjicah bo v ponedeljek in torek, 8. in 9. oktobra, v Zrečah pa 13. oktobra. Organizatorji so se ozirali na predloge Kovaške industrije, ki je želela, da bi bila akcija na soboto, ko bo podjetje lahko zagotovilo res polno udeležbo. V. L.

Tovarna izolacijskega materiala Laško

o b j a v l j a naslednja prosta učna mesta:

- 2 vajenca ključavničarske stroke
- 3 vajence železostругarske stroke
- 1 vajenca rezkarja

Interesenti naj se javijo na Tovarno izolacijskega materiala Laško.

Sklenitev učnega razmerja ter nastop dela mogoč takoj.

Pred nami je sedel svetlolas moški, katerega poteze so izdajale, da ima opraviti z razumom. Samozavestno se je vsedel na ponujeni stol in še bolj samozavestno je povedal svoje generalije.

Je domišljav ali toliko ponosen nad zmago, ki jo je dobojeval sam s sabo? Je v njem res toliko pristne samozvesti ali pa je le krinka za nas vse, ki smo ga poslušali?

»Edinček sem (tako je začel pripovedovati) in zrasel sem v pravega razvajenca. Najbrž me boste vi težko razumeli, a jaz sem ostalina svoje rodovine, ki je nekaj dala na svoje ime. Bil sem sin bogatih staršev in njihovo vse. Ko so po vojni izgubili imetje, sem jim ostal samo jaz. Vzgaiali so me različno od drugih otrok. S sosedomimi fanti se nisem smel družiti in... če pomislim na svojo otroštvo, kljub materini skrbi slike niso najbolj svetle. To moje otroštvo, ta bojazen staršev, mi je vedno nakopala same sitnosti. Ko sem se znašel v šoli so se iz mene norčevali in tudi kasneje na univerzi sem trpko ugotovil, da svet ni zavrt v pogoje, da trdo vrača vsak udarec, da je borba...

Jaz na ta svet nisem bil pripravljen...

Štiridesetletni inženir kemije je umolknil. Najprej se je nasmehnil, najbrž se je spomnil na tete, ki so ga spremljale v šolo, da se ne bi umazal obleke ali da ga kdo od sošolcev ne bi pretepel. Čelo se mu je zmračilo, ko se je spomnil na dogodek v gimnaziji, ko so ga hoteli v bližnjem potoku potopiti, a on ni znal plavati, ker je bilo plavanje nevarno, da ga ne bi prijel krč...

Slike mladosti so izgubile in verjetno zaradi spomina so potne kaplje prekrile inteligentno čelo.

»Doma smo imeli veliko knjižnico, pa sem se zapiral vanjo in namesto pravega, resničnega sveta, sem spoznaval onega iz knjig. Moj prvi korak na univerzo, joj, kakšen sem bil! Nasmejem se podobi, ki mi je ostala pred očmi. Vidim fanta, ki je prišel nabirat učnost in mislil, da bo najmanj iznašel nov element. Pa je bilo vse tako drugačno. Odločil sem se za študij kemije in moji kolegi so prihajali na študij od delovnih akcij, zagoreli, trmasti, resnični. Med njimi pa jaz, bledoličen, zavrt v oddeje skrbi in ljubezni svoje rodovine. Nujno je bilo, da je med nami nastal prepad. Danes vem, gledali so me kot fosila iz preteklosti, jaz pa nje iz viška kot na proletarijat. Se vam čudno zdi, da se toliko časa zadržujem pri mladosti? Mislim in povem vam, da so tu korenine mojega pijančevanja, ki se je pričelo na univerzi. Zašel sem v klapo, ki je bila zdrava in sem bil jaz v njej vedno le tarča posmeha. A vs-trajal sem v njej, ker sem imel prvič okoli sebe zdrave fante. Klapa je bila, kateri ne, ki je mlad in zdrav? Ponočevali smo, zanemarjali študij, a potem, ko smo se vsedli, vse prinesli noter. Jaz sem se tista leta čudovito počutil. Levil sem se, preprosto sem odvijal pogoje preteklosti in misel na starše, ki so me v nje ovijali, mi je bila odveč.

MISTERIJ UMA

BILA JE
ČRVIVA
MISEL

Povedali vam bomo zadnjo »alkoholno« zgodbo. V bolnici, v Vojniku jo je pripovedoval 40-letni intelektualec. Na zdravljenje je prišel iz Velenja, kjer je v velikem podjetju zavzemal vidno mesto, dokler ni plaz uma začel drseti navzdol...

V Vojniku je bil na zdravljenju dva meseca. Svojo zgodbo je že povedal soto-varišem v sobi, potem pa je bilo na vrsti pripovedovanje v klubu. Bodo tovariši njegovo zgodbo sprejeli ali ne? To je bilo odvisno od iskrenosti pripovedovanja in zavzetosti za bodočnost.

Da ali ne?

Že takrat sem pil vsak dan. Pijača mi je prešla v navado, temeljito pa sem se napil v družbi vsak mesec za nekaj dni skupaj. No, kljub temu sem šolanje dokončal in

pred mano je bila bodočnost...

Spet so se vmešali domači, češ, naj si službo najdem v bližini domačega kraja, pa jih nisem ubogal. Oglasil sem se

na razpis in v razvijajočem mestu našel svojo službo. Sprejeli so me lepo, dobil sem odgovor, no mesto in leta službe so tekla... Medtem sem se oženil (mojim staršem poroka ni bila po volji, ker je bila žena preprosto dekle, moderna žena, ki se je tudi zaposlila), imam dva otroka, lepo stanovanje in starše.

Kadar so prihajali na obisk, so se spotikali v naše življenje in jaz sem bil tisti streljavec, na katerega so udarjale vse strele. Mamine in ženi-ne. To vmešavanje mi je šlo na živce, premalo sem bil odločen, da bi napravil red. Vedno bolj sem segal po pijači, delo v službi ni napredovalo, nič več nisem izpolnjeval sprejetih obveznosti, postal sem grob, da sem pil, sem skrival. Skrival sem se vrsto let, le včasih sem s prijatelji v družbi polupal.

Zjutraj me je v pisarni čakalo delo od prejšnjega dne in ker mu nisem bil več kos, sem stekel na dopoldanski kozarček konjaka. Opoldne se mi je delo še bolj nagrmadilo, pa sem zvrnil še enega, popoldne sem počival (smrčal na kavču), zvečer so prišle na vrsto zoprne družinske zadeve in spet sem segel po konjaku. Vina skoraj nisem pil, uteha je bila le konjak. Mnogoobetajoči inženir je nazadoval in tudi zdravje me je že začelo ščipati. Bolelo me je srce, otekale so noge in velikokrat, proti koncu pa sploh, sem zaspal le v popolni pijanosti.

Skrival sem svojo pijanost, svoje slabištvo pred ženo, otrokoma, materjo, tetami, sam pred sabo se nisem mogel skriti. Prijatelj, ki me je prišel obiskat in se je zdravil tudi sam, me je spregledal in mi nasvetoval zdravljenje. Zavrnil sem ga, češ, se spominjam koliko smo včasih spili, zdaj pa je to le malenkost v primerjavi z nekdanjo količino. Zavrnil me je in našel pot do mojega osebnega zdravnika, ki mu je potrdil, da veliko mojih telesnih težav izvira od zaužitega alkohola. Tudi on ni vedel, da redno pijem. Pa me je poklical na razgovor in mi svetoval zdravljenje. Nisem se dal pregovoriti in še vedno sem imel svoj prav. Pa sem prvič prišel v službo pijan tako, da se nisem več zavedal, kaj delam in poklicali so zdravnika. On pa je izkoristil mojo nemoč in me poslal na zdravljenje, zdraviti bolezen, ki ji je ime alkoholizem.

Inženir se je vidno od-dahnil, ko je prišel z pretežko, da bi razgnil zgodbo do konca. Je kaj izpustil, kar bi bilo pretežko, da bi razgnil pred nas? Morda kaj intimnega, kar se ne pripoveduje, a je velikokrat tudi skriti vzrok za nemoč, ki preti vsakemu človeku?

V dvomesečnem zdravljenju je bil že dvakrat doma in med potjo, niti doma, ga rumena kapljica ni zvalila v svoje naročje.

Sotovariši so spoznali, da je bilo pripovedovanje iskreno, še bolj pa jo je potrjevala dana obljuba moža, ki je pil dvajset let. To ni bilo le golo zagotovilo, to je bila beseda človeka, ki ima v svoji sredini veljavo, zato bi bilo toliko težje prelomiti besedo, ki jo je dal sotovarišem.

ZDENKA STOPAR

Njihovo življenje je materinstvo

33 LET SKRBI

Pri devetnajstih letih je zapustila rodni krov v Lazišah nad Rimskimi Toplicami in šla z zamož s Francem Ramšakom, danes upokojenim telefonskim mojstrom.

Leta 1940 je bila ohceta, leto pozneje je prirojala Marija v prvo vojno leto. Do konca vojne jih je bilo že pet. Poleg Marije še Mirko, Anica, Franci in Cvetka na poti. No, ta se je rodila v svobodni. Vsi med vojno rojeni, so se rodili doma. Pomagali sta teti, pri katerih Ramšakovi stanujejo. Sploh bi bilo brez tet Terezije in Julijane zelo hudo...

Za Cvetko, rojeno po vojni, so prijokali še; Hedvika, Milan, Marjan in Gvido. Med prvo, Marijo in zadnjim, Gvidom, je 20 let razlike. Gvido je še solar, star trinajst let. Skrbi torej trajajo trintrideset let. Skrbi, kako povezati začetek s koncem. Vedno je šlo za mišji rep. In za svinjski tudi. Ramšakova mama je jemala v najem zemljo, redila prašička, včasih dva.

Najhuje je bilo, dokler niso začeli najstarejši prihajati h kruhu. Otroci pa v teh letih ješe, da je joj. In ena sama plača pri hiši. No, k sreči sta teti tudi kaj primaknili in nudili stanovanje zastoj.

In vsi, razen najmlajšega, ki šele ugiba, kaj bo, imajo poklice. Zapovrstjo, tako kot so rojeni, se vrstijo poklici. Medicinska sestra, ključavničar, administratorka, instalater, trgovka, višja medicinska sestra, skladiščnik, krojni rezalec, vajenec. Nekateri nadaljujejo študij, kot na primer Milan,

ki hodi v večerno trgovsko.

Šest Ramšakovih se je že poročilo. Ostali so še štirje fantje, ki so še doma.

Zdaj je že mnogo boljše. Nekoč je bilo hudo. Takole ob novem letu, ko je prihajal dedek Mraz je mamu Ramšakovo stisnilo pri srcu. Ni imela tistega denarja, da bi prispevala k obdaritvi.

Ne. Lačni niso bili nikoli. Bili so lačni dobrot, sladkarij, včasih tudi sadja. Toda prave lakote pri hiši ni bilo. Oče Ramšak se je temeljito zavedal, da je vsak po nepotrebnem zapravljen dinar na račun njegovega drobiža. Zato ni nikoli kadil, nikoli zahajal v gostilno. Doma se je tako navadil, da še

na obiskih pri otrocih ne zdrži nikoli dolgo.

In ob desetih otrocih se Ramšakova mama veseli desetih vnukov. Najstarejša vnukinja je komaj dve leti mlajša, od svojega strica, Gvida.

»Pri Gvidu, pripoveduje Ramšakova, me je bilo že majčkeno sram. Stiri-deset let mi je bilo in najstarejša, Marija, je že s svojim fantom hodila domov. In ko sem samo povedala, da je zdravnica predlagala splav, je bil ogenj v strehi.«

Ramšakovi so pravzaprav mestni, delavski otroci. Niso imeli stroge asketske vzgoje. Pa so vsi v redu, pošten, pridni in radi se imajo. Ravno zato, ker jih je preveč, da bi bili razvajeni. J. Kr.

JAMSTVO ZA NOVO CENO

POMANJKANJE PRAŠIČEV JE PRINESLO VIŠJO ODKUPNO CENO — KAKO DOLGO BODO REJCI LAHKO ZA DOVOLJNI?

Boljše pitane prašiče je moči prodati že po 15 din kilogram. Toliko plačajo nekateri mesarji oziroma kmetijske organizacije za prašiče iz pogodbenih rejce. Rejci prašičev so si oddahnil, češ da so končno le zmagali v boju za ustrezno odkupno ceno. Nekateri kmetijske organizacije, kot npr. kmetijsko industrijski kombinat Pomurka, pa so že začele uresničevati velike načrte o pospeševanju prašičereje. Kmete oskrbujejo predvsem s plemenskimi svinjami, da bi bilo dovolj pujskov za pitanje.

Ali bo dosedanja kriza v prašičereji sledil hiter vzpon? 15 din za kilogram žive teže mesnega pitane prašiča je kar spodbudna cena za rejce, saj je nekako uskladena tudi z visoko ceno pitanih goved. Ni pa še dovolj zagotovil, da bo taka cena trajna, oziroma da bi jo spreminjali tako, kot se bodo gibale cene krmil.

Mesarji plačajo za prašiče več, kot jim dovoljuje cena svežega mesa. Zato je v mesnicah tako težko dobiti svinjino. Pitanje prašičev za trg ni bilo povsem opuščeno, saj so nekatera družbena pitališča bila ves čas polna. Mesarji pa so večino prašičev predelali v mesne izdelke, pri katerih niso imeli izgube. Sveže meso so poskušali podražiti nad dovoljeno ceno — če so ga sploh dali v mesnico — tako, da so z njim prodajali tudi slanino in kožo.

Pred tedni se je cena pitanih prašičev zvišala še za en dinar tako, da družba daje tako premijo za prašiče, pitane v kooperaciji. Pitanje mora biti donosnejše, cena mesa pa naj se ne bi zvišala. Zdaj mesarji spodbujajo rejce prašičev, da bi imeli kaj klati. Rejci so pripravljeni pitati za tako ceno, dokler bodo dobili krmila po sedanjih cenah. Nekateri že sklepajo pogodbe za več 10 ali celo 100 prašičev. Družbena pitališča ne zaostajajo. Predvidevajo, da bo ob koncu leta še dovolj svinine.

Nekaj pa visi še v zraku. Premija — 1 din za kilogram žive teže pitane prašiča, ki da najmanj 26 odstotkov mesa — je zagotovljena le do konca tega leta. Kako bo prihodnje leto, se še ne ve. Cena svinine tudi ni uskladena z odkupno ceno prašičev. Bo prihodnje leto zvišana ali naj mesarji predelujejo vse prašiče v mesne izdelke? Ali naj prodajajo meso z izgubo ali jim bo dovoljeno, da bodo po lastni iznajdljivosti prodajali svinjino tako, da vzlic sedanjim cenikom ne bodo imeli izgube. To bi pomenilo goljufanje pri kakovosti, ki ne bi bilo dovoljeno niti prepovedano, a vzlic temu škodljivo.

Prodaja dragih mesnih izdelkov je omejena s kupno močjo prebivalstva. Kdor ne bi mogel kupiti sveže svinine, ne bo mogel niti dragih mesnih izdelkov. Kaj torej storiti s prašiči, če jih bo veliko? Kdo naj prevzame tveganje?

Nekateri kmetijske organizacije pospešujejo pitanje prašičev tako, da s pogodbo zagotove rejcem določeno količino krmil. Take poskuse smo imeli tudi v minulih letih. Ko so se krmila bolj podražila, kot je zrasla odkupna cena prašičev, pa so propadli. Ali naj se ponovi stara praksa ali se bomo znali s pravočasnimi ukrepi izogniti takim čerem? O tem je treba razmišljati že zdaj.

JOŽE PETEK

SOSED SOSEDU

Nič novega ne bomo povedali, le staro pravljico, ki bi se zdaj lahko bila pozabila, bomo spravili na dan. Zdravstveni dom Celje, Množica čakajočih. Dnevi, ko ni luči, ko se gremo redukcijo električne energije, ko so zaprte trgovine (primer: Otok), ko občani negodujejo, ko... Veržina reakcija, veržina preklinanje, čakajoče potolazi se, češ da ni toka za analize. Potem čakajo naprej, kapljajo, takole eden za drugim in počasi je ambulanta prazna, ko je bila malica, je lučka svetila v neskončno veselje občanov...

Tokrat je bila kriva redukcija električne energije. Naj bo, to se mora oprostiti. Ljudje smo, vsi imamo težave. Včasih, veste, ko je bilo dovolj elektrike in smo delali z njo kot pravijo na kmetih. Oprostite, svinje z bučami, so prišle druge težave. Vzrok seveda mora biti. Tudi v zdravstvenem domu. Tokrat so tudi čakali ljudje. Le malenkostna razlika je bila v izgovoru: da je pokvarjeno to ali ono, da ni tega ali onega, da zdravnik še ni prišel, da je na malici in podobno. Važno je, da se dela. Da tudi občani, ki niso v službi v zdravstvu, ne delajo, niti ni tako važno. Vse plača socialna in zakaj za vraga bi se pravzaprav razburjali. Ne bodimo malenkostni.

ŽIVČNA NATEZALNICA

In tako se je torej čakalo, živci občanov, ki so se jim okvarili, mehur, želodec, srce, jetra in podobni organi, ki imajo to slabo lastnost, da so okvarljivi in torej ne večni, so bili kot na spagiet. Pravijo, da tudi lepa beseda veliko pomeni in zaleže. Če je, seveda...

Kleli so občani tudi pred nekaterimi trgovinami, kot je bilo že povedano. Redukcija toka, tovariši, brez gneva. V restavracijah so gorle sveče. Razumljivo, restavracije so bolj važne kot trgovine. Ljudje lažje prenašajo lakoto kot žejo.

V pisarnah, kjer najbolj gajajo, so se tokrat oddahnil. Kako prav pride takšna redukcija, so se rekli in stopili na dva dela v bližnji lokal. Kjer so sveče uredile vse.

MILENKO STRASEK

Srečanje

ZINKA IZ GROBELNEGA

Prijetno torkovo popoldne je bilo. Morda prijetno prav zaradi dežja, ki me je nekako osvežil. Ko sem stopala proti njeni hiši, se mi je le-ta zdela vsa tuja. Vasiča, v kateri je živela, pa se ni spremenila. Ali pa na hitro nisem ničesar opazila. Sicer pa je v GROBELNEM videti nekaj hiš in prihajajočih avtomobilov. Pred dvema letoma sem jo nazadnje obiskala. Kameje sva se le redkokdaj srečali in vedno sem bila nekoliko presenečena. Iz tiste domne deklice je nastajalo nekaj novega, svežega.

Tudi ob tem srečanju me je nemalo presenetila. Čakala sem jo v kuhinji. Njena mama mi je namreč povedala, da je počitniško zaposlena v Šentjurju. Ko je vstopila, premočena od dežja, se mi je nasmehnila. Spoznala me je in tudi jaz sem jo spoznala. Sprva je bila začudena, nato pa je sproščeno sedela za mizo. Oči so se mi zalzele na njenih, tesno oplojstih kavbojkah. Oklepale so njeno vitko postavo, še kakaj oprijet pulover pa je namreč povedal, da ni več ti-ta. Najhja deklica. Svetli, mladosten obraz — še skoraj otroški in nagajive modre

oči so vrtale po vsem prostoru.

Prijetno se je pogovarjati z njo. Ljubka in skromna je. Danes je malo takih deklet in danes je malo tako vsestransko nadarjenih in pridnih obenem. Ob njej sem si zaželela, da bi lahko še enkrat skočila v njena leta, želela sem si, da bi ji bila podobna. V njej je namreč toliko volje do življenja, toliko mladostnega zagona in hrepenenja...

Se pred nedavnim je sedela v klopih osnovne šole v Šmarju pri Jelšah. Danes se ji je kar stožilo po šolskih klopih. Končala je namreč osmi razred in zanj so se vrata osnovne šole zaprla. Pa vendar je dejala, da bi šla kar nazaj, da ji nikoli več ne bo tako lepo. Vseskozi je bila odličnjakinja, a pravi, da se ni kaj dosti poglobljala v šolske knjige. Največ se je naučila v šoli. Učitelj so jo imeli radi, morda prav zato, ker je ob vsem svojem uspehu bila skromna in dostopna. Rada je pomagala drugim. Da, vse te dobre lastnosti ima še vedno ZINKA KOROŠEC iz Grobelnega. Če bi jo vprašala, po kom je podedovala vse svoje vrline, verjetno ne bi znala odgovoriti. Gotovo se je tako na-

učila od svojih skrbnih staršev, ki so v Grobelnem zgradili hišo in zdaj žive v njej s svojima dvema hčerkama. Zinka je starejša. Sestrica pa bo čez nekaj let skušala odpreti šolska vrata. Domači upajo, da tudi zanj ne bo težko. Zinka se je takoj po osnovni šoli vpisala v celjsko gimnazijo. Meni namreč, da ji bo gimnazija dala vsestransko izobrazbo in da se bo po njej lažje odločila za nadaljnji študij. Dostoj je še prepričana, da se bo odločila za študij jezikov, saj že zdaj poleg nemščine izredno študira angleščino.

V osnovni šoli Šmarje pri Jelšah je urejala šolski časopis. Bila je pridna in prizadevna tudi izven šolskega dela. S svojimi prispevki je namreč sodelovala tudi na radiu Ljubljana v oddaji PIONIRSKI TEDNIK. Veliko je pisala za Pionirja in za Pionirski list. Pred tremi leti pa je za spis z naslovom Moj dom prejela od časopisa Večer Darwilovo uro. Pa še mnogo drugih nagrad se najde v njenem delovnem prostoru.

Meseca februarja letos, ko je radio Šmarje uvrstil v program novo oddajo Šole šolam, je Zinka Korošec vse-skozi pripravljala in vodila to oddajo. Povedala je, da te oddaje ne bo zapustila, čeprav je osnovna šola že za njo. Oddaja je namreč pripravljena za pionirje. V njej se mladi poslušalci seznanjajo z delom na osnovnih šolah, z vsemi problemi in dogodki. V oddaji se govori o tem, kaj delajo krožki na posameznih šolah; skratka, v njej slišimo pregled dela iz osnovnih šol šmarskega območja. V ostalem delu oddaje Zinka Korošec pripravi reportažo. Obično določeno osnovno šolo in se pogovarja s pionirji o njihovem delu oddaja bi bila pu-

sta in prazna brez glasbe. Tudi za to je poskrbljeno. Glasbene vložke pripravlja Zinka skupaj z glasbenim urednikom Cacijem Cerjakom. Včasih pa sodelujejo v oddaji pevski zbori iz osnovnih šol. Sole šolam, je ena najzanimivejših oddaj in je edina, ki pomeni povezavo med radijem in pionirji. V njej seveda sodelujejo tudi s svojimi prispevki. V jeseni namerava mlada urednica spremeniti oddajo.

Zinka se neznansko veseli prvega koraka na gimnazijo. Dejala je, da se bo posvetila šoli, hkrati pa bo opravljala še naprej svoja najljubša dela. Poleg tega, da zna Zinka Korošec spretno sukati pero, ji ne dela težav niti čopič. Je spretna umetnica in v prostem času zelo rada riše.

Bolj zase, kot za ostale, toda ne bi bilo napačno, če bi se izpopolnjevala tudi na tem področju. Knjige so že del nje. Veliko bere. Misli, da si tako najlažje veča besedni zaklad. Rada ima tudi dobro glasbo. Rada ima vse, kar je lepo, kar spada v vsako brezskrbno mladost. Je izredno romantična dušica in polna različnih sanj. Njene modre oči so me včasih gledale tako sanjavo, da sem lahko sanja-

la z njo.

Ob vprašanju, ali bo po končanem študiju ostala v Grobelnem, se je zazrla skozi okno, kot da bi občudovala svojo vasio, kjer je preživela največji del svoje mladosti. Lahkotno je nato dejala, da bi tu ne dobila ustrezne službe, da pa se bo vselej vračala domov in da nikjer ni lepše kot v Grobelnem...

Nemo sem strmela vanjo in občudovala njeno ljubezen do svojega kraja. Komaj 15 let je dopolnila, pa se z vso odgovornostjo zaveda svojega početja in želi doseči svoj cilj. Potem pa si starejši še dovolijo govoriti, da se mladi prav nič ne zavedamo, da se učimo zase in nasploh, da nismo za nič zainteresirani. Pogledajte si jo! Mislim, da je moja želja upravičena, kajti želim si, da bi bilo veliko takih Zink, da bi bili vsi starši tako srečni in zadovoljni kot so njeni!

Se vedno je deževalo. Vedno močnejše. Zinka se je odpravljala na radio, jaz domov. Strmela sem za njo in kar vesela sem bila, da jo poznam. Oddaljevala se je in končno izginala. Ostal je ta zapis in morda kje v moji notranjosti še mnogo več...

MARINA KOCEN

pisma

NE SAMO S ŠEFI

Ne vem, kako naj odgovorim na vaše cenjeno pismo. Moram povedati, da prečitam NT od kraja do konca in sem z vsem zadovoljen. Bilo bi po mojem še boljše, če ne bi pisali o Kozjanskem samo črno, kajti če pogledamo v notranjost teh krajev, pravzaprav ni take revščine, kot jo nekateri vsiljujejo. Problem so le stari ljudje. Dobro bi bilo, da novinarji NT ne delajo intervjujev samo s šefi — na primer v AT, temveč naj se oglašijo tudi pri nižjem sloju. Pa naše vinogradnike, kako napredujejo v bivših zadružnih vinogradih. Vse drugo bi se pa še pogovorili v naslednjem svidenju.

Jože Pavlin, Podčetrtek

KAJ MI JE VSEČ

Zelo me je presenetilo vaše povabilo, naj se vam oglašim s pripombami o časopisu. Že sama sem se pripravljala, da kdaj napišem nekaj vrstic, pa sem vedno odlagala. Ker ste me pri tem spodbudili, pa obenem odgovarjam na vašo pošto.

Vaš časopis mi po vsebini kar ustreza. Kljub temu da so meseci dopustov, ste se kar dobro znašli in nam pripravljate iz tedna v teden veliko novic od blizu in daleč. Tudi zadnjo stran ste prijetno popestrili. Vseč so mi razne

reportaže, članki o materah. Tudi članki »Izpovedi alkoholika« so mi zelo všeč. So tragični, a se da marsikaj iz njih razbrati. Pogrešam pa več pisem bralcev, čemur so verjetno vzrok dopusti.

Povedala sem že, da me zanimajo reportaže. Mogoče bi se kak vaš novinar odločil napisati reportažo o ljudeh, ki so za karkoli prikrajšani v življenju (invalidi, slepi). Slepih je v Celju mnogo in marsikaj bi lahko povedali o sebi. Marsikaj ni tako tragično, kot si ljudje mislijo. Imajo svojo organizacijo, udeležujejo se na vseh področjih, tudi svoj pevski zbor so ustanovili. Naj bo o tem dovolj. Rada bi vam povedala še naslov moje mame. Imela je 14 otrok, živih pa je še 7. To je Korošec Marija, Svetelka 23, p. Dramlje.

S tem končujem in še veliko sreče pri peresu! Lep pozdrav uredniku in ostalim sodelavcem!

Anica Korošec, Vojkova 1, Celje

Odgovor: Anica, hvala za prijetno pismo. Nekaj predlogov bomo na vsak način upoštevali.

O ŠENTJURJU PRECEJ

Res je, poletni meseci niso primerni za pisanje. Prekratki so dnevi, prekratke so noči in tako ideje in dogodki ostanejo ne-

napisani. To pa nikakor ne velja za vas, saj je NT vseskozi bogat po vsebini. Tudi takšnih zapisov, ki še posebej pritegnejo, ni manjkalo. Meni je bila na primer na vso moč všeč zgodba Štirikrat nedolžna. Iz te zgodbe sem izluščila tole jedro: koliko nas je, ki smo še večkrat kot štirikrat nedolžni. Pa saj veste, da ljudem ne moremo zavezati jezikov, v srce nas pa nihče ne vidi.

Tudi zadnja stran Poglejmo naokrog je zanimiva. Širi nam obzorje, saj nas seznanja z običaji drugih narodov. Kronike pa je bilo včasih več in to pogrešam.

Menim pa, da se Šentjurčani res ne smemo priževati. Mnogo je informacij v področni oddaji preko vašega radia, pa tudi v NT ne manjka novic. Ker pa ste nam ob prvem srečanju dejali, da boste rubriko Njihovo življenje je materinstvo obdržali, dokler takih mater ne bo zmanjkalo, vam pošiljam naslov: Marija Klenovšek, Šentjanž, Stora.

Urška Oroš, Šentjur

ŠE ENKRAT »ZAKAJ AVTOBUS NI USTAVIL«

Tovarišica, naj mi opustite, če jo tako imenujem, Angela Tratinik iz Zagrada 62 Celje, ki je v petek, 6. 7. 1973 potovala iz Rimskih Toplic v Celje in je o tem napisala članek, ki je bil objavljen v Novem tedniku dne 9. avgusta 1973 na strani 10, stolpec 6, ga je opisala zelo pristransko.

Pozabila je napisati, da je s svojo skupino vstopila v avtobus v Rimskih

Toplicah, ko sem odšel na svojo potrebo, in zavzela sedež tako, da je ob prihodu v avtobus in pogledu na potnike nisem opazil. Kljub temu, da je vedela, da v avtobusu ni spremljevalca, je nato potovala skozi Šmarjeto, Sece in Vrteče do Laškega in videla, da sam prodajam vozovnice ob vstopu potnikov v avtobus, se za to ni zmenila, ampak se je brez vozovnice peljala vse do Laškega. V Laškem je vstopilo šest potnikov, zato sem iz previdnosti, ko so že vsi vstopili, vprašal, če je še kdo brez vozovnice, toda oglašil se ni nihče. Šele na drugo vprašanje se je oglašila izjava Tratinikova, da se jih kar pet vozi brez vozovnic. Najprej sem pomislil, da se šali, ko pa sem ugotovil, da je res, me je logično ujezilo, ker vem, kakšne posledice bi bile, če bi to ugotovila kontrola. Na vprašanje, od kod se pelje in do kam, je izjavila, da iz Rimskih Toplic do Polul. Ne vem zagotovo, toda zdi se mi, da sem ji izjavil, da na Polulah ne bom ustavil. Na izjavo ni reagirala, temveč je zahtevala vozovnico do Košnice in jih tudi dobila. Zato tudi ni res, da je imela vozovnice do Polul kot navaja v članku. V nadaljevanju vožnje, v gostem prometu in zoženi cesti proti Celju, sem celo pozabil, da imam potnike za Košnico. Tratinikova pa je verjetno namenoma pozabila, da ima vozovnice do Košnice, kot jih je v Rimskih Toplicah pozabila kupiti. Tudi na avtobusnem postajališču na Polulah je pozabila izstopiti, ampak se je za izstop spomnila pri novem mostu na Polulah, to je okrog 250 m za postajali-

ščem. Tako si je želela izbrati najkrajšo in najcenejšo pot proti domu. Na tem mestu pa seveda nisem ustavil, ker bi s tem storil prometni prekršek in sem Tratinikovo moral odpeljati v Celje proti njeni volji.

Tudi v bodoče takim željam potnikov ne bom mogel ustreči, dokler bodo predpisi podjetja Izletnik in predpisi cestnega prometa določali avtobusna postajališča za vstop in izstop potnikov.

Prosim, da odgovor objavite v smislu člena 44. zakona o javnem obveščanju (Ur. list SRS, št. 7/73).

Maks Vrhovšek

NE GOLIH SLIK

Danes sem prejel vaš list tednik in ugotovil, da ne bom več sprejemal tega lista.

Ze drugič vidim, da slikate nage ženske. Ker mi to ne ugaja, odpovedujem z današnjim dnevom Novi Tednik. Takih slik je že tako dosti povsod in jih ne bi bilo treba še v Novem tedniku.

Rado Kapus, Vransko 138.

Odgovor: Tovariš Rado, mi dekleta ne slikamo, pač pa si fotografije sposodimo iz drugih časnikov. Res smo ljudje različni. Toda niti enega dekleta nismo objavili v preveč neprijetni pozi. Želeli smo poudariti predvsem lepoto človeškega telesa. In če je ta lepota prijetno predstavljena, se je res ne smemo sramovati. Bodimo no bolj naravni!

DRVEČA NEVARNOST

K pisanju tega sestavka so me spodbudile pogoste kritike voznikov,

predvsem lažjih motornih in drugih vozil iz našega območja na račun tistih voznikov, ki so mnenja, da so na cesti sami in da čim vozilo začuti pod seboj asfalt, takrat je priklaka, da se izkaže moč motorja v hitri in brezobzirni vožnji, ne glede na to, če je cesta prosta ali ne.

Tu gre predvsem o nekatere voznike, ki s tovrstnimi vožnjami vsak dan smeti v smetišče v Bukovžlak. Do nedavnega je bila hitrost še primerna in še to po »zastarani« razbite ceste. Na srečo so čisto pred dvema mesecema asfaltirali. Skoda, da le do smetišča in ne do meje Šentjurske občine, kot je bilo prvotno zamišljeno. Vendar se je stanje močno izboljšalo že zdaj in smo vsi zadovoljni, ko ni treba več telovaditi po tistih luknjah.

Asfaltirana cesta pa še vsaj po mojem mnenju, ne pomeni, da lahko po nje, tudi hitro in varno vozimo, pač pa zahteva še večjo mero previdnosti. To bi morali vedeti vsi, ki sedijo za krmilom, tudi nekateri vozniki, ki vozijo smeti v Bukovžlak. Vozilce tod nima najbolj idealnih mer in nič kaj ni prijetno, ko pelješ po njem in nenadoma pred seboj zagleda tovornjak, ki drvi v ovinek precej čez 60 km na uro in ti na ozkem vozišču skoraj s celoti zapre pot. Čudimo se, da še ni prišlo do nesreče. Mogoče pa tudi ne bo treba več dolgo čakati nanje, če ne bodo pristojni določili omejitev hitrosti na tem delu ceste na največ 40 km na uro in če vozniki ne bodo vozili s pametjo in z zavestjo, da na cesti niso nikoli sami. To slednje bi MO-

BOJANA KIKELJ

POČITNICE V MAROKU 1

»Slab začetek, dober konec«, sem si dejala tisto jutro, ko smo odhajale od doma. Dež je namreč padal kot za stavo, poleg tega pa je bilo še vzdušje zaradi našega odhoda precej čemerno. Končno smo se naložili v avto, pomahali še enkrat za slovo skozi zarosena stekla in se odpeljali na dolgo pot proti Maroku. Potovala sem skupaj s sestrčinama Mileno in Duši ter bratrancom, ki je imel nalogo, da nas srečno pripelje do Marseille. Z nekaj šalami se je razpoloženje kaj kmalu popravilo in veselo smo nadaljevali pot.

Prvi dan potovanja je bil precej naporen, zato pa zelo zanimiv, kajti prevozili smo vso Italijo in prispeli še pred večerom v Marseille. Med potjo smo se nekajkrat izgubili, ter si tako pomotoma ogledali mesta, še bolj zanimiva pa je bilo, ko smo drveli s hitrostjo 150 km na uro po avtocesti. Za nami je bilo 1200 km in utrujeni smo se zglasili pri sorodnikih ter tam prebili noč. Časa za ogled tega tako živahnega pristaniškega mesta pa ni bilo, kajti že ob 9. uri zjutraj smo se morale vkrcati na ladjo. Poslovile smo se z bratrancom in si še enkrat zaželeli srečno pot, potem pa smo odšli vsak proti svojemu koncu. On proti domu, me pa v neznano Afriko.

Potovanje z ladjo je bilo čudovito in tako so trije dnevi na njej kar hitro minili. Kabina je bila majhna vendar udobna, z radiem in televizijo. Lahko pa smo se tudi pekle na soncu, ali pa se ohlajale v majhnem bazenu. Med potjo smo si ogledale Palmo in Malago, čudoviti turistični mesti, videle pa smo še obalo Gibraltarja ter Tanger. In že je bilo tu četrto jutro plovbe, s tem pa konec našega potovanja z ladjo Massalio. Obložene s prtljago smo se v Casablanci skupno z drugimi potniki prerinile na kopno, tam pa smo za hip obstale, kajti vsako je preveč občutek zmagoslavja, hkrati pa tudi malce strahu. Pred seboj smo imele še dveurno čakanje na carini, potem pa veselo pozdravljanje s stricem, ki nas je že pričakoval. Po dve in polurni vožnji z avtomobilom, smo izstopili na našem končnem cilju v Kenitri.

Bili smo 12. junija in ta dan so se pričele naše dvomesečne počitnice v Maroku. Naša upanja in pričakovanja niso bila zaman, kajti videle in slišale smo res veliko lepega in zanimivega. Dnevi so nam tekli z atomsko naglico. Stric spada med redke aristokrate, ki so še ostali v Maroku in nam je tako lahko omogočil čudovite počitnice.

Maroko je država v severni Afriki. Vsako leto privlačuje številne turiste z vseh koncev sveta. Je zelo raznolika tako z reliefi kot v podnebju, ter prebival-

stvu. Največji del države zavzema atlantski gorski svet, medtem ko se na jugu že širijo puščave. Sredozemsko podnebje, ki je ob obali, prehaja v notranjosti v suho gorsko, to pa v puščavsko na jugu. Z namakanjem in pravilno obdelavo zemlje uspeva tu bombaž, žitarice, zelenjava, vinska trta, olive in sladkorni trs.

Maroko je bil dolgo časa med francosko in špansko oblastjo. Leta 1921 so nastali upori domačinov proti tujcem. Leta 1956 pa je država postala neodvisna. Le mesti Cavto in Melillo so obdržali Španci. Maroko je kraljevina, vlada pa Hasan II. Kraljeva družina šteje okoli 250 članov. Ti imajo posebne pravice in ugodnosti. Vsako leto se z države izseli veliko tujcev, kajti njihova delovna mesta zasedajo domačini, ki se šolajo že v domačih šolah. Država je še mlada in nerazvita, vendar pa bodo z novimi domačimi strokovnjaki sčasoma zakrili praznino, ki ostaja za odhodom tujcev. Vse uspešneje se borijo proti naravnim katastrofom. Skušajo pa tudi dvigniti stopnjo civilizacije ter rešiti problem pomanjkanja hrane.

Kot vsa dekleta smo si tudi me zelo rade ogledovale arabske trgovine v evropskem delu mesta. Bile so prava paša za oči, kajti raznobarvne pisane stvari so jih izpolnjevale prav do zadnjega kotička. Veliko izdelkov je bilo iz kamelje kože, ki oddaja tudi po obdelavi še nekaj časa prav neprijeten vonj. Občudovale smo živopisane obleke, izvezane z zlatimi in srebrnimi nitmi, ter raznovrsten nakit. Kar nismo se mo-

gle nagledati vsega tega in se odločiti kaj bi kupile. Nakupovanje pri Arabcih pa je bilo za nas nadvse zabavno. Že prej smo vedele, da za prvo ceno, ki jo prodajalec postavi, nikakor ne smemo kupiti, kajti ta je precej visoka. Tako smo se pri vsakem nakupu pripravile na »glihanje« in smo ceno zbile na polovico ali tretjino. Trgovci je še vedno imel dobiček, me pa smo tudi bile zadovoljne, saj smo kupovale po za nas razmeroma nizkih cenah.

Kakor sem že prej omenila, smo stanovale v evropskem delu Kenitre. Tam sem videla le dobro obložene in izobražene Arabce, medtem ko sem življenje revnejših sodržavljanov spoznala šele ob obisku v arabskem delu mesta — v Medini. Bila sem presenečena in razočarana, kajti kaj takega res nisem pričakovala. Tedaj sem spoznala tudi drugo plat te čudovite turistične dežele. Medino smo obiskale v spremstvu strica, kajti po njegovih izjavah, bi bilo za nas same prenevarno. Hodili smo po ozkih ulicah, polnih ljudi in odpadkov. Tudi tu je bilo mnogo trgovin, le da so se precej razlikovale od tistih namenjenih turistom. Založene so bile z raznovrstnim blagom in na daleč kar vabljive. Toda ob blizu spoznaš nered in umazanijo, ki se širi povsod v teh naseljih. Veliko bolnih ljudi je posedalo ob cestah, vse naokrog pa so kraljevale muhe, ki te boleznijo še prenašajo. Povsod se je širil neznošen smrad in komaj sem čakala, da odidem od tam. Bila sem pretresena od vsega, kar sem ta dan videla, posebno pa še zato, ker sem poznala nadvse udobno življenje Evropejcev, ki si služijo prav na račun teh revežev.

Še večkrat smo obiskale evropske dele mest, toda enaka slika se je vedno ponavljala. Kasneje sem spoznala, da se včasih za revnimi oblekami skriva tudi bogataš. To sem spoznala iz obiska pri nekem Arabcu v na zunaj grdi, v notranjosti pa čudoviti hiši. Imela je krasen mozaik, v sredi pa park s palmami ter sadjem in cvetjem.

Nek večer smo bili povabljeni na večerjo k sosedu, ki pa je uvrščen v vrsto premožnejših domačinov. Prevzel je navade Evropejcev in je uporabljal pri jedi pribor, vendar je za nas pripravil tipično arabsko večerjo. Namesto vilic in nožev smo uporabljali kar prste, pri tem pa smo se na vso moč zabavali. Prva jed je bila kuskus. To je nekakšna zmes drobnih zrn z raznovrstnim mesom in zelenjavo. Ta zrnca smo morali z roko oblikovati v kroglice, nato pa jih vreči v usta.

Nadaljevanje prihodnje

Večerja pri Arabcu

Kdo drug, če ne prijatelj NOVI TEDNIK ob prijetnem sončnem septembrskem popoldnevu v parku. Foto: D. Medved

RALI VSI imeti zapisano v glavi, ker sicer ne pomaga nobena omejitev, nobena kazen, mogoče le še lomljenje pločevine, takrat pa je že prepozno.

Sicer pa se strinjam z ugotovitvami naših prometnih strokovnjakov in mnogih treznih voznikov, da bi bilo treba čimprej krepko omejiti hitrost na naših cestah, kar v drugih državah z razvitim cestnim omrežjem že zdavnaj imajo zakonsko določeno. Jancič Jože-Marjan, Proseniško

DRUGA PLAT ZVONA

Korenova Mica je ravno pripeljala domov voz otave, ko je mimo, dokaj v rožicah, priklovrtili Ko-

vačev Miha.

»Dober večer, Mica,« je pozdravil, ko se je vsa potna obrisala v predpasnik, »hudiča, kako se ženeš, saj ne boš nič nesla na drugi svet, za to piškavo življenje se pa res ne splača.«

»Kaj boš ti pravil, da je piškavo, ko po gostilnah hodiš in bogu čas kra- deš.«

»Kaj pa hočem, doma je dolg čas, če bi pa tebe imel, bi bil pa kar doma.«

Mici je dobro delo, pa kaj bi ji ne, že dolgo ji ni nihče rekel tako lepih besed, rekla pa ni nič. Hotela je stopiti v hišo, ko je opazila, da Miha stoji, kot bi se prilepil.

»Stopi no v hišo,« je rekla, ko je videla, da mu še nekaj leži na duši...

Minilo je nekaj tednov in sneg je pobelil hribe in doline. Od Kovačevih do Korenovih pa so bile v snegu vsak dan vidne sveže sledi... Ljudje so začeli sušljati, da Miha hodi k Micki in ženske so gredo iz cerkve ocenjevale Micino postavbo, si priključile in se muzale. Roza, vaška trobenta, je raztrobila, da Mica ne mara za bratove besede, ko ji govori, da je zakon samo križ, ki je namazan z medom, ko pa se med polije, ostane samo križ.

Mica pa je trpela pe-

kionske muke. Stokrat na dan se je spomnila besed pokojne matere, ki ji je povedala, da je Miha samo zato vdovec, ker je njegova rajnica bila večkrat tepena kot sita. Zavedala pa se je prav dobro, da je pri štiridesetih ovenel cvet, in da je bolje imeti svoj dom, kot pa biti za teto pri hiši.

Prihodnjo nedeljo pa je po maši pokleknila pred kip matere božje in s hrepenečim srcem molila, da bi se prav odločila. In zdela se ji je, da se ji je mati božja nežno in vzpod-

budno nasmehnila. Tudi zvon, ki je oznanjal pol-dan, je poklekaval: »poroč se, poroč se...«

Od takrat, ko je Mica prestopila prag Kovačeve hiše, sta minili dve leti. Pustila je za, kako strmežljivo je gledala v tla, ko ji je starešina z gromovitim glasom zaželel srečo in veliko otrok. Prvi otrok se jo je še nebogljen držal za krilo, ko je bil na poti že drugi, srečna pa ni bila. Ponoči je pritekla k Rozi vsa pretepena in se zaklela, da se raje obesi, kot še kdaj prestopi

prag Kovačeve domačije. Vsa v joku se je izpovedala Rozi, kako ji je pred dvema letoma mati božja v farni cerkvi dala razumeti, da bo z Miho srečna.

Roza pa ne bi bila Roza, če tega še isti dan ne bi zaupalno svoji prijateljici. Kmalu je zvedela za čudež vsa vas in zlobni jeziki še danes pravijo, da je Mica takrat narobe videla. Mati božja jo je le svarila. Mica pa ve, da je tudi zvon narobe slišala, gotovo je pel »ne poroč se, ne poroč se...«

MAJA

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Naa pokrajno se je prikradla noč. Luna je svetila na nebu, okoli nje pa se je nabralo nekaj zvezd. Moreča tišina, ki sem se je bala in bi pred njo najraje zbežala, me je spremljala ob vsakem koraku. Bila sem zopet tako sama sredi rožnatega travnika, daleč od naše hiše. Sanjavo sem stopala po mehki travi in koraki so se ujeli s petjem črčkov. Trava je bila vedno bolj mokra, tema pa vedno gostejša.

Strah je nenadoma izginil. Iz daljave se je prikradel nežen pih vetra. Mršil mi je lase in morda je odnašal vsa moja hrepeneja k njemu. Tiho sem zopet želela, da bi ga vsaj videla, ali da bi, kar je bilo še najmanj mogoče, zdaj stal ob meni, da bi me držal za roko. In morda bi brez besed tapala skupaj, pa vendar bi bilo najino tavanje mnogo boljše kot je zdaj moje...

Včasih sem imela neumne želje. Pa vendar so bile te želje povezane z mojo ljubeznijo do njega. To so bile moje resnične želje.

V mojem domu ni bilo toplote. Iskala sem jo vsepovsod. Vsaka lepa in topla beseda je pomirila moje žalostno srce. On me je znal tako lepo tolažiti, on mi je znal govoriti čudovite stvari. Bila sem mlada in lepe besede so mi neskončno ugajale. Še bolj pa vse njegove kretnje ob govorjenju. Mehak glas je imel. Sklepala sem, da je v njem veliko nežnosti, ki si jih neskončno želim in upala sem, da mi bo vsaj del želja uresničil. Bil je odrasel in pomemben mož. Morda tudi malce domišljav zaradi svoje popularnosti in vendar me to ni motilo. Vselej so ga spremljale moje misli, moje vroče želje, za katere pa je njegovo srce ostalo cigan.

Kadar sem le mogla, sem bila blizu njega ali celo ob njem. Glede na službeno mesto mi je bil vedno do-

stopen. Iz dneva v dan sem ga bolj ljubila in končno zaradi njega izgubila tudi glavo. Včasih se mi je zgodilo, da nisem znala niti realno misliti. Preveč sem bila navezana nanj in kadar ga nisem mogla videti, sem bila nesrečna, otožna in prav nobeno delo nisem opravljala z veseljem.

Minilo je leto, dve — teče tretje. Zopet rada mislim nanj, vendar vse drugače kot prejšnja leta. Še vedno sem zaljubljena vanj — a vse to je ostalo globoko v meni. Včasih čutim drobno bolečino v srcu, ko spoznam, kaj sem storila. Ljubim njega, za roko me drži nekdo drug, ki ne more biti niti njegova senca. Ne ljubim ga, toda moji sprehoji v naravo niso več tako pusti in prazni. V njih je sonce, čeprav so žarki vroči, me ne ogrevajo, ne čutim toplote...

Čudno, naučila sem se živeti drugače, igrati znam v življenju; moja vloga se mi zdi neznanosno težka. Še vedno namreč težko razumem svojo najljubšo popevko, ki pravi: »Če si nekdo preveč želi, tega nikoli ne dobi...«. In danes, ko sem zopet sama na rožnatem travniku, mislim nanj. Edino to mi je še ostalo. Upanje je odnesel veter in zdaj živim brez kakršnekoli želje v ljubezni. Dozdeva se mi, da ničesar ne potrebujem. Brez njega je izpadlo vse drugače, kot sem si zamišljala in moj mali svet sanj se je podrl.

V meni je tako ostala bolečina, ki je sčasoma že del mene in del moje nesreče in sreče obenem. Saj bi brez te bolečine morda ne bila takšna kot sem. Vse to sem sprejela za svojo usodo. Vendar spet in spet napočijo trenutki, ki bi nekaj v meni hoteli vse spremeniti, in ko se poskušam odmikati usodnim silam v sebi in okrog sebe, ki me hočejo potegniti v svoj vrtnec, iz katerega se moram neprestano reševati, ne da bi se kdaj dokončno rešila...

Marina Kocen

ANTON NOVAČAN:

ŽENITEV GREGCA ZAVOŽENA

(3)

Počasi se je basal s kolesja, Gregec za njim. Fant je povešal oči in je skušal zmirom stati za očetovim hrbtom.

— Dobro jutro! je prišel Lenkin oče na prag, širok in nadevan kmet, z živimi in veselimi očmi. Kaj bo novega sosed? Stopita, stopita malo v hišo!

Zavožena sta ubogala. V veži se je posrečilo očetu, da je dregnil Gregca in mu šepnil: »Tepec, ne drži se tako neumno!«

Sedli so za mizo in gospodar je menda iz same ženitovnijske slutnje prinesel steklenico vina. Gregec se je spomnil Lenkinih snočnih besed in je na tihem upal. Kadar je pozdrignil oči in se srečal z očetovimi pogledi, je videl, da oče obrvi ježi.

— Ves, sosed, je začel Zavožen in je sunil Gregca pod mizo, ne bomo delali nobenih ceremonij. Kar naravnost povem: Snubit sva prišla.

— Sem mislil, da bo kaj hujšega! se je smejal sosed in je potisnil pred očeta hleb kruha in nož.

— Grunt mu zapišem, star sem že! je nadaljeval Zavožen, veš, da ni dolgovi; jaz pa bom s kotom zadovoljen.

— Lenka, Lenka-a-a, pojdi no sem! je klical gospodar. Ampak Lenka se ni prikazala.

Zavožena je grabila jeza. Skušal se je premagati in je polagoma napeljeval pogovor na druge reči. Menila sta se o travnikih, o letini, živini, sejnih, prav živahno in izpraznila polagoma prvo steklenico. Gregec je trepetal.

— Lenka, vina prinesi! je zaklical oče, Lenka!

Prišla je in se smehljala, nobene zadrege ni opazil Zavožen na njenem obrazu, kakor bi se spodobilo, kadar pridejo svatje. Vzela je steklenico in ko se je vrnila, je sedla tik Gregca. Zavoženu so se zasvetile oči.

— Tak par! je rekel. Ali jo daš mojemu Gregcu za ženo?

— Nisem zoper to, če ga le ona hoče! je odgovoril gospodar. In nasmejaj se je, ko je videl, da je Gregec pokazal Lenki hrbet in ert skozi okno.

— No Lenka, pa reci ti eno pametno! jo je poprosil Zavožen.

— Sem ga že izbrala svojega! je odgovorila odločno in je natočila kozarce.

— Si videl, kaj ti nisem rekel? je sunil Zavožen svojega sina.

— A? je votlo zagrmel Gregec in je zardel do ušes.

Pomočali so vsi in vsem je bilo tesno. Gospodar je vihal dolge brke. Zavožen se je igral z nožem. Gregec

si je ogledoval dolge prste. Prva je vstala Lenka in z izgovorom izginila iz izbe. Potem se je vzdignil stari Zavožen.

— Pa brez zamere, sosed! je rekel.

— Srečni! je znil Gregec.

— Zdrava!

Gregcu je bilo na jok. Tako lepa ni bila Lenka še nikoli ko danes. Njene oči so bile kot dva žametna čmrlja, prav tako kakor je rekel Janez snoči pod oknom. Ko je drčal koleselj po kamenitem kolovozu, ga je metalo semtertja in z glavo je butal ob ramo očetovo.

— Saj menda nisi pijan! ga je opomnil oče. Gregec je molčal.

— Vidiš, moder ravno nisi in obnašati se tudi ne znaš... Pa Lenki se je že videlo na nosu, da te ne mara.

Bodisi da se mu je fant smilil, ali pa da ga je vino udobrovoljilo, stari Zavožen je tolažil svojega sina s pametnimi besedami.

— Prava reč... Ni vsak človek za vsakega človeka... Drugam pojdeva, kjer je manj baharije — pa več denarja.

In je začel psovati Lenko, njenega očeta, vso hišo. Da je že taka kri pri tisti hiši... Da je rajna Lenkina mati tudi visoko glavo nosila. Da niso tisti ljudje nič krščanski... in da je sam Bog odvrnil skušnjavo od Gregca.

— Nikar ne misli, moj sin, da je ženska vse... Ženska je kakor vreme... Nikoli ne ve, kaj hoče... ne, ženska ni vse... mi moški, mi smo glavni...

Bila sta že blizu doma, bela domača hiša jima je svetlikala naproti. Stari Zavožen se je vznemiril, pritegnil je vajeti, da se je konj ustavil. Nova misel mu je šinila v glavo.

— Veš kaj, Gregec? kar danes vse opraviva. V Hribe se peljiva, pri Nežiki vprašajva. Pri Trnovih... Čedno dekle je...

In ne da bi čakal na sinov odgovor, je pognal. Zdrčala sta proti klancu, tam pa stopila s kolesja in šla peš ob konju.

Ampak tudi pri Trnovih nista imela sreče. Ko je Nežika zagledala debeloglavega Gregca, je preplašena pobegnila in rekla: »Takega pa že ne...«

— Skrat marogasti, kakšen pa si? je vpil stari nad Gregcem, ko sta odhajala. Gregec pa se je vdal v božjo voljo; nič ni govoril, še mislil ni nič in debelo je gledal.

— Niso posvetne za tebe... je godrnjal. Krščanska devico ti najdem. Nekoliko starejša je od tebe, pa to nič ne de, te bo vsaj pameti naučila... Pojdva k Mici za Hribe!

Mica za Hribe je bila krščanska devica. Sama je prebivala v beli koči okoli katere je bilo nekaj oralov zemlje. Starši so ji bili umrli že zdavnaj, Mica je gospodarila sama. Bila je izredno pobožna, na vsako božjo pot je romala. Ko sta priropotala Zavožena, je žulila perilo pred hišo.

— Dober dan! je zaklical stari Zavožen.

— Bog ga daj in sveta Marija, je odgovorila Mica in je umikala oči.

— V hišo naju pelji, svata sva! je povedal stari odkritosrčno.

Mica je zardela, prestavila skaf s perilom in je rekla s tenkim glasom: »Pa stopita noter!«

Da je svet dandanes zelo pokvarjen in da ni več pravega krščanskega duha med mladino, je tolmačil Zavožen. Vsi gledajo le na lišp in na zunanost, prave srčne kreposti, skromnost in ponižnost, pa zaničujejo. To pa da najbolj cenj in da je zavoljo tega izbral Mico svojemu sinu. Gregec je tih in skromen fant, ki je do zdaj zmirom redno in vestno opravljal krščanske dolžnosti. Posestvo mu zapiše, sebi pridrži kot in razumeli se bodo v krščanski slogi.

Tako lepo in gladko je govoril Zavožen, da se je Mici zdela, da čuje pridigarja. Sedela je kraj Gregca, gledala tiho pred se in žarela v nekem neznanem veselju. Morda se je v njenem srcu vzdignil iznova plamen mladostnega hrepeneja, ki ga je krotila z odgovodovanjem, morda se je zganilo njeno čutje, še ne popolnoma zadušeno in ubito! Zakaj ženske njene vrste so zavoljo globokosti svojih čustev Bogu vdane, ne iz kakšnega mogočnega verskega prepričanja, ampak vsled pomanjkanja ljubezni. Njih pobožnost je polna ljubezenskih čustev, one ljubijo Boga, ker nimajo človeka, ki bi ga ljubile posvetno. Lepa je taka ljubezen in Bogu dopadljiva, ampak nenaravna in brez plačila tukaj na zemlji. In zato je bila Mica sladko presunjena...

— Povej nama, ali si voljna stopiti v zakonski stan? je odločno končal Zavožen svoj nagovor.

— Sem! je odgovorila Mica komaj slišno.

— Juhe! Gregec, nevesto imaš! Gregec, ali veš kaj to pomeni? je poveljeval stari svoje veselje. Ampak Gregec ni vedel v tem trenutku ničesar, niti da je vesel, niti da je žalosten. Uboglivo je sprožil desnico, ko je oče zahteval, da bi si segla v roke.

(Nadaljevanje prihodnjic)

Gasilsko društvo Prebold

MEJNIKI IZ ZGODOVINE

1839 — Ob Bolski pred preboldskim gradom kupi tržaški trgovec G. A. Uhlich zemljišče z namenom graditi tekstilno tovarno.

1842 — Tekstilna tovarna v Preboldu je dograjena in prične z obratovanjem kot predilnica in tkalnica.

1846 — Tovarniške delavce prvič srečamo v službi gasilstva, ko pomagajo gasiti uničujoč ogenj 14. julija v Kapli vasi. Škoda, da tovarna še nima lastne brigadne.

1866 — Črni dan za tovarno je 5. februar. Okrog pol šestih zvečer nastane strahovit požar, ki domala uniči tovarno. V ognju izgube življenje 4 delavci.

1870 — Tekstilna tovarna v Preboldu je obnovljena in začne obratovati od sedaj dalje kot predilnica. Tisti čas zelo moderna. Za pogon skrbi parni stroj in turbina, za razsvetljavo lastna nova plinarna. Tovarna si nabavi gasilno orodje, zlasti brizgalno, ki že 4. julija izkaže svojo koristnost, saj z njeno pomočjo požrtvovalni delavci zadušijo ogenj, ki tega dne grozi uničiti komaj obnovljeno tovarno.

1873 — Ustanovljeno je tovarniško gasilsko društvo »Prostovoljna požarna bramba Predilnice Prebolda«. Društvena pravila nosijo datum 1. oktober. Vodstvo tovarne se zaveže stalne nevarnosti požara in opremi svoje gasilce s sodobnimi gasilnimi napravami.

1919 — Tovarniška požarna bramba, ki je bila od ustanovitve dalje vključena v Zvezo gasilskih društev v Gradcu, na obnem zboru 19. februarja sprejme dva pomembna sklepa: preimenuje se v »Prostovoljno gasilsko društvo Tkalnice Prebolda« in pristopi v članstvo Gasilske župe Zalec.

1922 — Na obnem zboru tovarniškega gasilskega društva sprejmejo sklep o vstopu v Jugoslovansko gasilsko zvezo v Ljubljani.

1923 — Tovarniški gasilci slovesno praznujejo 50-letnico ustanovitve (25. in 26. avgust). Ob tej priložnosti izdajo tudi časopis Jubilejni list.

1939 — Tovarniški gasilci dobijo svoj gasilski dom, ki stoji v Dolenji vasi poleg stanovanjske kolonije. S tem je končno rešen problem, ki v preteklosti ni bil nikoli najbolje urejen.

1941 — Gasilsko društvo preneha z delovanjem, ker ga je okupator razpustil.

1945 — Delavci se vračajo na delo, vse sile plajajo v obnovo tovarne, da bi stroji čimprej pričeli obratovati. Tovarniški gasilci pričnejo z obnovo gasilske opreme. Iz grape, tam nekje za Lokami, pripeljejo nazaj tudi »kostil« gasilskega avtomobila, ki so ga tam »zadeponirali« v času okupacije, ter ga usposobijo za vožnjo.

1946 — Na prvem povojnem obnem zboru 7. februarja izvolijo društvene organe. Delo v društvu ponovno zaživi.

1948 — Gasilsko društvo dobi novo moderno motorno brizgalno s kapaciteto 3000 l/min. V tovarni je poleg garaže urejen tudi nov gasilski hram. Dosedanji gasilski dom v Dolenji vasi se preuredi v stanovanje.

1949 — Motorno brizgalno znamke Rosenbauer, ki jo je nabavila tiskarna Cosmanos leta 1935, podjetje podari Prostovoljnemu gasilskemu društvu Kapla vas, s katero se zato obveže, da bo v primeru požara v tovarni takoj priskočilo na pomoč.

1953 — Tovarniški gasilci slovesno praznujejo 80-letnico obstoja. Proslava je bila 14. junija. Društvo šteje 80 članov (še nikoli toliko), od tega 36 članov, 17 članic, 13 mladincev in 14 rezervnih članov.

1955 — Gasilsko društvo razvije svoj prapor.

1963 — Tovarniški gasilci slovesno praznujejo 90-letnico. Ob tej priložnosti izdajo knjižico »90-letnica industrijskega gasilskega društva tovarne Prebolda«.

1967 — Ob praznovanju 125-letnice tovarne dobijo gasilci novo motorno brizgalno Rosenbauer s kapaciteto 900 l na minuto, ki jo prevzamejo 24. aprila. S starim gasilskim avtomobilom se udeležijo rally tekme veteranov na relaciji Ljubljana—Kranj.

1969 — Veliko škodo povzroči podjetju požar, ki izbruhne 17. maja ob 18. uri v skladišču barv in kemikalij. Klicu na pomoč se odzove 20 gasilskih enot. Izredni požrtvovalnosti gasilcev gre zahvala, da je bil požar v kratkem času lokaliziran in v dobrih dveh urah popolnoma pogasjen. Tovarniški gasilci dobijo 27. decembra gasilski avto fiat 1.5 tone, ki je tokrat zares njihov. Stari gasilski avtomobil puch in še starejšo ročno brizgalno poklonijo Tehničnemu muzeju Slovenije v Bistri pri Vrhniki, kamor ju odpeljejo 21. novembra.

1970 — Zgrajen je nov objekt tkalnice, ki je opremljen z najmodernejšimi protipožarnimi napravami. Montiran je ionizacijski oznanjevalec požara, ki omogoča zgodnje odkrivanje začetkov požara. Poleg tega je objekt opremljen tudi z mrežo hidrantov in drugimi gasilnimi aparati.

1972 — Požar, ki nastane v predilnici 4. decembra ob 17. uri, povzroči podjetju znatno škodo. Zgorelo je več kot bombaža, poškodovani so bili nekateri stroji in oprema. Zopet gre požrtvovalnim gasilcem zahvala, da ni prišlo do česa hujšega.

(Podatki sozeti iz brošure, ki je bila izdana ob 100-letnici industrijskega gasilskega društva Tekstilne tovarne Prebold.)

mali intervju

VPRAŠUJE:
TONE TAVCAR
ODGOVARJA:
IVAN CAJHEN

Mladih, ki se odločajo, da bodo ostali na »gruntu«, je vedno manj. Rajši si poiščejo lažji zaslužek, medtem ko ostarelim staršem pomagajo le še ob »konicah«.

Med tistimi, ki jih kmetovanje ni pretežko, je tudi Ivan Cajhen iz Polzele. Star je 29 let. Ob očetu in materi je imel dovolj priložnosti, da je spoznal, da terja zemlja celega človeka, da se z njo ne da ukvarjati samo mimogrede. Spoznal je tudi vsa številna kmečka opravila, tako da bo lahko svojega očeta — skrbnega gospodarja vredno nasledil. Cajhnova kmetija spada med srednje velike. Gofijo pa poleg hmelja tudi druge poljščine, predvsem za do-

mačo uprabo. Kar je vsaka, prodajo. Ko sem ga minulo nedeljo iskal, sem ga našel pri obiralnem stroju, kjer je obiral hmelj sorte atlas z dveletnega nasada. Ker je atlas nova sorta hmelja, o kateri se veliko govori, sem tudi njega povprašal, kaj meni o tej sorti on. Povedal mi je tole:

»Smo kooperanti proizvodnega okoliša Polzela. Za sredstva 0,67 ha imam okrog tri tisoč sadik. Letošnji pridelek odbro kaže, saj bo že v drugoletnem nasadu na ha okrog 20 stotov, to pa je precej več, kot da golding. Značilno za to novo sorto je, da zraste izredno visoko, tako da so naše žičnice prenizke in rastlina dela koše. Tam pa hmelj ne more dozoreti in zato ostaja v »muha«. Po mojem bi morale biti žičnice visoke 8 do 9 m. Drugače pa bo atlas za tiste, ki imajo veliko hmelja v kombinaciji z goldingom zelo primeren, ker dozori pozneje in se bo s tem obiralni čas lahko znatno podaljšal. To mi je povedal mladi Ivan Cajhen, ki je svoje kmetovanje vzel zelo resno.

Po sklepu Republiškega sekretariata za informacije, št. 421-1/72 je časnik NOVI TEDNIK oproščen plačevanja prometnega davka do 31. 12. 1973.

V NEDELJO NA KOROŠICI

V nedeljo, 16. septembra bodo ob enajsti uri dopoldne svečano izročili svojemu namenu prenovljeni Kocbekov dom na Korošici. Otvoritev prenovljenega doma sovpada s praznovanjem 80-letnice Planinske zveze Slovenije in 80-letnice obstoja in delovanja Planinskega društva Celje in praznovanja občinskega praznika občine Mozirje.

Obnova doma, pri katerem bo potrebno v prihodnjih letih še preurediti nekatere stvari, je trajala tri leta. Če upoštevamo ob tem dejstvo, da je bilo potrebno na to najvišjo gorsko postojanko v Savinjskih planinah na ramelih znesti vse gradbeni ter preostali za obnovo potrebni material, potem je bila koč pravičeno obnovljena v sorazmerno kratkem času. Poleg članov alpinističnega oddelka celjskega Planinskega društva so se pri nošnji gradbenega materiala na Korošico izkazali predvsem gozdni delavci Gozdne uprave v Lučah ter učenci osnovne šole v Lučah.

Planinsko društvo iz Celja vabi gornike in ljubitelje planin, da se udeležijo nedeljske otvoritve prenovljenega doma na Korošici. Zvedeli pa smo, da bo Kocbekov dom na Korošici zaseden že v soboto, zato ne bo mogoče dobiti nobenih prenočišč, ker na se je tudi to območje planin povežalo z dolino z gozdno cesto na Planico je tako postala tudi že Korošica izletniška točka.

LJUDJE MED SEBOJ

Barica je lepo, črnolaso dekle. Kiti ji padata preko ramen in vznemirjata. Njen dom je nekje v Zagorju. Prišla je iz Savinjske doline, pa ne na dopust. Hotela si je prisluziti nekaj tisočakov za novo obleko, rada bi bila lepa — lepša kot njene prijateljice, ki so ji pregovarjale, naj ne hodi v dolino zelenega zlata. Bila je trmasta, ljubko trmasta.

Kobule so se usipale v lično košarico, vreče so se polnile, a v glavi so ji rojile misli: še škaf, še en škaf! Joj, kako velik je ta savinjski škaf, kako drobcene so te zelene kobule! Hiti, Barica, hiti! Pokazati moraš, da se je splašalo iti v Savinjsko.

Zice z grenkim bremenom so se trgale od jutra do večera; od zore do mraka. Pridne roke so bile vsak dan bolj zelenkasto črne. Casa za počitek je bilo malo. Barica se je trudila, da bi preslišala besede, ki so padale vse vprek, da je ne bi motile; rada bi nabrala čim več.

Ali veš, kje se začne Savinjska dolina? Ali veš, kako pokopavajo mrtvece? Kaj napravi Savinjec, če mu pade muha v juho? Ali veš, kako bruhajo? Kako je nastala Postojnska jama? In še in še...

Bil je pravi kviz. Odgovori so bili sočni, njihov spremljevalec pa huronski smeh. Vse na račun skoposti Savinjecanov.

Je vse to res, razmišlja Barica. Je zato tako velik savinjski škaf? Morda zato padajo kobule pri merjenju po strani? To ne more biti res, saj so tu prijazni ljudje! Dekletu ne gre in ne gre v glavo. Nekoč je nekaj čitala o Skotih, podobnost mora biti izključena! Vici so deževali, izpod oblakov je rosilo, kobule so se lepile na prste. Kako lepo je, če so ljudje veseli! Toda v teh vicih je nekaj grenkega, podobnega hmelju.

Ali veš, zakaj pokopavajo ženske z glavo navzdol? Morda ti je znano, zakaj kupujejo Savinjecani avtomobile 101? Ali veš, kako jedo slanino? Utihišli so, prišel je gospodar. Pet minut odmora za besede, ki so tu in tam mejile že na žalitev. »Sefa jih je vprašal po tem in onem, bil je zelo ljubezniv.

Pa saj ne more biti res! Barica je hitela. Dvajset škafov bo, če bo vse posrečilo. Za novo obleko! Še nekaj dni in domov bo prišla z lepimi, novimi savinjskimi tisočaki! Utregala se je zadnja žica in »rogačana« je odpeljal to lepo breme. Kako čudovito ropoče ta »stara škafka«.

Dekle razmišlja: pa saj sem dobila vse pošteno plačano. Čemu potlej govorijo toliko na račun teh ljudi!

Stefan Zvižej

SPORTNE VESTI

Kljub temu, da celjski igralci tenisa nimajo pogojev za redno vadbo, so najboljšje celjske predstavnice sodelovale na tradicionalnem tekmovalnem turnirju na Tedijski memorial. V konkurenci najboljših slovenskih tekmovalk Irena Sekirnik in Blanka Godnik nista mogli doseči višja mesta. Sekirnikova je v osmini premagala Jerkicevo iz Kranja 6:3, 6:1 ter izgubila v četrtfinalu proti Pirmanjerjevi 3:6, 2:6. Godnikova pa je izgubila še v osmini proti Riharovi iz Maribora 1:6, 3:6.

Tone Jager, znani celjski strelec je sodeloval kot član republiške strelske reprezentance v dopisnem strelskem dvoboju proti Bratislavi. Dosegel je dobre rezultate. V obeh disciplinah je dosegel četrto mesto. Tako je zadel 584 krogov v olimpijskem matchu in 1111 krogov v streljanju s precizno puško 3 x 40 strelcev.

Hokejisti na travi Gaberja so tokrat gostovali v drugem kolu prvenstva v Zagrebu proti vodnemu Akademici. Brez dveh najboljših tudi tokrat niso uspeli. Srečanje so izgubili z 0:3. V prihodnjem kolu igrajo ponovno doma.

V Sentjurju je bil ustanovitveni sestanek občinske lige v malem nogometu. Pobudo za ustanovitve lige je dal »Partizan« iz Sentjurja. Prisotni so bili predstavniki Vrhnice, Planine, Loke, Dramej. Nove vasi in Sentjurja. Te ekipe imajo zaradi organizacijske oblike naziv »Nogometni klubi«. Fantje, ki sestavljajo moštvo, dobijo izkaznice, s katerimi se bodo pred vsako tekmo identificirali. Članarina za mladince je 24,00 din, za člane pa 30,00 din letno. Izvolje na je bila tudi disciplinska komisija, ki jo sestavljajo trije člani. Določeno je bilo, da se bo 1. kolo igralo na igrišču v Sentjurju, v soboto 15. t. m., s pričetkom ob 15. uri. Med seboj se bodo pomerila moštva: Sentjurja, Dramej in Vrhnice.

Bogdan Podplatan

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

Potopisna beležnica (Jože Volfand)

CVETJE V KIJEVU

Med kremeljskimi zidovi. Kot posebno zanimivost, ki je turisti v Kremlju ne zamudijo, omenjajo razstavo in zbirko orožja. Naša skupina te priložnosti, žal, ni imela.

Izjemno privlačnost predstavlja moskovski muzej Borodin. V ogromni stavbi, pred katero ponosno stoji skulptura Kutuzova (na konju) smo si ogledali tudi slikarje mojstra Ruboja.

Naš gledalec pa ne bi bil zadovoljen s filmskim izborom. Le s težavo sem odkril, da so prav v začetku avgusta vrteli vsaj en zahodni, francoski film — Angelika in kralj. Ostali so bili v pretežni meri sovjetski. Povprašal sem za ameriške filme. In posebej za kavbojke. Zato pač, ker smo ravno pred tem brali, da je Nixon podaril Brežnjevju kopijo Fordove Poštne kočije. Najprej sem dobil odgovor, da je to zadnja častnarska in propagandna raca. Ameriških filmov pa v Sovjetski zvezi skoraj ne vrtijo. Vodič Sašo mi je vljudno pojasnil, da se dobro spominja vesterna Sedmerica veličastnih in da je to vse, kar je videl iz ameriških atelejev v zadnjih letih.

Med najpristržnejšimi spomini s poti po treh sovjetskih mestih ne more zbledeti tisto prijetno srečanje z mladinci, komsomolci, na kijevski železniški postaji. Vsaka od naših deklet je dobila šopek živobarvnih gladol, nageljnov in drugega cvetja. Ne v Leningradu in ne v Moskvi nismo bili deležni nobenega uradnega sprejema ali pozdrava. Čeprav nas je seveda firbec pošteno matral — to namreč, kakšen odnos

imajo Sovjeti do Jugoslovanskih turistov. Do zahodnih sosedov, do socialistične Jugoslavije. No, vseeno nam ni ušlo, da nas po izhodu iz Leninskega mavzoleja niso niti za trenutek pustili ob doprsem kipu Stalina in drugih voditeljev iz sovjetske preteklosti. Hiba turističnih poti je pač v tem, da ostaneš povsem anonimen v morju obiskovalcev in popotnikov. Ob skrbno pripravljenem in zastranem obisku, ki vključuje sblževanje in pogovore z gostitelji, je kajpak lahko vse drugače.

Prav kijevski dogodek nam je to lepo dokazal. Jugoslovani pač ne bi bili Jugoslovani, če ne bi na srečanje s kijevsko mladino prišli močno okrnjeni. Samo polovica članov skupine se je znašla ob skromnih lesenih mizah v eni izmed sprejemnih dvoran. »Putnikovega« hotela, kot se je pošalil naš vodič. Na mizah so nas čakali pladnji jabolk, bonboni in brezalkoholne pijače. Pa cigarete s filtrom. Z Oljo, Mašo, Aleksandrom in ostalimi mladinci je pogovor valovil neposredno. Iskreno. Res prijateljsko. Še pred uradnim nagovorom mladega, bradatega inženirja, ki

nas je toplo pozdravil. Naš predstavnik, nek profesor iz Splita, je dobro odzdravil, oba, Sovjet in naš, pa sta pozabila nekaj reči o sovjetsko-jugoslovanskem sodelovanju. To smo popravili kasneje. Po izmenjavi uradnih daril. Mi smo prejeli, bolje, splitska skupina študentov, zbirko pesmi Tarasa Ševčenka, Sovjeti pa so dobili čudovito monografijo Slita. Brez značk v Sovjetski zvezi ne gre. Ko sem iz žepa potegnil prgišče značk celjske Auree, sem požel val priznanja. Kmalu se mi je na suk-njiču zablščala značka komsomolca. V žep pa so mi natrosili, in drugim članom skupine enako, mnogo lečno izdelanih sovjetskih značk. Ugodna zamenjava.

Obrobni zanimivosti kijevskega snidenja z mladino je precej. Na primer, ko smo se lotili nč kaj hvaležne teme, češ da so odnosi s Sovjetsko zvezo in Jugoslavijo sedaj dobri, a da vselej ni bilo tako. In je simpatična Olja še bolj simpatično ter diplomatsko pridala: »Je že res, a v srcu smo vselej čutili enako do Jugoslavije.« Smeh je potrdil predvsem živost njene besedne igre, a v pravi smisel tu-

di nismo dvomili.

Mladega sovjetskega inženirja Aleksandra, bodočega doktorja znanosti, je najbolj zanimal naš politični sistem. Samostojnost republik. Področje vzgoje in izobraževanja. Odnosi med republikami. Povedal je, da znaša njegova plača 120 rubljev. Metalurški delavec pa prejme do 160 rubljev in ga v dohodku torej močno prekaša. Zelo dobro so plačani rentgenski tehniki, ki imajo benificiran delovni staž in precej več dopusta kot drugi delavci. Sistem nagrajevanja, kolikor smo lahko iz razgovora razbrali, je v Sovjetski zvezi dokaj enostaven. Drži se pač egalitarnih okvirov.

Na vprašanje, kako se mladi zabavajo, so mladi sogovorniki odgovorili s širokim nasmehom. Organizirajo ples, športna srečanja, kulturne dejavnosti. Na plesih ima domovinsko pravico pop glasba, kot jo poznamo pri nas. Morda so malce neaktualni v izboru, a bistvenih razlik ni.

Nekaj je zelo res. Kijevski mladinci so se nas razveselili. Pogovor je bil sproščen. Odkrit. Prijateljski. Brez zadreg. Lep bo spomin na tisti kijevski večer, pa četudi je bil

kratek. In še to — dobro smo se sporazumevali. Ne glede na dejstvo, da je ob našem omizju samo eden odlično govoril ruščino.

Iz Kijeva sem si v popotno beležnico zapisal še en nenavaden dogodek. Ko smo obiskali impozanten mestni nogometni stadion (na njem igra kijevski Dinamo), nam je naša vodnica povedala zgodbo iz slavne obrambe Kijeva pred nemško ofenzivo. Nemci so hoteli igrati nogometno tekmo z moštvo Dinama. Enajsterici ruskih nogometašev so obljubili življenje, če bodo nemškemu moštvu dovolili zmago. Bila bi to odlična propaganda nemškega orja. Rezultat pa je bil 5:1 za Kijevčane. In ker se niso prodali, so morali pasti.

V Kijevu, kot v obeh velikih mestih, smo z obudovanjem zrlj na mnoge spomenike zaslužnih mož ruske zgodovine. Vojakom, borcem, kulturnikom. Veliko bi se lahko naučili, saj smo pri nas do kulturne dediščine in njenih ustvarjalcev prav čudno nemarni.

ZA KONEC

Veliko je še popotnih vtisov in doživetij, ki pa

jih bom moral potrditi. Morda čez nekaj let v Št. 35 ali kje na jugu Sovjetske zveze.

Sovjetska zveza ni predraga. Je pa dovolj zanimiva in obdarjena s posebnostmi, da jo rad pogledaš. Zavrtimo film Leningrad — Avrora, Petrov pavlovska trdnjava, Ermitraž, Zimski dvorec. In samo to. Petrov dvorec in Baltik za nameček. V Moskvi začutiš slavnost, enkratno in doživeto srečanje z Leninom. Nepešno. Tudi razstava sovjetskih gospodarskih dosežkov. Tretjakovska galerija. Borodin. In še mnogo sika. Kijev pa je zeleno mesto. Nič posebnega. In v zelenju utripa nekako tako prijateljsko, da se popotniku priljubi.

Tako. Vsak po svoji meri. Tako sem rekel v uvodu. Še danes tako mislim. Tisto, kar je zamejeno, pa seveda nekako bolj pristoji kot drugemu. Sovjetska zveza ponuja vtisov na pretek. Res nadvse pomembno, da popotne oči ne vidijo povsem same, izolirane vsega, kar je bila in je Sovjetska zveza. In hoče biti.

KONEC

Spomenik Juriju Dolgorukovu v Kijevu. Postavili so mu ga kot »osnovatelju« Moskve ob 800-letnici Moskve (1147—1947).

Drobec razpoloženja s sovjetskih ulic. Posnetek prikazuje nedeljski vrvež v Moskvi nedaleč od Kremlja.

Ivan Ločičnik

DRUGO MESTO V SLOVENIJI

Minuli petek in soboto je bilo v Dragatušu letošnje republiško tekmovanje traktoristov. Tekmovalci so bili 40 traktoristov, med njimi tudi Ločičnik, Steiner, Skrabar in Miheč kot tekmovalna ekipa KK Hmežad Zalec. Tekmovanje je potekalo v treh delih, in sicer teorija, spretnostna vožnja in oranje. Ekipa KK se je uvrstila na četrto mesto, posamezno pa je bil Ivan Ločičnik iz Spodnjih Grušovelj drugi in se je tako uvrstil na državno prvenstvo.

Ekipo sem srečal ob slavljenju njihovega uspeha in Ivanu Ločičniku, ki je znan kot star as na traktorju, zastavil nekaj vprašanj v zvezi s tekmovanjem in njegovimi uspehi.

Najprej mi prosim povedati, koliko let imate in kako dolgo že vozite traktor? »Star sem 33 let,

traktor pa vozim od leta 1958, to je 15 let. Kako dolgo pa že tekmujete? »Že leta 1959 sem tekmoval prvič v Kopru na re-

publiškem prvenstvu ter nepričakovano zasedel prvo mesto. Od takrat naprej sem tekmoval vsako leto. Na državno pr-

venstvo sem se uvrstil letošnjič. Kakšni pa so bili vaši uspehi v državnem merilu? »Dosele sem bil dvakrat prvi, dvakrat drugi in enkrat osmi. Leta 1969 sem tekmoval tudi na svetovnem prvenstvu v Beogradu in bil 21. Na svetovnem prvenstvu bi moral tekmovali še dvakrat, in sicer na Japonskem in v Rodeziji, vendar so naši obakrat sodelovanje odpovedali. Seveda mi je bilo žal, da so tako storili, saj bi bilo tekmovalje, ne glede na to, kako bi se uvrstil, čudovito doživetje in za me enkratna priložnost, da si širni svet ogledam po bližje.

Ivana Ločičnika lahko torej štejejo med najboljše traktoriste na svetu in želimo mu, da letošnjega sodelovanja na svetovnem prvenstvu ne bodo odpovedali in da bi bil tudi uspeh čim boljši.

Šmarje pri Jelšah

MLADI — ŽIVAHNO

Po dolgotrajnih naporih se je šmarskim mladincem slednjič le posrečilo ustanoviti svoj lasten mladinski aktiv. Pri tem jim je stala močno ob strani občinska konferenca ZMS, zlasti še sekretar Boris Završnik. Mladi so dobili tudi svoj prostor pod nekdanjim zdravstvenim domom. Prostor, ki je bolj prostorček, se ureja, upajo pa, da ga bodo v kratkem s pomočjo nekaterih podjetij, ki jih nameravajo zaprositi za pomoč, uredili do kraja. Da so mladi sploh prišli do prostora, kjer se bodo lahko neovirano zbirali, je velika zasługa prav šmarske krajevske skupnosti, s katero mladi sodelujejo, če se le da. Krajevna skupnost Šmarje pri Jelšah ta prostor tudi plačuje Stanovanjskemu podjetju.

Sedaj, ko imajo svoj klubski prostor, za katerega so se borili dolga leta, so šmarski mladinci pripravili tudi srednjeročni program svojega dela. V Šmarju nameravajo organizirati akcijo, katere edini namen bo čistoča naselja. Pomagali bodo tudi pri gradnji bazena, saj je sedanji v dokaj klavrnem stanju in pa seveda premajhen. Pomagali so tudi pri obnavljanju kinodvorane. Pri obnavljanju poda so izkopali okoli 30 cm zemlje. Sodelovali bodo tudi

pri urejanju klimatskih naprav.

V načrtu imajo tudi zgraditev TRIM steze, ki sicer ne bo velika, bo pa le. TRIM stezo bodo gradili s pomočjo TVD Partizan Šmarje pri Jelšah in nekaterih delovnih organizacij.

Kot nam je povedal predsednik aktiva, Marjan Rebrnik, je delo v mladinskem aktivu, odnosno v Šmarju, zelo oteženo, saj so mladi precej razkropljeni. Del njih je v Ljubljani, del se vozi v Celje v solo, nekaj jih je po raznih službah v Šmarju in okolici, kmečko mladino pa je bolj težko pridobiti za sodelovanje. Tudi to bodo poskusili, je še povedal Marjan Rebrnik, da bo uspeh po-

poln. Če ne bo šlo drugače, bodo skupaj z občinsko konferenco ZMS »pogruhtali« obliko, kako pridobiti mlade iz okolice. To je tudi njihova bodoča naloga.

Milenko Strašek

MOJA MUCA

Pri nas doma imamo muco. Ime ji je Pikica. Prinesla sem jo od stare mame. Komaj sem jo naučila piti mleko. Mene zelo pogreša, kadar me ni doma. Išče me vsepovsod. Ko me ne najde, skoči na kavč, se zvije v klobčič in zaspi. Ko se vrnem domov, se zbudi, skoči k meni mi v pozdrav pokaže jeziček. Zelo jo imam rada, ker ljubi čistočo. Zvečer jo moram nesti na podstrešje spat. Ko je že dan, pride dol in švirk na posteljo. Če še spim, me vleče za lase, da se moram zbuditi. Zdaj je imela mladičke. Enega smo ji pustili. Zdaj se igra, jaz pa zraven. Kadar me sestra pokliče, ji odgovorim: Pusti me, saj vidiš, da sem pri muci!

Olga Devetak

Krajevna skupnost Šentjur-Center

KOT V NEDELJSKI OBLEKI

Naj ne bi bil. Stari del, ki se bohoti na vzpe- se, ponaša s sicer starimi, a so lepo urejene, in je tudi okolica in na pred cerkvijo stojijo tri spomeniki trem Ipavcem: Šentjuranom. Novi del trga je razpotegnil pod starim in se je na eni strani kar pogumno približal žetovski šoli. Sodobno urejeno križišče pred občinsko hišo, tovarniški prostori, novejša hala Eleganta, vse to ponazarja nezadržan razvoj Šentjurja. Krajevna skupnost — center pa deluje v Šentjurju že po novem. V začetku januarja letošnjega leta je prenehal z delom takratni krajevna skupnost, na novo volivcev pa so izvolili

novi petnajstčlanski svet, ki vključuje v svoj sestav vse družbeno politične organizacije in društva. Tako so v novem svetu zastopani vsi predstavniki interesnih skupnosti na področju krajevske skupnosti Šentjur-center. Tako je novi svet že februarja meseca sestavil program za investicijsko in društveno dejavnost za letošnje leto. Vsi programi so bili že izdelani in tudi svet jih je že obravnaval ter dodal svoje opombe. Zdaj teče delo, po omenjenih programih, svet pa spremlja načrtovane dejavnosti.

To je bil samo kratek uvod v delo krajevske skupnosti, ki je bila toliko uspešna in angažirana, da se je sorazmerno hitro reorganizirala in tako-

rekoč že od novega leta dela po novi ustavi.

Problemi pa so seveda ostali. Šest starih milijonov ni veliko, saj posameznik rabi štirideset milijonov, če hoče zgraditi hišo, pravi tajnik KS Norbert Kincel, »mi pa tudi ne moremo s šestimi milijoni narediti čudežev. Občani Šentjurja plačujejo krajevni samoprispevek za šolstvo, zato gre precej denarja na skupni račun za boljše čase v šolstvu in zadaj za veliko osnovno šolo že raste nova telovadnica, vendar dela potekajo tako počasi, da verjetno ne bo gotova niti za 29. november. Če bi v Šentjurju porabili denar, ki je namenjen iz samoprispevka šolstvo v komunalno urejanje, bi imeli v blagajni najmanj trideset milijonov. Kljub omenjenim težavam pa so uspeli urediti okolico blokov, krajevna skupnost je sofinancirala asfaltiranje ceste v soseski 5, precejšnji delež pa so prispevali občani sami. Denar že zbirajo, pogodbe so podpisane in ta teden bodo pričeli z asfaltiranjem. Uredili so tudi že povsem dotrajano kanalizacijo v starem delu trga, tako da so tudi ta, najnujnejši primer rešili v zadovoljstvo tržanov.

Planinsko društvo se je zavzelo za dokončno izpeljavo akcije za ureditev planinske postojanske na Resevni. Alpos je izdelal načrte za opremo, Kmetijski kombinat pa je že prispeval gradbeni material, Zveza borcev pa sredstva za ureditev okolice in cvetličnega nasada.

Poseben primer aktivnosti pa je ureditev ceste Šentjur-Razkož. Sedem občanov: Ivan Smigovec, Janez Zličar, Miha Brečko, Franc in Peter Bračun, Daniel in Bernard

Zličar ter Jože Lapornik so prispevali za ureditev omejenih cest kar 1327 prostovoljnih ur, od tega je prispeval Bernard Zličar še 74 traktorskih ur.

V zadnjem času pa je ponos Šentjurja tudi povsem prenovljena in sodobno urejena dvorana kulturnega doma. Uredila ga je Kulturna skupnost in pa gospodarske organizacije ter občinska skupščina.

Krajevna skupnost se je tudi angažirala pri nakupu

in ureditvi prostorov za upokoje. To je prostor, ki obsega pet sob kar pomeni približno sto kvadratnih metrov upokoje pa lahko tukaj berejo, gledajo televizijo, na voljo pa jim je tudi skromna okrepčilnica.

Monotonno je takole ostati kar pri naštevanju. Toda v Šentjurju so s svojo aktivnostjo in dobro voljo dosegli mnogo uspehov pri izgradnji in urejanju svojega trga. Čiste ulice, vse okrašeno s cvetjem. Šentjur daje videz mila-

dega mesta, čeprav je trg že zelo star. Krajevna skupnost je z novimi prijemi, predvsem pa z dobro organizacijo dela in angažirano stjo družbeno političnih organizacij uspela vzdržati svoje občane in jih pritegniti k delu. Ob dejstvu, da se zavedajo vsega, kar jih pri delu še čaka, ne kaže prezreti tudi dobro voljo, ki se pojavi ob pregledu dosedaj prehojene poti.

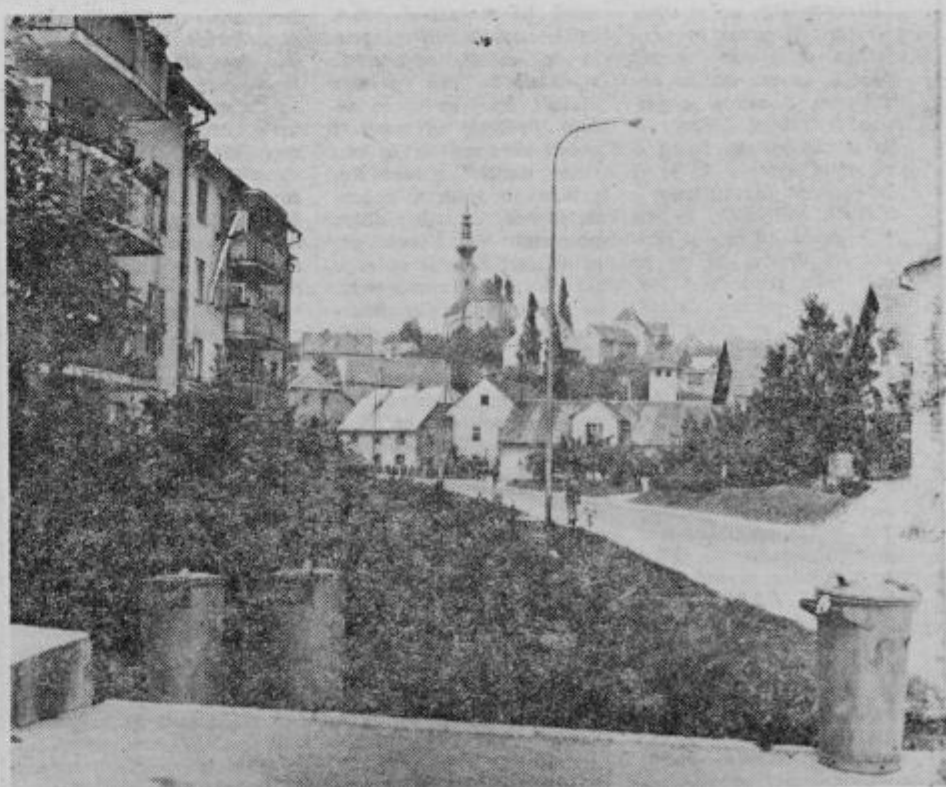
Besedilo in slike: D. MEDVED

ANTON VOUK, mizar: »Najbolj bi potrebovali cesto v Botrečnico, sicer pa so prva dela že stekla. Šentjur se je zelo lepo razvil, najbolj pa mi je všeč, ko so skozi trg potegnili asfalt.«

SLAVA SALEJ, upoko-jenka: »V Šentjurju bi rabili še kaj za počitek starejših. Kakšno klopico kje, sem pa slišala, da so dobili upokoje klubskega prostora, sicer skromen, vendar nekaj je le.

Šentjurska razglednica: novo in staro. Posode za smeti pa so simbol čistočnega trga, ki je res urejen, posebno še novi del.

NEVERJETNA, Vendar zato nič manj učinkovita transakcija dveh celjskih poslovnih mož, ki sta čez noč nezakonito obogatela. Kako dolgo bosta Emil Koprivc, šef celjske filiale Slovenija-Merkurja, in Oskar Skočir, vodja prodajne službe v Klimi, še uživala v dvorcu v Trubarjevi 5?

TEBI, MENI, NAKROG

Čepravi neradi, moramo včasih objaviti tudi sestavke, ki ob prebiranju puščajo v ustih okus grenkobe. Tokrat je to primer v zvezi z nakupom stanovanjske vile v Trubarjevi 5. Gre za dvostanovanjsko hišo, ki stoji v najlepšem predelu našega mesta in jo je lastnica Jožefa Vranjek prodala za 40 starih milijonov. Nova lastnika sta Emil Koprivc ter Oskar Skočir, Koprivčev prijatelj. Vilo sta kupila, vendar s čigavim denarjem, to je vprašanje. . .

Emil Koprivc je kot poklicni trgovec naredil bliskovito kariero in postal šef celjske filiale tega podjetja. Med napredovanjem si je tu našel tudi drugo družico, ki je lazi vodstvo podjetja zaprosila za kredit, da bi z možem kupila stanovanje. Prošnja je glasila na dvanajst starih milijonov, vendar podjetje v tistem hipu toliko denarja ni imelo, zato je v skladu s pravilnikom odobrilo le 8.

Kot kaže, sta Koprivčeva že takrat vrgla oko na vilo v Trubarjevi 5, ki jo je lastnica že nekaj časa neuspešno ponujala v prodajo. Odobrena vsota je petkrat manjša od potrebne, zato Emil Koprivc, uspešen poslovni mož, išče rešitev. Ker njegova filijala v kritičnem času ni imela v skladu skupne uporabe, sodeč po prometu pa so dobro gospodarili, priskoči vodstvo podjetja na po-

moč in zaprosi za premostitveni kredit gradbeno podjetje Konstruktor v Mariboru. Zakaj Konstruktor? Zato, ker so s tem podjetjem dobro poslovno sodelovali. Toda Konstruktor na Koprivčev žalost denarja tudi nima. Tako je bilo baje vsaj sporočeno vodstvu Slovenija-Merkur, kot nam je povedal direktor podjetja.

Jožefa Vranjek bi se rada preselila v Ljubljano, kjer je od gradbenega podjetja Obnova, ki je gradilo stanovanja za trg, kupila stanovanje. Stanovanja pa ni mogla kupiti, ker še ni prodala hiše v Celju. Torej nerodna reč. Zena Emila Koprivca pa ima dodeljenih le 8 starih milijonov. Koprivčeva, ki sta do slej stanovala na drugem delu mesta, imata sosedo in prijatelja Oskarja Skočirja, prav tako poslovnega moža, ki je zaposlen kot vodja pro-

daje v tovarni aeroterminskih naprav Klima. Ta stanuje v Ipavčevi ulici 4 a, v hiši njegovega brata, ki se vrača iz tujine. Skočir je pri Klimi sicer že dobil nekaj kredita, da je bratovo hišo uredil, vendar se zdaj brat vrača. Zato lani 25. aprila na 12. seji delavskega sveta Klime, ki je bila najburnejša prav ob točki, ki je razčiščevala stanovanjske probleme, po koncu uradnega dela Skočir prisotne seznani s svojim problemom. Ker Klima denarja trenutno nima, delavski svet zadolži s sklepom št. 116 Jožeta Sumraka, računovodjo, naj poizkusi najti pri bankah ali drugih podjetjih kredit, da bi rešili še Skočirjev stanovanjski problem. Med iskanjem, ki pa ni rodilo sadov, Skočir obvesti Sumraka, da je našel stanovanje, ki je na prodaj. Ne boste uganili katero!

»Prišel je k meni in mi povedal za vilo v Trubarjevi 5, katere polovico bi kupil njegov prijatelj Koprivc, s katerim sta že zdaj skupaj stanovala. Jaz sem šel zadevo pogledat in se pogovoriti z gospodarico. Stanovanje je bilo vredno tega denarja, zato sem o zadevi obvestil direktorja Marjana Mazeja. Našli smo tudi denar. Aero-Cetis nam je dolgoval nekaj denarja, prav tako pa tudi trgovsko podjetje Moda. Za posrednika smo izbrali stanovanjsko zadrugo Dom, katere direktor Emil Pepelnjak nam je obljubil, da bo potrebno vsoto, ki jo bomo dobili od dolžnikov, prenakazal Obnovi v Ljubljano,« pripoveduje Sumrak. (Mimogrede naj povemo, da je bila ta zadruga zaradi nezakonitega poslovanja s prodajo gradbenega materiala kaznovana s 40 milijoni starih dinarjev kazni, direktor osebno pa z 200 tisoč in je trenutno pred stečajem, če bo sodišče nemilosrdno letos zahtevalo plačilo kazni.)

Povsem razumljivo je, da se je vsem mudilo. Vranjekovi s prodajo, Koprivčevim in Skočirjevim pa z nakupom. In glejte, junja se najprej sam Bog usmili Koprivčevih. Zaradi računске napake nekega uslužbenca pri Konstruktorju v Mariboru dobi Vranjekova nenadoma denar za del hiše. O tem obvesti Koprivca, s tem so dani tudi pogoji za sklenitev kupne pogodbe.

Kako pa to? »O tem sem že sam razmišljal. Verjetno gre za računsko napako,« trdi E. Koprivc.

— Ne razumem? »Naša uprava podjetja je prosila za premostitvena sredstva. Rečeno je bilo, da denarja nimajo, potem so ga verjetno imeli in ga poslali Obnovi. . .

— In zdaj vi dolgujete denar Konstruktorju?

»Jaz ne, saj nisem jaz zanj prosil. . .« meni E. Koprivc. »Slovenija-Merkur pa tudi ne, ker ga ni dobil. Mi nismo sklenili nobene pogodbe in za poslani denar sploh nismo vedeli. To se našega podjetja ne tiče,« trdi direktor Grasselli.

— Ne razumem?

»Kako da ne, ko je povsem enostavno,« me prepričuje in se čudi E. Koprivc.

»Kako in zakaj je nekdo v Mariboru bil v taki zmoti, da je nakazal denar Obnovi in Vranjekovi? Tega ne vem. Da sem kupil pol vile brez dinarja? To ni res. Zena je dobila 8 milijonov, prosila pa je za 12. Od teh osmih sem vrnil 4 Konstruktorju, Vranjekova je dobila 16 od Konstruktorja. . .«

Dragi bralci, žal mi je, vendar mi zadeva kljub naporu Emila Koprivca ni jasna, zato je ne morem razložiti. Kakorkoli že, Vranjekova je dobila denar, končno sta Cetis in Moda Stanovanjski zadrugi Dom poslali še terjani dolg. Ta je denar poslala Obnovi in Vranjekovi in je tako bil rešen problem tudi druge polovice hiše. Ko je

Jože Zidanšek

Emil Koprivc poravnal še prometni davek, Skočirjevega je plačala Klima, kar seveda ni zakonito, sta kupca sklenila pogodbo. Zdaj bi povsem normalno pričakovali, da Klima in Slovenija-Merkur ali Konstruktor. Jok. Koprivc in Skočir. Postala sta lastnika vile in se začela preseljevati. Koprivc takoj, Skočir malo za njim. Koprivc si je v kleti takoj uredil delavnico in kot popoldanski obrtnik izdeluje žičnate mreže. Zakaj? Da bi vrnil dolgovce?

»Dolžan sem še štiri milijone, ki mi jih bo posodil oče, da jih bom vrnil Konstruktorju. Zakaj vračam denar Konstruktorju? Saj sem vam vendar prej vse obrazložil. . .«

Tako. Toda računovodja Jože Sumrak z zadevo ni povsem zadovoljen. Od Lovra

Blažina, šefa splošnega torja v Klimi, zahteva, da hitro sklene pogodbo o 23.256.000 S dinarjev. Gre za 23.256.000 s din, ki jih Klima dala, varstva pa nobenega, saj je del hiše, katere je bila kupljena, tem denarjem last Oskar Skočirja. Lovro Blažin reagira. Nastopijo kadrovske spremembe, šef ekonomike dela v tovarni postane Jože Zidanšek. Ta prikaže tožbam Sumraka in posreduje pri Blažinu.

»Ker Blažina še vedno sklenil pogodbe, kolektiv bi v primeru prometne druge nesreče Skočirja ostal brez denarja, sem odevi na kolegiju seznanil rektorja. Ta je takoj preiskavo in Skočirja ter mraka predlagal v kazno. Zoper Skočirja pa sprožili tožbo, da bi vrnil. Tožbo smo dobili, dar Skočir nima denarja, bi ga vrnil. . .«, pripoveduje J. Zidanšek.

Tovariš Blažina, zakaj takoj sklenil pogodbe?

»Ne dajem izjav.«

Tovariš Sumrak, vi bi pripomogli k tej transakciji?

»Ne. Pomagal sem, sem bil zadolžen. Dolgo sem mislil, da gre za stanovanje Klime. Potem sem izvedel, da ga kupuje Skočir. Zato so vsi v podjetju vedeli, vsi? Tisti, ki so morali rešiti. Istočasno smo rešili tudi problem Kavčiča, predsednik delavskega zdaja bi naj bil jaz kriv, me bodo pritisnili, bom vedel še kaj več. Kaj? O ne bom govoril tu, tem sodnikom in tožilcu. . .«

Čeprav je ves potek omenjene seje delavskega sveta brez kakršnegakoli sklepa samoupravnih nov in torej protizakonit, Skočir ni pristal, da bi rubili tretjino plače in bi tako čez nekaj deset let Klima dobila denar nazaj, je bila tudi sreča, kajti radi tega zoperstavljanja zadeva končno prišla na dan. Za akterje tega posega se zanima Javno tožilstvo, tem pa je podano upanje, se Emil Koprivc in Oskar Skočir ne bosta dolgo v lila bogastva, ki sta ga v noč dosegla na račun drugega. JANEZ SEVŠEK

KRIVA SO POTA POSLOVANJA

V uredništvu se je oglašil Emil Koprivc in prosil za razgovor zaradi članka, ki ga danes objavljamo. S seboj je prinesel potrebna dokazila — sklep delavskega sveta o odobritvi posojila, ki ga je dobila žena (8 milijonov), o štirih milijonih, ki jih je že plačal in celo o prometnem davku, ki ga je prav tako poravnal. No, razlika še vedno ostaja. Če vemo, da stane pol hiše v Trubarjevi ulici čez 23 starih milijonov.

Skoraj bi se človeku zadelo, da posameznikov ne zadene nobena krivda. Resda sta postala lastnika stanovanja, za katerega eden še ni plačal prebite pare, druga pa nekaj nad polovico. Vendar pa nobeden od njiju ni nič podpisal. Nič URADNO naročil, se ni URADNO okoliščal — in vendar ima premoženje, ki je vredno čez dvajset starih milijonov.

Če bi hoteli natančno razčlenjati ozadje prvih pogovorov o teh neverjetno domiselnih transakcijah pri podelitvi stano-

vanj, bi morali do dna. Če bi hoteli biti povsem in v celoti objektivni. Vprašati bi na primer morali, kdaj se je že začelo. In kdaj so nekateri začeli ukrepati da bi vsa stvar omilili. Emilu Koprivcu se šteje v dobro, da je vsaj že nekaj dolga poravnal. No, Skočir pa, ki ni imel nobene potrebe po še enem stanovanju, ne misli vrniti niti dinarja. Ker je postal lastnik 23 starih milijonov kar tako. . .

V tem pa je bistvo vsega problema. Četudi bo v teh dneh padla kaka beseda odveč in preveč na račun posameznikov in podjetij, ki so v teh nečednih poslih soudeleženi, bo ostal kot najpomembnejši grenak občutek predsemeto, kako se ponekod kljub pismu, delavski kontroli in zahtevam za socialistično poslovno moralo počvrstajo na vse. Res na vse. Nenamensko trošenje denarja se je opravilo po transakcijah in nalogih, ki so bili dani. Ne kar tako, sami od sebe. Tudi vedelo se je, zakaj gre. Toda v

življenju »poslovnih dogodkov« je bilo pač moč vse prikriti in težko je izreči kaj o tem, ali bi se zadeva sploh kdaj odkrila, če. . . Nadrobno ne bi opisovali primeru so manj važne kot pojav sam, ki zasluži najostrejšo družbeno, moralno-politično obsodbo. Druga stvar je, kaj bo reklo sodišče.

Na dlani namreč je, da v nekaterih podjetjih še vedno ne ločijo socialistične poslovne morale od nečednih poslov, ki sicer zaradi odličnega prikrivalnega plašča (poslovni dogodki) ne dišijo tako očitno po kriminalu. Vendar pa bistrejšemu in poštenemu opazovalcu povedo vse tisto, kar se je dogajalo za kulisami. V ozadju.

Novo vprašanje, ki ga lahko namenjamo »organizacijah moralno-politično odgovorni za zakonitost, za poslovno moralo, ki mora preprečevati take transakcije in »nevidne« odločitve, kot je v tem primeru. Uredništvo

ODŽEJALI STA PESEM, BESEDA

Okoli 600 ljudi iz okolice Dobja se je zbralo na prostoru pred gostilno Urški. Zbrali so se na prostem, kamor so iz nekaj sto metrov oddalje šole znosili stole, da so utrujeni »romarji« sedli. Kulturnega doma v Dobju nimajo, čeprav je bila nedeljska prireditev pod milim nebom še en dokaz, kako močna in upravičena je potreba Dobjanov — imeti kulturni dom. Pa ne zaradi veselja. Zaradi razgibanega kulturno prosvetnega dela, katerega so vključeni prav vsi — stari in mladi. Mlada dramska skupina, tamburaški zbor in folklorna skupina rabijo prostor. Rabijo ga tudi tisti, ki svojimi rednimi obiski spremljajo delo Prosvetnega društva.

Kadar se spomnim na Kozmo, si zavestno odmišljam ime kot sinonim revije in bede, kljub temu, da v vsaki vasi in zaselku so raztreseni po kozmo, poseben gričevju, nekako in poseben še takrat, kaj pripravijo in razpisajo plakate po zidovih, in deblih dreves. Tudi je bilo tudi v nedeljo v Dobju pri Planini, kjer je pravilo Prosvetno društvo Vrnec» javno prireditve. Pokaži kaj znaša Považje so vse tiste, ki jih veseli, recitiranje, igranje, prostost vabilo, ki pa je velik odmev, ne samo domačem kraju, ampak tudi sosednjim okolici. Zato so pri Dobju tudi »Laški pivovarji« iz Laškega, ansambel »Galebi« iz Loča, mali Edi iz Marjanov, ki se je z očetom na marju pripeljal iz Poljčan, svojili prvo mesto. Prišel je ansambel »Ave« iz Vrnca, ki je za prireditev »splošno celotno ozvočenje in si sli sodobni izvedbi svojih skladov v hipu pridobil nazivnost hvaležnih poslušalcev. Prireditev je zelo uspešno vodil naš stari znanec Žvižej, ki je s sprotno besedo spravljal ljudi v dobro voljo. Nastop tambu-

raškega orkestra pod vodstvom predsednice Prosvetnega društva Jožice Salobirjeve je bil uvod v prireditev. Potem je Vinko Cverle raztegnil meh svoje diatonične harmonike, »Galebi« so odigrali dve skladbi, mala Zlatka Volasko pa je prišla iz Kopol recitirati pesmi o Vietnamu in o

starem mlinu. Mirica Robič in Dragica Hanček sta ob spremljavi Andreja Koželja zapeli dve pesmi, za njima pa še Milena Vrečko in Marija Smidova. Najmanjša in najmlajša Irena Arlič, komaj sedem let in pol je stara, pa je zapela tisto: »Kadar velika bom...« »Laški pivovarji« so

Vinko Cverle jo je z diatonično harmoniko primahal iz Nove vasi pri Sentjurju. Končal je osemletko in se šel učiti za avtomehanika. Rad bi osnoval svoj ansambel, pa pravi, da mu manjka klarnetist.

Najmanjša in najmlajša na odru — Irena Arlič je zapela tisto: »Kadar velika bom...«

z vedrimi vižami vzdramili poslušalce, za njimi pa so nastopili mladi plesalci folklorne skupine, ki jo je s harmo-

Dobjani pravijo: »Če mi kaj organiziramo, pridejo tudi iz daljnje okolice. Potem pa nas je toliko in še več.«

niko spremljal pogumni Miri Gračner. Edi Rozman iz Poljčan pa je moral ponavljati »Spomin na Marjanov«, ki mu je prinesel tudi prvo nagrado — sodobno stensko uro.

Ansambel »Ave« pa nikakor ni mogel nehati svojega nastopa, saj so številni navdušenci kar naprej zahtevali, da naj še kaj zaigrajo. No, pa je tudi prireditev bilo konec, skoraj do sedme ure se je raztegnila. Oddahnili so si organizatorji, ljudje pred odrom pa bi še ostali in poslušali. Že dolgo ni bilo kaj takega v Dobju. Z ljubeznijo in trdim delom so uspeli. Po-

magal jim je Alpos, pa Merx in Tolo. Na prireditvi je bil tudi predsednik občine Sentjur Vinko Jagodič in je po končani prireditvi stisnil roko Stefanu Žvižaju z besedami: »Hvala vam, ker ste nam pomagali!« Te besede so pomenile več kot vsako drugo plačilo. In ni naključje, da so šle besede od ust do ust tisti večer, pozneje na veselici: »Ja, če ne bi bilo Jožice in Francija Salobirja, ne bi bilo tudi tega, kar smo danes videli.« In tudi ni naključje, da bo v prihodnjih dneh stekla beseda o kulturnem domu. To je zdaj že nekaj samo po sebi umevnega. Potrebe na-

rekujejo, v ljudeh pa tli želja, da bi dom res imeli. Najbrž je čisto odveč kaj omenjati, da bi Dobjani in okoličani sami veliko prispevali k temu, da bi lahko čimprej imeli takšne in podobne prireditve pod streho. Sprošeni nastopi ljubiteljev petja in glasbe, privabljajo tudi tiste, ki se doslej še niso opogumili. Toda s časom jih je vedno več, zanimanje raste z dejavnostjo. To pa je nekaj, kar se ne da kupiti, to je tisto, kar je v ljudeh, samo prebuditi je treba v Dobju to znanje!

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

ŠKANDAL V DOMU NA MENINI

ki je odzvonilo planincem, se odpravijo peš do planinskih domov, ali pa jim ni, čeprav je da se sodobni ljubitelji gora in ga lahko ta odpelje makadamskih cestah skozi 2000 m visoko, se vendar mnogo takih, ki uživajo v pešpotih. Dve, tri ure ali več. In ko doseže cilj, prireditev, da ga bo planinski dom sprejel prijazno, toplo, domače. Saj je znano, da planincah neka posebna prijaznost in človečnost, ki je v dolini nismo vajeni. In je drugače, na večini slovenskih planinskih postojank, na dom na Menini planini tega ne moremo reči.

Dom upravlja Planinsko društvo Gornji grad, zanj pa bi se moral zanimati še kdo drug.

V soboto, 8. septembra nas je bilo precej takih (nekaj, ki smo se iz Bočne 3 ure vzpenjali do vrha nekaj pa takih, ki so iz Tuhinjske doline pripotovali z avtomobilom po maline in brusnice), ki smo se zatekli v planinski dom na Menini planini. Sprejel nas je zatekel vonj po pišči in prav tako ne povsem trezna »gospodarica«. Sedli smo za umazano mizo in naročili čaj, ki smo ga pa takoj odpovedali, ko smo videli kuhinjo. Neoprano posodo. Neoprane kozarce. In umazanijo. In vsepovsod vonj po pišči. V dom so vstopali turisti in nemudoma odhajali. S komentarji, ki so povsem pristojali razmeram. Vsem pa je bilo nedoumljivo, kdo lahko dopušča tako sta-

nje in žalostno propadanje doma. Vrh vsega pa je bil, ko sta se pripeljala dva mlada fanta in družno z »upravnico« spodbudila nadaljnje popivanje.

Morda je bila sobota izjema. Morda. Toda kasnejše informacije so nam povedale, da bi v domu moral nekdo ukrepati. Da bi moralo stopiti v akcijo Planinsko društvo Gornji grad. Pa sanitarna in tržna inspekcija moziške občinske skupščine. In najbrž še kdo drug.

Tak planinski dom, kot je sedaj, bi ne smel kazati svoje notranjosti in razmer turistom in planincem iz vse Slovenije. Pa čeprav se samo za trenutek ustavijo v domu.

Se sreča, da je okrog 45 minut od planinskega doma na Menini povsem drugačna postojanka — Dom na Bibi (1309 m). Dom upravlja ljub-

ljanska Emona, njegov vodja pa je Delorenzo Robert. Pred več leti je bil zaposlen v celjski žični, danes pa je predsednik sindikata TOZD trgovina na veliko v Emoni. Zato smo ga našli v Domu na Bibi.

Dom je na prijetni izletniški točki. V čudovitem planinskem okolju. S prekrasnim razgledom na zavske gore in Kum. Z avtomobilom se lahko pripeljete na vrh z Vranskega in iz Tuhinja, pa tudi iz Bočne. Tudi pešpot je privlačna. Iz Bočne boste ne preveč strmo grizli kolena tri ure.

V Domu na Bibi vladata prijaznost in domačnost. Izredna pozornost. In ne predrage cene. Prenočišče imajo 24 in stane postelja 20 din. Letos so v dom vložili čez 16 starih milijonov in ga mislijo še preurejevati. Električne sicer še nimajo. Vendar

pa to množice gostov ne moti. Čeprav dom še ni dovolj znan med planinci, odprli so ga pred mesecem, pa ga mnogi radi obiskujejo. In se zadovoljni vračajo v dolino. Ali z avtom ali peš dve uri do Tuhinja, nato pa z avtobusom do Vranskega. Dom na Bibi bo od 15. septembra dalje odprt ob sobotah in nedeljah. Dokler bo lepo vreme. Pozimi večino poti zamete hud sneg in je dostop skoraj nemogoč. Sedaj, v jesenskem toplem soncu, pa je resnično velik užitek prebiti dan ali dva v domu.

Ni primerjave. In še sreča, da Menina planina premore dva planinska doma. Le kaj bi bilo, če bi se moral ljubitelj planin žalosten posloviti od planinskega doma na Menini in se nemudoma odpraviti spet v dolino. Res sreča, da Dom na Bibi prijetno preseneti!

I. V.

CELJE

MNOGO NALOŽB V CELJU

Tehnomercator gradi s soudeležbo Cinkarne skladišča. Žična pripravlja program za gradnjo hale, v kateri bodo proizvajali rudniške mreže za izvoz. Etol bo zgradil obrat koncentratov, Aero pa skladišča. Opekarne Ljubecna so se odločile za naložbo v opremo za proizvodnjo uteži, potrebnih za pralne stroje. LJK Savinja namerava graditi kotlarno. Vrvica se bo kmalu preselila v nove poslovne prostore. Zlatarna bo gradila novo tovarno. Javna skladišča pa bodo uesničila II fazo izgradnje skladišč ob sodelovanju Agrotehnike. Merx bo končno zgradil manjšo samopostrežno trgovino na Polulah. Center pa market na Javi. Kovinotehna in Tkanina razširjata skladišča. Nabavljata izmed navedenih objektov so sicer šele v pripravi. Vendar pa podatki kažejo, da se v celjskem gospodarstvu nekaj premika. Zvečanja investicijske delavnosti vzbujata upanje, da bo tudi akumulativna moč gospodarstva v občini kmalu boljša, kot je bila doslej.

SMARJE DELAVSKA KONTROLA

delavska kontrola v šmarnski občini ni le dogovor, pač pa je že delovni sklep, ki ga izvajajo že delovni organizacije v občini. Organov delavske kontrole Zdravilišče Rogaska Slatina. Jih bodo izvolili še v tem mesecu, ko bodo jasne zadeve temeljnih organizacij združenja dela.

Planinski dom na Bibi (1309 m)

Delorenzo Robert in njegova žena Anka

ATLETI OB NASLOV

Končno je letošnje tekmovanje za vseokipnega atletskega prvaka Slovenije. Po dolgih letih je ta naslov odšel iz Celja v Ljubljano, kar je vsekakor presenečenje za tiste, ki se na atletiko bolj slabo spoznajo, za ostale pa ne. Znano je, da AD Kladivar že vrsto let sepa prav v mladinskih konkurencah, kjer ne morejo in ne morejo zbrati dobrih vrst, kot je bila naveda pred leti, ko so prav mladinci in mladinke bile najmočnejše kladivarjevo orožje in dobra baza za kasnejše kvalitetne članske ekipe. Zdaj pa je situacija popolnoma drugačna in letos se je menda prvič po mnogih letih zgodilo, da Celjani nismo imeli nobenega državnega mladinskega prvaka in kakšnih posebnih zastopnikov v ustreznih državnih reprezentancah. To je vsekakor podatek, o katerem bi moral ustrezeni organi pri AD Kladivar začeti voditi ustrežnejšo politiko.

Kdor zasleduje srednješolska in predvsem osnovnošolska tekmovanja opazi, da je na našem področju vse polno nadarjenih mladih atletov in to predvsem v manjših krajih, kot Vojniku, Laškem, Dobrni, Preboldu in drugje. Ti naravni talenti pa se potem izgubijo ali pa so prepuščeni sami sebi, Kladivar pa od tega nima nič. Drugje, zlasti v Ljubljani, to drugače delajo, gradijo na bazi, ki jo zbirajo po vseh manjših krajih. Pri Kladivarju pa so se odločili za drugo pot, da so okreplili svoje vrste z nekaterimi atleti, ki so že več ali manj formirani. Tudi to je prav, vendar mislimo, da bi bila za nadaljnji razvoj celjske atletike bolj primerna in ustrežna ter dolgoročna opora na lastno bazo.

Kladivarjevi atleti v zadnjem času veliko potujejo. Nekateri so se udeležili mednarodnega dvoboja z Nor-

Ponovno v reprezentanci — Branko Vivod.

Foto: tt

veško v Oslu (Kocuvan, Svet, Lešek, Vivod in Pečar, ki je postavil nov državni rekord v metu diska — 59,70 m), drugi pa so bili na mitingu v Linzu (zlasti je uspela Urnkarjeva z dvema zmagama — 400 in 800 m) in Celovcu. (Mijač prvi v metu diska).

V Velenju je bilo republiško prvenstvo za mlajše mladince in mladinke posamezno, kjer je bil med mladinci Kladivar prvi, med mladinkami pa drugi, Velenje pa obakrat tretje. Kljub delni rehabilitaciji mladinske atletike je vseokipni naslov odšel v Ljubljano, grenek priokus o mladinski atletiki v Celju pa je še ostal.

Dosedanji profesionalni sekretar AD Kladivar Peter Drogenik se je z 10. septembrom zaposlil v Zavodu za napredek gospodarstva. Sekretarsko mesto bo v bodoče opravljal volontersko. Petru na novem delovnem mestu veliko uspehov!

T. VRABL

VI. Kovaške športne igre

POKAL GORENJU — MUTA

V soboto so se v Lovrencu na Pohorju srečali športniki kovaških podjetij izpod Pohorja na VI. kovaških športnih igrah. Pokrovitelj in organizator tekmovanja je bila Tovarna kos in srpov Lovrenc na Pohorju. Poleg domačinov so na igrah tekmovali še kovači tovarne kovinskih izdelkov Vitanje, Kovaške industrije Zreče, tovarne Gorenje — Fecro Slovenj Gradec, tovarne Gorenje — Muta, Muta ob Dravi in tovarne Jeklo Ruše pri Mariboru.

Nad 150 udeležencev iger se je pomerilo v šestih športnih panogah: odbojki, kegljanju, sahu, krosu, streljanju in namiznem tenisu. Kovaške športne igre pod Pohorjem so postale tradicionalno tekmovanje, ki se ga iz leta v leto udeležuje vse več tekmovalcev. Letos je prehodni pokal branila Kovaška industrija Zreče. Na tekmovanju so najbolje pripravljeni prišli domačini, vendar je prehodni pokal osvojila ekipa tovarne Gorenje Muta, ki je zmagala v novi disciplini iger, to je v teku čez drn in strn.

Zmagovalnim ekipam so poda-

riili spominske plakete z vdelanimi simboličnimi srpi, kosami in podobnim orodjem. Organizacija tekmovanja je bila odlična. Naslednje kovaške igre bodo v Vitanju.

Rezultati — Odbojka: 1. Jeklo Ruše (6 točk), 2. Gorenje — Muta (4), 3. tovarna kovinskih izdelkov Vitanje (2), 4. tovarna kos in srpov Lovrenc (2) in 5. Gorenje-Fecro Slovenj Gradec.

Namizni tenis: 1. TKL Lovrenc (6 točk), 2. Kovaška industrija Zreče (6), 3. Gorenje — Muta (4), 4. Jeklo Ruše (4), 5. Fecro Slovenj Gradec.

Sah: 1. Gorenje Muta (17 točk), 2. Kov. ind. Zreče (15,5), 3. TKL Lovrenc (11,5), 4. Jeklo Ruše, 5. Fecro Slovenj Gradec in 6. Vitanje.

Kros — posamezno: 1. Fornezi (Lovrenc), 2. Osrajinik (Muta), 3. Maurič (Muta), itd.; ekipno — 1. Gorenje Muta, 2. TKL Lovrenc, 3. Kov. ind. Zreče, 4. Fecro Slov. Gradec, 5. Jeklo Ruše.

Kegljanje — posamezno: 1. Verovnik (Lovrenc) 213 lesov, 2.

Lakovšek (Fecro) 206 lesov, 3. Javornik (Lovrenc) 205 lesov, itd.; ekipno: 1. Gorenje-Fecro Slovenj Gradec 1146 lesov, 2. TKL Lovrenc na Pohorju 1135 lesov, 3. Gorenje — Muta 1106 lesov, 4. Jeklo Ruše 1042 lesov, 5. Kovaška ind. Zreče 997 lesov.

STRELJANJE z zračno puško — posamezno: 1. Sajher (Fecro) 241 krogov, 2. Gorican (Fecro) 239 krogov, 3. Križan (Muta) 230 krogov, itd.; ekipno: 1. Fecro Slovenj Gradec 903 krogov, 2. Jeklo Ruše 837 krogov, 3. Kov. industrija Zreče 835 krogov, 4. tovarna kos in srpov Lovrenc 808 krogov, 5. tovarna kovinskih izdelkov Vitanje 790 krogov, 6. tovarna Gorenje Muta 784 krogov.

SKUPNA UVRSTITEV za prehodni pokal — 1. mesto in prehodni pokal: tovarna Gorenje — Muta 22 točk (2 prvi mesti), 2. TKL Lovrenc na Pohorju 22 točk, 3. Jeklo Ruše 18 točk, 4. Gorenje-Fecro Slovenj Gradec 17 točk (2 prvi mesti), 5. Kovaška industrija Zreče 17 točk, 6. tovarna kovinskih izdelkov Vitanje 6 točk.

HINKO JERCIC

NOGOMET

KLADIVAR CELJANI V ŽE TRETJI VODSTVU

Nogometaši Kladivarja so na lestvici že tretji. Poraz proti Slaviji so nadoknadili z zmago nad Kovinarjem 4:2 (3:1). Zal pa so v nedeljo na Glaziji imeli domačini mnogo priložnosti za večjo zmago. Po vodstvu 3:1, so ponovno popustili in s tem omogočili, da je slabo moštvo Kovinarja odšlo z Glazije minimalno poraženo. Škoda, kajti imeli so priložnost za visoko zmago. Zadetke za celjsko moštvo so tokrat dosegli Hrčbernik, Dobrajec, Motob in Priganica.

Igralci Smartna so morali na vroča tla v Kidričevo. Zmagal je Alumnij 3:1. Kljub temu pa so igralci Smartna nudili domačinom močan odpor. Srečanje je bilo odločeno šele v 84. minuti, ko je Vodusek povedel domačine na 3:1. Prvi so prišli v vodstvo igralci Smartna po Topiču, katerega strel je domači branilec Tončec spravil v lastni gol.

V prihodnjem kolu igrajo Celjani proti Iliriji v Ljubljani, Smartna pa doma proti mariborskemu Željezniku.

V konski ligi Brežice nadaljujejo s presenečenjem. Tokrat so v Velenju premagali Rudarja 3:2. S tem so prevzeli tudi vodstvo na razpredelnici konse lige. Olimpij je kljub trem zadetkom Ubavica, Zuperla in Elisa igral samo 3:3 z Beltinci. Steklar pa je odlično igral v Bakovcih in remiziral 2:2. Dravinja je svoje srečanje proti Pohorju prelotala. Na lestvici vodijo Brežice. Dravinja je peta, Steklar šesti, Rudar osmi in Olimpij deveti.

V prihodnjem kolu bo derby v Rogaski Slatini. Steklar bo sprejel v goste Velenje, Brežice Tehnostroj, Dravinja Branika, dočim gre Olimpij na tuje v Silvico.

In še ena novost. Trenersko mesto prvega moštva Kladivarja je prevzel Vlado Glinskik, ker je Viktor Medved postal ostavko zaradi službenih obveznosti, morda pa tudi zaradi nerazumevanja nekaterih obrambnih igralcev v srečanju proti Slaviji v Ljubljani. Novemu trenerju želimo mnogo uspeha in sodelovanja z igralci celjskega moštva.

J.K.

ROKOMET

Rokometaši Celja so prevzeli vodstvo po drugem kolu II. zvezne lige. Tokrat so doma prikazali dobro igranje in kljub močnemu odporu Splita v prvem polčasu, prikazali zbrano igranje in učinkovitost. V začetku je kazalo slabo. Gostje so z umirjeno igro paralizirali vse napade domačinov, mimo tega pa so številne priložnosti ostale neizkoriščene. Tako pa v drugem polčasu gostje niso mogli zaustaviti celjskega napada. Vstili so se napadi za napadom in zaporedni zadetki Celjanov so popolnoma zmedli goste. Celjani so namreč povedli od 7:5 na 17:8 in srečanje je bilo odločeno. V kolikor ne bi pristranski sodnik Kajlić z Reke sodil pristransko v zadnjih minutah, bi bil rezultat še večji v korist Celja. Tako pa so domačini zmagali z 23:13 (7:5).

Pri Celju so tokrat igrali dobro prav vsi igralci. Zadetke pa so dosegli Levstik 7 (šest iz 7 m), Koren 4, Pevnik 4, Vlado Bojović 4, Miha Bojović 2 in Pučko 2. Na razpredelnici so sedaj Celjani v vodstvu skupaj s Slovanom. V nedeljo gostujejo proti odlični vrsti Zenice.

Rokometaši Soštanja so doma prikazali zrela igranje. Premagali so novince Premulj iz Slavenskega Broda s 23:17 (11:11). Tekma je bila odločena šele v drugem polčasu, ko je odlični Vavovnik iz protinapadov dosegel štiri zadetke. Ostale zadetke so dosegli Metličar 5, R. Kac 1, S. Kac 5, Prašnikar 3, Hočevar 1 in Stvarnik 4. V prihodnjem kolu igra Soštanj v Sevnici proti domači ekipi, ki je v prvih dveh kolutih ostala brez točk. Na razpredelnici so Celjani prvi, Soštanj deseti in Sevnica enajsta.

V Stajerski rokometni ligi so celjska moštva uspešna. Trim ekipa je zmagala v Krogu s 16:14, Velenje je premagalo po ogorčeni borbi Kovinarja 18:17, Grize pa so doma odpravile Mladince 32:28. Zaradi slabe obrambe v obeh moštvih je bil rezultat izredno visok.

JANEZ ČEPIN

KOSARKA

DOBRE IGRE

KOSARKA — V nadaljevanju tekmovanja v republiški ligi so mladinci Kovinotehne gostovali v Mariboru in po slabi in nezanimivi igri visoko premagali ekipo Branika s 55:29 (17:17). Slabe igre Celjanov ne opravičuje odsotnost najboljšega igralca Saboličkega ter Muhovca in bi morali proti slabi vrsti Branika zasigrati veliko resneje. Koše za Celjane so dali: Kralj 22, Zober 11, Kuljad 8, Stefanec 8, Osolje 3, Skoflek 2 in Kavčič 1.

V soboto pa so celjski mladinci na svojem igrišču visoko — s 113:50 premagali goste iz Radenske. Zanimivo je, da so Celjani s to isto ekipo v spomladanskem delu v Radenci zmagali šele po podajški. Največ košev za Celjane so dali: Kralj 30, Stefanec 26 in Zober 26.

S tekmovanjem so pričeli tudi kadeti, ki so v prvem kolu jesenskega dela izgubili v Mariboru proti ekipi Branika s 59:55 (29:29). Celjani so nastopili oslabileni in so igrali večji del s pionirji. Najboljši pri Celju je bil mladi Vrbošek z 20 doseženimi koši.

Celjanke so v nadaljevanju tekmovanja v republiški ligi vzhod gostje ekipo ZKK Maribor. Mariborčanke so bile boljše in zmagale s 51:31 (22:19). V prvem polčasu je bila igra dokaj enakovredna, ko pa so zaradi petih osebnih napak zapustile igro tri najboljšje pri Celju, so gostje povečale razliko v svojo korist. Koše za domačinke so dale: Jančič 8, M. Borovšek 6, Ramšak 5, D. Borovšek 4, Pintar 2, Križan 2, Rumej 2 in Praprotnik 2.

Ekipa Celja, ki zanesljivo vodi v medobčinski ligi, je tudi tokrat slavila visoko zmago. Premagali so Kovinarja iz Stora s 103:83 (42:41), pri čemer moramo posebej pohvaliti izredno učinkovitega Jaga, ki je dosegel kar 38 košev.

TRIM VESTI

Na Gričku v rekreacijskem centru je Komisija za rekreacijo pri GOŠS Celje pripravila seminar za vodje rekreativnih organizacij, ki so v delovnih organizacijah, bioplinovalec je povedal, da se je dnevnega seminarja, ki je vseboval teoretični in praktični del, udeležilo 39 predstavnikov celjskih delovnih organizacij in da je seminar popolnoma uspel.

V ponedeljek se bo začel drugi, zdaj lahko rečemo tretji, nacionalni trim teden, ki bo trajal do 23. septembra. V trim teden se tako daje zadnja organizacijska možnost za pridobitev trimskega trim znaka. Kasneje bo to mogoče samo se v okviru delovnih organizacij.

II. trim teden bo vsak dan od 17. do 23. septembra: streljanje na strelišču na Gričku (od 16. do 17. ure); hoja, start v Mestnem parku preko Levskega mostu na Gričku, kjer je cilj (od 16. do 17. ure); kolesarjenje, start pred Topom preko Sele in Polja na Gričku (od 16. do 17. ure); tek, gozdna steza na Gričku (od 17. do 18. ure); planinstvo, vsako popoldne v Pecovniku na Celjsko kočo in steza tudi vsak dan na Gričku.

KAKO OSVOJITE TRIM SPORTNI ZNAK? Potrebno je osvojiti določeno število točk v najmanj štirih ali med osemih panog. V vsaki panogi prejmete, odvisno od uspešnosti opravljene naloge, določeno število točk. Skupno število točk vam da bronasti, srebrni ali zlati znak v obliki medalje, ki ga do vsem brezplačno dostavijo p. 1. oktobra potem, ko boste poslali sami ali preko vaše organizacije izpolnjen modri Trim kupon.

Tudi z otroci lahko pridete, znak priznanja pa jim bo modri Trim nalepka.

Mnogo Celjanov že sodeluje, in jih je 400 osvojilo znak, pridružite se jim tudi vi! Predvsem je pomembno sodelovanje, z katerim ne bo treba tekmovali, s samimi seboj!

Ste že začeli skrbeti za svoj počutje, razvedrilo in zmogljivosti?

Osvojen trim športni znak, bronasti, srebrni ali zlati vam pomeni znak vaše zadovoljive, dobre ali odlične kondicije, sposobnosti in sodelovanja. Torej udeležite se II. TRIM TEDNA od 17. do 23. septembra!

SPORTNE VESTI

DRAVINJA TRETJA

V Slovenskih Konjicah je bil poifinski nogometni turnir mladinskih republiških prvakov, ki je kot slovenski prvak nastopila domača Dravinja. V moči konkurenca štirih ekip so osvojili tretje mesto, kar je lep uspeh. Z malo več sreče bi lahko bilo celo drugo. Zmagali so nogometaši Borca iz Čačka pred titogorskimi Budućnostjo in Dravinjo in Ilirijo s Kosmeta.

ZAVRŠNIKOVA DELI PRVO MESTO

V Mariboru je bil prijateljski trobojni konjeniški klubov v skakovanju ovir. Eva Završnik v močni konkurenci tekmovalcev Maribora, Ljubljane in Celja, je krat delila prvo do drugo mesto, enkrat pa tretje do četrto s gim Celjanom Vilijem Brencom. Prvič sta s novimi konji konjčila tudi Franc Mesarič na Ljubi in Ivan Bizjak na Moosnu. V nedeljo bodo celjski člani konjeniškega kluba nastopili v mestni, 23. septembra pa na mačem hipodromu, kjer bo časno tudi republiško prvenstvo.

TRENERJI IN GLEDALCI

Tako, pa smo že pri drugem kolu naše nove igre izbirmo najboljšega športnika v ekipah, ki nastopajo v I. in II. zvezni ligi, sezona 1973/74. Takoj moramo povedati, da je prišlo kljub dovolj natančnim pojasnilom do nekaterih težav. Kuponi, ki ste jih poslali v uredništvo, namreč niso pravilno izpolnjeni. Torej še enkrat: če ste si n. pr. ogledali rokometno tekmo Celje-Split potem v tisto rubriko vpišete imena in priimke treh igralcev, ki so se vam zdeli na omenjeni tekmi najboljše. Tisti, ki ga vpišete pod številko ena dobi pet točk, pod številko dve tri in pod številko tri eno. Treba je torej vpišati imena, ne pa kar obkrožiti številko. Tudi niso merilo objavljene

ocene trenerjev, temveč vaše osebne. Tako velja za vse štiri ekipe, lahko pa si ogledate samo eno ali pa več tekem. In še nekaj: Marjetica Nosan iz Celja je obkrožila številko tri pri KK Kovinotehna, kar je nepravilno, saj košarkarji še ne igrajo prvenstvenih tekem in jih bodo šele v oktobru. Franjo Verdev iz Smartna v Rožni dolini in Marija Marolt iz Lopate v pripombah pišeta, da naj damo natančnejša navodila za izpolnjevanje. To smo danes tudi storili in upamo, da v bodoče ne bo več nepotrebnih zadržev. Prosimo, da kupone izpolnijo samo tisti, ki so si tekmo tudi resnično ogledali.

Kuponov št. 1 smo dobili šest, vendar so na žalost vsi prav zaradi tega, ker niso

vpisana imena, nepravilni. Upamo, da bo prihodnjič boljše, kajti vsak začetek je pač težak.

In še ocene trenerjev za drugo kolo:

Franc Ramskugler in Tone Goršič, trenerja RK Celje: »Igra kljub vsemu še ni briljantna, se pa situacija lepo popravlja. Ocene: Miha Bojović 5, Bojan Levstik 3 in Ernest Marguč 1.«

Rudolf Rovani, hokej na travi: »Igra v polju je bila tehnično dobra, obramba nezanesljiva, napad pa neučinkovit. Ocene: Drago Kolenc 5, Henrik Zupanc 3 in Jože Jeram 1.«

Ne pozabite na kuverto napisati poleg naslova v kotu še »Trenerji in gledalci« in pošljite več kuponov do ponedeljka!

IZBIRAMO NAJBOLJŠEGA ŠPORTNIKA V EKIPAH, KI NASTOPAJO V I. IN II. ZVEZNI LIGI SEZONA 1973/74

Glasujem za:

RK CELJE	1	2	3
GABERJE, hokej na travi:	1	2	3
KK KOVINOTEHNA:	1	2	3
HDK CELJE:	1	2	3
Pripombe			
Naslov			

KUPON 2

**ZENIN
VSAKDAN**
Preprosta ljubkost

Ne le za najmlajše, tudi za gimnazijke in vse ostale srednješolke se pričeta šolski dnevi. In za dekleta, ki jim ni več meeno, kakšne so na pogled in kako so oblečene, in pričnejo drobne skrbi. Če bi rade izgledale ljubko, obenem pa bile oblečene preprosto in šoli

primerno, si omislite praktično brezrokavno obleko. Za tiste, ki jim je všeč »otroški stil«, naj bo v pasu nabrana, zadaj zavezana s pentljo, ima naj okrogel ovratni in rokavni izrez. Za druge, bolj resne, pa je namenjen model obleke s štirioglatim izrezom in ravno kro-

jeno linijo, ki se zapenja po vsej dolžini. Zepi so primerni pri obeh.

Ko pa bomo pod obleko menjavale različne bluze in pulije, bomo vsak dan dosegle drugačen in prijeten videz.

Staša Gorenšek

Aranžerji! Oblikovalci!

— kvalitetni angleški letraset — črke in številke

- umetniški letraset
- letracolor
- letrafilm
- letratone
- pribor za letraset

TEHNO-MERCATOR
VELEBLAGOVNICA

VSAK TRENUTEK KAJ NOVEGA
veleblagovnica STANDARD

**VSAK
TRENUTEK
KAJ
NOVEGA**

velenje

od 12. septembra 1973 še ena velika trgovina v Velenju:

BLAGOVNICA STANDARD

V novi blagovnici STANDARD

Velenje so tile oddelki:

- kozmetika
- drogerija, lasulje
- oddelek za darila
- nakit, ure, fotografski material
- steklo, porcelan
- keramika in oprema za sanitarije
- radio, televizija, glasbila (poseben stereo studio za glasbila)
- gospodinske potrebščine
- gospodinski stroji, domači in tuji
- električno in drugo ročno orodje
- električni instalacijski material
- kolesa in motorji
- pisarniške in šolske potrebščine
- živila, špecerija

Blagovnica nudi ob otvoritvi **IZREDEN POPUST** pri nakupu **GOSPODINSKIH STROJEV, KOLES IN MOPEDOV**

V novi blagovnici STANDARD lahko v resnici vidite vsah trenutke kaj novega!

10. NOVEMBRA BO ZA KUPCE Z NAGRADNIMI KUPONI IZZREBANI 100 BOGATIH NAGRAD!

Do nagradnega kupona imate pravico vsakokrat, kadar v novi blagovnici STANDARD nakupite blaga v vrednosti 300 din in več.

TO JE ŠE ENA VELIKA PRILOŽNOST, KI VAM JO PONUJA NOVA **BLAGOVNICA STANDARD V VELENJU!**

K NAKUPU VAS VABI
BLAGOVNICA STANDARD VELENJE!

MED ŠTIRIMI OČMI

ŽENA JE HLADNA

Kako naj vam pojasnim svoje težave, ko pravzaprav lahko rečem, da ženska v srečnem zakonu, le da je žena hladna in me zelo moti. Pa sva že predi problema, zaradi katerega vam pišem.

S svojo ženo se dobro razumem in lahko rečem, da sva srečna. Mlada sva se poročila in otroka (imava dva) sta že odraščala. Jaz se bližam petdesetim letom, ženi je nekaj čez štirideset. Najino spolno življenje je vse do zdaj bilo le iz potrebe. Žena se je večkrat izgovarjala, da ima veliko dela in da jo motijo otroci, ki so poplesavali okoli nje. Zdaj sva ostala sama, meni pa spolna slaba ni ugasnila, žena ima več časa in jaz bi rad nekaj užival. Ženi pa ni več to tega in se me izogiba. Moram reči, da sva se zaradi tega že tudi sprla, ker me ona odklanja, češ, da naj raje mislim na grob kot na paj drugega. Moram reči, da je postala zelo groba, jaz pa tudi ne odneham. Kdo ima prav?

Nace
Spoštovani Nace,

veste kaj je strpnost? Mislim, da je manjka ženi, vam in vaši ženi, ker drugače bi že našla skupni dogovor o najinimnejših stvareh. Pa rečimo, da vam tudi čisto ne verjamem, da se vas naša žena izogiba in da toče več tistega, čemur pripisujete tako visoko eno? Da se pri teh letih

ni treba odpovedati spolnosti, je razumljivo, razumljivo pa je tudi, da vas žena bolj odklanja kot včasih. Je pač v letih, ki so za ženo težavna in večina žena je še vedno mišljenja, da se v teh letih konča vse. Najbrž misli tako tudi vaša in ne preostane vam drugega, kot da počakate, da se žena ponovno uravnovesi ali pa poiščete drugačen izhod. Mislim pa, da bi odkrita beseda še vedno našla ustrezno mesto in bo zgladila prepad, ki se je odprl pred vami.

Nataša

MISEL NA MOŽA NE DA ŽIVETI

Vdove se redko oglašajo v vaši rubriki, pa sem ta molk prekinila jaz. Že tri leta sem vdova, mož se mi je ponesrečil v prometni nesreči. Deset let sva živela skupaj in imam deklico, ki je stara osem let.

Pa vam povem, da zelo pogreša očeta, pravzaprav bolj moške roke in zdaj se mi nudi prilika, da se poročim. Pri tem mislim bolj na hčerko, ker se mi zdi, da bi bil mož, ki gleda za mano, dober oče. Mene pa moti misel na pokojnega moža. Težko sem prebolela njegovo smrt, a leta so mimo in jaz bi rada začela na novo. Rada, tako mislim, a ko se mi ponudi prilika, sem vsa strahopetna. Najprej pomislim na moža in na to, da mi on ne bi ponovne poroke nikoli odpuštil. Pa če si dopovedujem, da hčerka potrebuje očeta, je še huje. Očeta je vendar že imela, mi pravi notranji glas, in nobeden ne bo več tak. Se huje pa je to, da se za nobenega

ne morem ogreti iz srca. Kaj je v meni res že vse zamrlo? Mici

Spoštovana Mici,

niste mi sporočili let, a sklepam, da spadate med trezne ženske, ki so si naštele leta preko trideset. Zakaj oklevate, če pa želite hčerki očeta in sebi varnega druga? Spreletavajo vas nepotrebne misli, ki nimajo z vašo bodočnostjo ničesar skupnega. Huje je to, ker se za nobenega ne morete ogreti in tako prihaja do izraza le vaša računica, ki je predvidela varstvo za hčer, ne pa za vas. Pomislite tudi nase in v ceno dosedanje osamelosti vračunajte tudi sebe, ki še niste za staro šaro. Posmrtina razglabljanja o zameri vašega moža si izbijte iz glave in si smelo začrtajte svojo bodočnost!

Nataša

Šolski center za blagovni promet v Celju

Ulica 29 nov. št. 12

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

- 1 dipl. ekonomist
 - 1 ekonomist, za pouk komercialnih predmetov
 - 1 ekonomsko-finančni tehnik za finančne in administrativne posle
- Nastop službe po dogovoru.

TEHNIŠKA ŠOLA CELJE

Kidričeva 3

razpisuje prosto delovno mesto

čistilke

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Tekstilna tovarna Prebold

želi sprejeti na delo več

ekonomskih tehnikov

za delo v finančni službi

POGOJI: končana ekonomska srednja šola, lahko tudi začetnik.

Interesenti naj pošljejo pismene ponudbe na upravo Tekstilna tovarna Prebold v roku 8 dni od objave.

OBRTNO GRADBENO PODJETJE

»REMONT«

CELJE, Cesta na Ostrožno 8

objavlja prosta delovna mesta:

- VEC STROJNIKOV težke in lahke gradbene mehanizacije
- STAVBNEGA KLJUČAVNICARJA
- SKLADIŠČNEGA DELAVCA
- VEC PRIČUENIH IN NEKVALIFICIRANIH GRADBENIH DELAVCEV

Nastop dela takoj ali po dogovoru. Stanovanja ni. Obvezno je poskusno delo.

PODJETJE ZA PTT PROMET — CELJE

TOZD PTT tehnična izvršna služba

objavlja več prostih delovnih mest za učence v gospodarstvu, za poklic:

- a) vzdrževalec nadzemnih TT linij
- b) vzdrževalec TT kablov

Učna doba traja skupaj 22 mesecev. Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje:

- da je zdravstveno sposoben
- da ima izpolnjeno šolsko obveznost (uspešno opravljenih 6 razredov osnovne šole)
- da je dopolnil 15 let starosti.

Prošnje za sprejem v uk pošljite najpozneje v 15 dneh po objavi v časopisu, na naslov: Podjetje za PTT promet Celje, TOZD PTT tehnična izvršna služba Celje.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

IZREDNA PRILOŽNOST
40–45 %
popusta

PRI NAKUPU VSEH VRST PEČI NA OLJE »EMO«
IN »GORENJE«

VELEBLAGOVNICA
TEHNOMERCATOR CELJE

Komisija za splošne in kadrovske zadeve pri

Industriji plastike

»POLYPEX« — ŠOŠTANJ

objavlja naslednja prosta delovna mesta

1. VODJA NABAVNEGA ODDELKA

Pogoj: Srednja ekonomska šola in 5 let prakse na podobnem delovnem mestu

2. STROJEPISKA V TAJNIŠTVU

Pogoj: Srednja upravno-administrativna šola ali dvoletna administrativna šola. Zaželeno je praksa.

3. ORODJAR — SPECIALIST

Pogoj: Poklicna kovinarska šola in 5 let prakse

4. ORODJAR

Pogoj: Poklicna kovinarska šola in 3 leta prakse.

5. KLJUČAVNICAR I.

Pogoj: Poklicna kovinarska šola in 5 let prakse.

6. STRUGAR I.

Pogoj: Poklicna kovinarska šola in 5 let prakse.

7. SKLADIŠČNI DELAVEC

v skladišču surovin in materiala
Pogoj: dokončana osemletka

Poskusno delo dva meseca. Nastop službe takoj ali po dogovoru. Osebnih dohodkov se določa po Pravilniku o delitvi osebnega dohodka. Pismene ponudbe z dokazili o strokovni izobrazbi naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na komisijo za vstop in izstop z dela pri Industriji plastike »Polypex« Šoštanj, Cesta talcev 3.

SAMO MALO SVOBODE

Antona KVEDRA, starega 30 let, brez zaposlitve in stalnega bivališča.

Ko je preстал zaporno kazen v KPD Dob meseca julija tega leta, je KVEDER takoj po prestani kazni zašel na slaba pota in se bo moral zopet zagovarjati pred sodiščem. Osumljen je, da je storil težje kaznivo dejanje, pri katerem je odnesel več moških in ženskih oblačil ter zlatega nakita, nato pa te predmete prodal neznanim osebam po raznih krajih Slovenije.

Uprava javne varnosti Celje naproša vse tiste, ki so od KVEDRA Antona kupili kakršnekoli predmete ali oblačila, da to javijo Upravi javne varnosti Celje, Gregorčičeva 5, telefon 239-41 ali najbližji postaji milice.

IZ PISARNE UJV CELJE

POROKE

CELJE

Poročila sta se dva para, od teh: VLADIMIR JEROVSEK, Store in MILENA SELIČ, Kompole.

LASKO

RUDOLF POVSE, delavec, Obrežje in JOZEFA NOVAK, delavka, Podkraj; SILVESTER DEZELAK, delavec, Lokavec in JOZEFA KLEPEJ, delavka, Obrežje; ALOJZ STEGENSEK, ključavničar, Kompole in IVANKA MARKL, poljedelka, Polane; JANKO FRANEČIČ, miličnik in ALENKA SUŠA, uslužbenka, oba iz Laškega.

SMRTI

LASKO

MIHAEL TOPLISEK, 71, upokojenec, Brezno; ARNOLD PERNAT, 90, upokojenec, Laško in MARIJA FREČE, 65, gospodinja, Žigon.

SLOVENSKE KONJICE

TEREZIJA DRAME, 72, Breg pri Konjicah; JURIJ KOPRIVNIK, 85, Gorenje pri Zrečah; MARIJA IRŠIČ, 85, Stenica in ANTON JELENKO, 43, Skomarje.

ROJSTVA

CELJE

30 dečkov in 27 deklic

LASKO

1 deček in 2 deklici

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 2 deklici

KINO

UNION: 13. 9. se ameriški barvni film »Zdravniki in njihove žene« od 14. do 19. 9. ob 16. uri ameriški barvni film »Grinmasova tolpa«, ob 18. in 20. uri ameriški barvni film »Frenzies«

METROPOL: 13. 9. se ameriški barvni film »Vroči obračun« od 14. do 16. 9. italijansko-španski barvni film »Pobeg ti plača Sartana« ob 17. do 19. 9. italijanski barvni film »Primer Mattei«

DOM: 13. 9. se ameriški barvni film »Rusi prihajajo« od 14. do 16. 9. ameriško-sovjetsko-italijanski barvni film »Waterloo« od 17. do 18. 9. italijanski barvni film »Zgodbe o ljubezni« od 19. 9. dalje ameriški barvni film »Veliki rop v banki«

prometne nesreče

PREVRNEN TRAKTOR

IVAN IVACIČ, 36, iz Zagorja pri Lesičnem, je vozil s traktorjem po mestu v Lesičnem cik-cak in tako se je prevrnil v tri metre globok jarek. Pod traktor sta padla voznik Ivačič in sopotnik ANTON GROBIN, medtem ko sta dva sopotnika pravočasno izskočila.

MRTEV SOPOTNIK

KONRAD HUŠ, 29, iz Latkove vasi, je vozil z osebnim avtomobilom iz Sempetra proti Preboldu. Na ostrem ovinku v Latkovi vasi ga je zaradi prehitre vožnje začelo zanašati in je trčil v električni drog, nato pa po večkratnem prevračanju obstal na strehi na travniku. Pri tem se je smrtno ponesrečil sopotnik RAPKO JAGER, 22, iz Latkove vasi, lažje pa sta se poškodovala voznik Huš in sopotnik ANDREJ FONDA. Škode je za 30.000 din.

MRTVA MOPEDISTA

ANTON POLJANEC, 24, iz Risvice, je zapeljal v ovinku v Bizeljskem na levo stran ceste in tako čelno trčil s mopedistom ERNESTOM JAKOLICEM, 23, iz Bizeljskega. Trčenje je bilo tako močno, da sta oba mopedista na kraju nesreče umrla.

UMRL V BOLNICI

STANISLAV VRTAČNIK, 49, iz Celja, je vozil z osebnim avtomobilom iz Grobelnega proti Celju. V Stopčah se je srečeval s tovornim avtomobilom in tik pred srečanjem zavil v levo ter tako trčil vanj. Za Vrtičnikom je pripeljal s tovornim avtomobilom s priklopi FRANC GUZEL, ki je sicer zaviral, vendar se je kljub temu zaletel v osebni avto. Pri nesreči se je lažje poškodoval voznik Vrtičnik, sopotnik IVAN JAVORSEK iz Celja pa je zaradi težkih ran v bolnici umrl.

NEOSVETLJEN VOZ

JANKO GUZEJ, 18, iz Dvora, se je peljal z mopedom skozi vas Belo. Iz nasprotni smeri je pripeljal osebni avtomobil s lučmi in tako mopedist ni opazil pred seboj neosvetljen voz, naložen s travo. Zaletel se je v zadnji del voza in se pri tem lažje poškodoval.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

JOŽE ROMIH, 40, iz Celja, je pri Vranskem dohitel voznika madžarske registracije in ga prikel prehitovati, prepozno pa je opazil, da avtomobil pred Madžarom zavija v levo. Romih je prišel zavirati in je zapeljal v desno, pri tem pa zbil IŠT-VANA VOJTKA v občinski kanal. Škode na vozilih je za 8.500 din.

RADIO CELJE

Začetek dopoldanskih oddaj ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavskih ob 16.00 s poročili, 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.40 — zahvalni globus, 17.00 — kronika, 17.15 — obvestila, Zaključek ob 18.00 uri.

CETRTEK, 13. SEPTEMBRA: 8.50 — Pod konjsko goro, 17.30 — aktualno v sindikatih, 17.45 — zahvalni zvoki.

PETEK, 14. SEPTEMBRA: Med dopoldanskimi srečanja: Staša Goršek — modni nasveti, 8.30 — Po laški občini, 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — naši zbori.

SOBOTA, 15. SEPTEMBRA: 8.30 — Celjski odmevi, 17.30 — za prijeten konec tedna.

NEDELJA, 16. SEPTEMBRA: 10.30 — napovedi sporeda in poročila, 10.35 — predstavljamo vam, 11.00 — pogovor s poslušalci, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.45 — literarna oddaja: Brago Kumer — Dekla Anica in ohralec hmelja, 12.59 — nedeljske glasbene razglednice, 13.29 — 60 minut za razvedrilo, 14.30 — zaključek oddaje.

PONEDELJEK, 17. SEPTEMBRA: 8.50 — Sentjursko-smarski utrinki, 17.30 — Športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

TOREK, 18. SEPTEMBRA: 8.30 — Po Savinjski dolini, 17.30 — torkova reportaža (streha nad umetnim drsiščem), 17.45 — domači ansambli.

SREDA, 19. SEPTEMBRA: 8.50 — Življenje ob Paki, 17.30 — dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 10.00, 12.00, 15.00, 18.00, 19.30 in ob 22.00. Pisan glasbeni spored od 4.30 do 8.00.

PETEK, 14. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 Radijska šola za nižjo stopnjo — šolska torbica, 10.15 Po Talijanskih poteh, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Janez Zgajnar: Možnosti podiplomskega in dopolnilnega izobraževanja agronomov na biotehniški fakulteti, 12.40 Z domačimi ansambli, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.00 »Vrtljake, 16.15 »Signale« — propagandna oddaja, 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 In jugoslovanske zborovske literature — Skladbe Todorja Skaflovskega, 20.30 Top — popek 21.15 Besede in zvoki iz logov domačin.

SOBOTA, 15. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.35 S slovenskimi ansambli zabavne glasbe, 10.15 Kličemo letovišče, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — inž. Andrej Dobro: Uporaba razstreliv v kmetijstvu in gozdarstvu, 12.40 Čez travnike zelene, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in plesom po Jugoslaviji, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmijo in plesom po Jugoslaviji, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake, 17.20 Gremo v kino, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansambli Borisa Kovačiča, 20.00 V soboto zvečer, 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 16. SEPTEMBRA: 8.05 Radijska igra za otroke — France Puntar: »Jabolkov, 9.05 Iščemo popevko poletja, 10.25 Pesni boja in dela, 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, — vrhes ob 11.00—11.30 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 13.30 Nedeljska reportaža, 14.30 Humoreska tega tedna — Sahi: Lažnivec, 15.05 Popularna operne melodije, 16.00—18.00 Nedeljsko športno popoldne, 18.00 Radijska igra — Ilija Hurnik: »Jok in škripanje s zobmi, 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 V nedeljo zvečer, 22.20 S plesnim orkestrom RTV Ljubljana.

PONEDELJEK, 17. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 Pisan svet pravice in zgodbe, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Mgr. Zvonko Miklič: Strojno obriranje sadja, 12.40 Po domače, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Amaterski zbori pojo, 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 16.00 »Vrtljake, 17.10 Zvenča imena, 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Stereofonski operni koncert, 22.15 Zaplešite z nami.

TOREK, 18. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 Radijska šola za srednjo stopnjo — Zemlja velikanski življenjski prostor, 10.15 Poletna potepanja, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Jože Šilc: Novosti v sortimentu osimlin, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Ali jih poznate?« 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake, 16.15 V torko nasvidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansambli Toneta Kmetca, 20.00 Lahka glasba slovenskih avtorjev, 20.30 Radijska igra — Tom Stoppard: »Albertov most, 22.15 Od popevke do popevke.

SREDA, 19. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 NENAVADNI POGOVORI (ponovitev), 10.15 »Čudne so te čaravilje...« 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Dr. Franc Sunčič: Pomen nove organizacije žvi-

noreje za njen napredek, 12.40 Od vasi do vasi, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 17.10 Operni koncert, 18.20 Listi iz pop albuma, 19.00 Lahko noč, otroci! 20.00 Koncert Simfoničnega orkestra RTV Ljubljana, 22.15 Revija popevke.

CETRTEK, 20. SEPTEMBRA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 Radijska šola za višjo stopnjo, 10.15 Urednikov dnevnik, 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti — Mgr. Milan Novak: Spravilo grozila, 12.40 Ljubljanski komorni zbor p. v. Milka Škoberne ta poje, 13.30 Priporočajo vam... 14.40 »Mehurčki, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljake, 16.15 S plesnim orkestrom RTV Ljubljana, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansambli Jožeta Kampača, 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov, 22.15 Med zgodnjimi opusmi Arnolda Schönberga.

TV SPORED

NEDELJA, 16. 9.

8.50 Skrivnosti morja — ponovitev barvnega filma (Lj)
9.40 Po domače s ansambli Milana Križana (Lj)
10.10 Kmetijska oddaja (Sar)
10.55 Mosaik (Lj)
11.00 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop, Enciklopedija živali, barvna filma (Lj)
11.55 Poročila (Lj)
12.00 TV kašipot (do 12.20) (Lj)
Nedeljsko popoldne (Po domače sredi Ljubljane, Atletika Piska: SZ: NDR, Za konec tedna) (Lj)
18.15 Poročila (Lj)
18.20 Pet tisoč prestop dr. T — film (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Čikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.30 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35...
21.20 Baletna oddaja (Zgb)
21.35 Športni pregled (JRT)
22.05 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravec: 20.00 TV dnevnik (Sar)
20.30 Celovečerni film (Bgd II)
22.00 24 ur (Bgd II)

PONEDELJEK, 17. 9.

9.05 Odprta univerza (Bgd)
9.35 TV v šoli (Zgb)
10.30 Angleščina (Zgb)
10.45 Nemščina (Zgb)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zgb)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zgb)
16.10 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Po-

horje, Piešvec do 17.05) (Bgd)
17.45 A. Marodič: Kriček in Pikec — I. del lutkovne predstave (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Enciklopedija živali — barvni film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Zgb)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Čikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 J. Odošek: Romeo in Julija konec novembra — češka barvna TV drama (Lj)
22.00 Kulturne diagonale (Lj)
22.45 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Laške (Zgb)
18.00 TV vrtec (Zgb)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Trenutek spanja (Zgb)
19.00 Mladi za mlade (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.30 Serijski film (Bgd II)
21.15 Film tedna (Bgd II)

TOREK, 18. 9.

9.35 TV v šoli (Zgb)
10.40 Ruščina (Zgb)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bgd)
14.20 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
16.10 Ruščina — ponovitev (Zgb)
16.45 TV v šoli — ponovitev (Bgd)
17.15 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešvec do 17.35) (Bgd)
17.40 Eva in Eva — poljski barvni film (Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Vsako leto v septembru — oddaja iz cikla Od zore do mraka (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Osebnega nega: Mastna koža (Lj)
19.20 Od Grmeča do Dinare — I. del beograjske serije Karavans (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Čikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Pogovor o samoupravnih interesih skupnosti (Lj)
21.25 Pogled za kulise — oddaja o snemanju angleške nadaljevanke Vojna in mir (Lj)
22.10 Poročila (Lj)
UHF — oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Dajnogled (Bgd)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Znanost (Bgd)
19.15 Fejton (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.30 Iz oči v oči (Bgd)
21.15 Serijski film (Sar)
22.05 TV dnevnik (Zgb)
22.25 Glasbena oddaja (Bgd)

SREDA, 19. 9.

8.20 TV v šoli (Zgb)
11.00 TV v šoli (do 11.30) (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešvec do 17.05) (Bgd)
17.50 Mačkon in njegov trop —

barvni film (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Na sedmi strani — športna oddaja (Lj)
18.59 Arhitektura in družba: Ceste (Lj)
19.15 Mosaik (Lj)
19.20 Kaj hočemo — Ob ustavnih in kongresnih razpravah — (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Čikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 in TV barometer (Lj)
20.35 Che Guevara — italijanski film (Lj)
21.35 Glasbeni nokturno — A. Lav-jovic: Adaggio (Lj)
21.45 Poročila (Lj)
21.50 Rezervirano za šport (Lj)
UHF — oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zgb)
17.50 Serijski film (Zgb)
18.30 Reportaža (Zgb)
19.00 Risanika (Sar)
19.15 Kako... (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Sar/Zgb II)
20.30 Zabavna glasba (Bgd II)
21.30 Odprta univerza (Bgd II)
22.00 Glasbena oddaja (Bgd II)
22.30 24 ur (Bgd II)

CETRTEK, 20. 9.

9.35 TV v šoli (Zgb)
10.30 Angleščina (Zgb)
10.45 Nemščina (Zgb)
11.00 Francščina (do 11.30) — (Bgd)
14.45 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
15.40 Angleščina — ponovitev (Zgb)
15.55 Nemščina — ponovitev (Zgb)
16.10 Francščina — ponovitev (Zgb)
16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešvec do 17.05) (Bgd)
17.25 Iz slovenske književnosti — A. T. Linhart: Zupanova Mica (Lj)
18.15 Obzorik (Lj)
18.30 Tišina, na sporedu je nem film (Lj)
18.55 Viharni vrh — nadaljevanje in konec (Lj)
19.45 Risanika (Lj)
19.50 Čikcak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 Četrtekovi razgledi: Jubilej zvestobe (Lj)
21.30 E. Zola: Germinal — TV nadaljevanje (Lj)
UHF — oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zgb)
17.45 Otroški spored (Skop)
18.15 Kronika (Zgb)
18.30 Narodna glasba (Zgb)
19.00 Panorama (Zgb)
19.45 Propagandna oddaja (Zgb)
20.00 TV dnevnik (Zgb)
20.25 Spored italijanske TV

PETEK, 21. 9.

9.30 TV v šoli (Zgb)
11.00 Angleščina (do 11.30) (Bgd)
14.40 TV v šoli — ponovitev (Zgb)
16.10 Angleščina — ponovitev (Bgd)
16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešvec do 17.05)

REVIJA
ZA
RADIO
FILM
IN ZABAVNO
GLASBO

STOP

MALI OGLASI

PRODAM

360 i prodam.
Stanko Jakob, Zg. Hudinja
Celje.

WERTBUSCH trajnožarečo
peč prodam. Ogled v
popoldan. Skok Mi-
Dečkova 35, telefon
48-48.

simentalca 6 tednov
prodam. Dečman,
Zagrad 15 (Zagrad).

750 kombi letnik 1972,
striran do junija 1974,
prodam. Jarc Bernard, Tr-
55, Škofja vas.

6 letnik 1969 ugodno
prodam. Ogled popoldan.
August, Na zelenici 14 Ce-
lje.

letnik 1972 prodam.
popoldan. Majhen
C. XIV. divizije 13
Celje.

ORNO kolo Jawa 175
prodam. Krašovec Sta-
Tevče 9, Laško.

MI voz nov 12 col pro-
Rajh Ivan, Sešče 4
Celje.

in dva fotelja prodam.
Irena, Ul. Bratov
Škofjakov 57.

AROV vinograda, 600 a
novi, novo gospodarsko
opremljeno in hišo prodam.
Bogal po dogovoru. Eber-
Bogo, Zagrad 144 — tik
od starim gradom.

STAVA 750 letnik 1970 —
tip — prodam. Ogled
popoldan. Maščen Branko,
Škofja vas 61 Šostanj.

NO peč na olje, tri sode
na olje, 100 l ulja in gu-
sto — melo sobno peč
prodam — vse za 1.000 din.
prodam tudi nekaj večjih
na okras vrta in kuhali-
na tri plošče, Arclin

1100 letnik 1970 ugodno
prodam. Plevčak Ivan III,
Dobrotinškova Celje.

750, december 1963,
prodam tudi na kredit Og-
popoldan pri Koncilja,
Zuhova 7, Šostanj

in 20 a zemlje prodam.
hiši je centralna kurja-
Vprašajte v Gostilni
Zeljak (pri Štefki).

1200 letnik 1969, odlično
opremljen, 48.000 km prodam
zamenjam za Fiat 124
BMW 1600 z doplačilom
na kredit. Naslov po tele-
fonu 730-62 Laško.

ROK otroški voziček —
zamenjam — zelo ugodno
prodam. Informacije po te-
lefonu 214-02.

OKRUVNE škotske ovčar-
(Lesi) z rodovnikom,
deset tednov, prodam.
Škofja vas, Ipavčeva
Celje.

MI vseljivo polovico hiše
z lastnim vhodom in 400
m zemlje prodam v sre-
biha Šentjurja pri Celju.
Ponudbe pod »Izredna lo-
kacija«.

UNPOL sobno stanovanje
v Trbovljah zamenjam za
enakovrednega v Celju, Za-
ali bližnji okolici. Kle-
se Milvana, Griže pri
Celju 31.

MITNISO hišico v Sveti-
pri Celju prodam. Tone
Zeljak, Celje, Mariborska

NOGRAD 40 a žičnice in
dostop 35 a prodam.
voda, dostop z av-
10 minut od Atom-
toplice. Vprašajte pri
Jože, Sodna vas 2 Pri-
Mestinju.

AVO osem mesecev brejo
prodam. Oset Ciril, po do-
moš Ulčar, Šentjur 225.

RADIO skoraj nov Phi-
prodam. Cater Roman,
Zagrad 40, Škofja vas.

KRMILNIKOV za pita-
piščancev ugodno pro-
dam. Antloga Edi, Arja

HILO — šest let staro,
stemsno, sposobno za
dela — prodam. Avgust
Zeljak, Lonata 17 Celje.

AMBOLIRAN FIAT 125
letnik 1972, ugodno
prodam. Ogled vsak dan
popoldan pri Juhart, Latko-
na Prebold.

STANOVANJE

SPALNICO ugodno prodam.
Veranovski Hermina, Trg
oktobrske revolucije 3-VI.
FIAT 1300 z dodatno opremo,
odlično ohranjen, poceni
prodam. Simler Jože, Ipav-
čeva 4 a Celje.

PEC za centralno kurjavo —
rabljeno — prodam. Bor-
don, Božičeva 5, Celje.

PONY expres ugodno pro-
dam. Ponudbe pod »Ugo-
dno«.

150 l dobrega črnega vina
ugodno prodam. Meh Drago,
Zalec, Cesta žalskega ta-
bora 5.

VW 1200 ugodno prodam.
Mlakar, Petrovče 108 a.

FIAT 850 ugodno prodam.
Stepišnik, Sempeter 102 a.

STARO betonsko železo 6 in
12 mm za kompletno plo-
ščo 4 x 4 m cca 120 kg
prodam za polovično ceno.
Štravs, Kersnikova 4 a Ce-
lje.

AMI 6 break, dobro ohran-
jen, ugodno prodam.
Knez, Cinkarniška 6 Celje.

STEDILNIK na trdo gorivo
»Gorenje« poceni prodam.
Mravljak, Zagrad 31 b Ce-
lje.

KOSILNICO Monti, brus, vo-
ziček, obračalnik, žetveno
napravo, gumi voz 12 col in
še mnogo delov prodam.
Kosilnica je novejša in pri-
merna za hribovite predele.
Pušnik Ivan, Glinsko 3,
Škofja vas pri Ljubčini.

TOVORNI avto Zastava 620 B
v voznem stanju, neregis-
triran, ugodno prodam za
10.000 din ali zamenjam za
ček. Plevnik Franc, Lóžnica
28 Zalec.

SKODO 100 S letnik 1970 pro-
dam. Nazorjeva 6 Celje.

CISTOKRVNE nemške ovčar-
je samce devet tednov stare
z rodovnikom prodam.
Praznik Anton, Šlandrova
1 a Šostanj.

SPALNICO prodam zaradi se-
litve. Povalej Pavla, Bukov-
žlak 35 Teharje.

STISKALNICO in mlin za
grozdje prodam. Brinarjeva
2 Celje (Nova vas).

KOMPLETNO posteljo, na-
božno sliko, sobno peč,
električni štedilnik in sten-
sko uro na verige prodam.
Ogled od 18. 9. 1973. Marti-
na Cvetko, Zidankova 25
Celje.

FIAT 750 letnik 1969 zelo
ugodno prodam. Kavalar
Srečko, Levec 41.

SKODA S 100 letnik 1969, do-
bro ohranjen, prodam. Ko-
stanjšek Ivan, Podlog 42
Sempeter.

TAUNUS 17 M letnik 1964
prodam. Keblić, Celje, Lju-
bljanska 27 od 16. do 18.
ure.

AMI 8, nove, še neregistriran
prodam. Slance 13, Te-
harje.

MOPED brez izpita, tri bri-
ze, televizor RIZ Zagreb in
peč na olje AMO 8 na elek-
trični vžig, vse zelo dobro
ohranjeno, prodam. Vpra-
šajte pri Ševšek Jože, Pre-
šernova 14.

TRAKTOR »Zetor« 25 z na-
kladalcem ali brez prodam
ali zamenjam za boljši
osebni ali poltovorni avto
(TAM 2000 Hanomag). In-
formacije v soboto popoldan
ali nedeljo dopoldan
pri Zohar, Tepanjski vrh
n. h. Slovenske Konjice.

AMI 8 break, november 1971
prodam. Sedej, Ulica bra-
tov Vošnjakov 32 Celje.

KUPIM

ENODRUZINSKO hišo lahko
starejšo v bližini ceste ku-
pim. Ponudbe pod »Cestaa«.

DVODELNO omaro, dobro
ohranjeno 300 do 400 l sod,
mlin za grozdje in kad ku-
pim. Skale Marija, Zagrad
103 Celje.

DVA SODA rabljena 150 do
400 litrov s polkami ku-
pim. Gregorič Stanko, Loč-
nica 25 Polzela.

ZAPOSLITEV

ZA VODOINSTALATERSKO
stroko sprejem takoj va-
jenca. Pogoji je osemletka.
Instalaterstvo Ulica bratov
Kresnikov 34 Celje.

GREM za vajenka za kakrš-
nokoli stroko. Ponudbe pod
šifro »Cimpreja«.

ISCER žensko za varstvo
enoletnega otroka na do-
mu. Golob, Celje, Ob želez-
nici 1.

ISCER dobrosrčno žensko za
varstvo dvojčic na domu v
središču mesta v dopoldan-
skem in popoldanskem ča-
su. Ponudbe pod »Dvojčica«.

GREM pospravljat na dom.
Ponudbe pod »Cistaa«.

RAZNO

TAKOJ prevzamem vse vrste
elektroinstalacijskih del.
Elektroinstalaterstvo Stan-
ko Martin, Gornja vas pri
Preboldu št. 51, Prebold.

HISO v Vojniku zamenjam
za majhno posestvo v oko-
lici Celja. Ponudbe pod »Le-
pa prilžnostaa«.

IN MEMORIAM

Danes, 13. 9. 1973 je mini-
lo leto dni odkar smo iz-
gubili našo drago, ljubečo

mamo

ANTONIJO DEBELAK

Ohranili jo bomo v traj-
nem spominu.

Družini Debelak in Krajnc
ter sorodstvo.

dobra
knjiga

najboljši
prijatelj

ZAHVALA

Ob prerani izgubi ljubega očeta

Ivana Štrajharja

upokojenega kovača iz Kaple

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, pri-
jateljem, sosedom, znancem, sodelavcem Osnovne
šole »I. celjske čete Celje«, sodelavcem »Etolaa« in
gasilec iz Levca za izrečena sožalja, darovane
vence in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zalujocha:

sinova Ivan in Branko ter hčerka Jelka z družinami

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

POLZELA
NOGAVICE

POLZELA
TOVARNA NOGAVIC/POLZELA

REVOLUCIJA
V NOGAVIČARSTVU

Hlačne nogavice LI, nov proizvod tovarne nogavic »POLZELA« pomenijo zelo
kvalitetno nogavico na jugoslovanskem tržišču. Zakaj? Ker so najtanjše, le-
po se prilgajo nogi, se ne gubajo in so izredno gladke. Izdelane so iz kvali-
tetne uvožene surovine in so ekskluzivni proizvod tovarne nogavic »POLZE-
LA«. Ne pozabite: hlačne nogavice LI — VRHUNSKA KVALITETA NOGAVIC
V JUGOSLAVIJI!

praktična
OBLAČILA
za
jesenske
dni

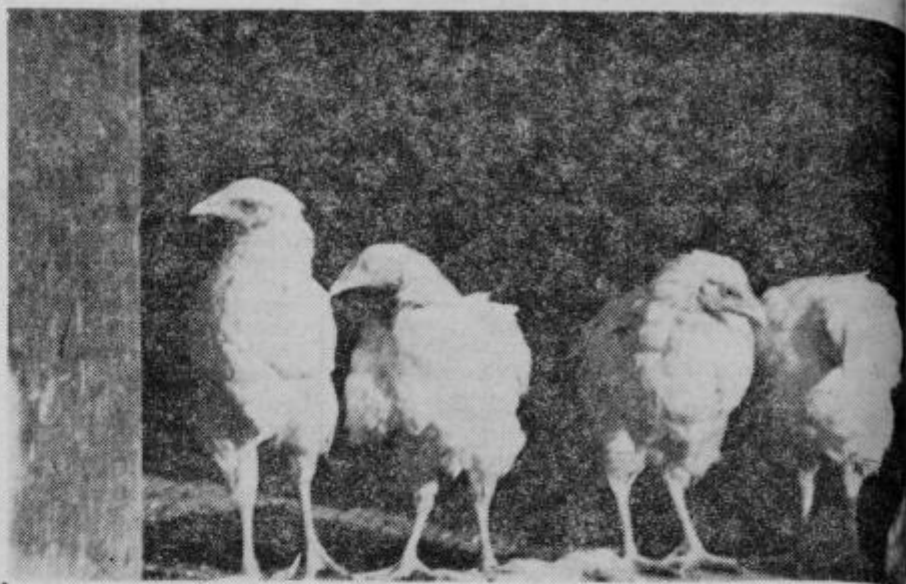
VELEBLAGOVNICA
TKANINA
CELJE

NOVO V ŽALCU

IKEBANA — živo cvetje! Umetnica Ksenija Grabusina, žalska rojakinja, je s svojo razstavo ikebane v Savinovem razstavnem salonu pokazala nekaj izvirnih načinov oblikovanja živega cvetja in drugih predmetov iz narave. Tudi stari dobri kavni mlinček je dober za uporabo.

Foto: D. MEDVED

»Kaj, meso se bo spet podražilo? No, bomo pa mi še kar nekaj časa na jedilnem listu ...!«

Foto: D. Medved

GOLA POMOTA

»Kar verjeti ne morem,« je rekla Ana, »penzion v počitniškem domu le po deset dinarjev za osebo. Ali ni to prekrasno?«

»No, vidiš,« je rekel veselo Vice. »Ne govori se kar tako o počitniških domovih, o delavskem razredu. Pa je le nekaj narejenega tudi nam v korist.«

»Da,« je odgovorila pritrjevalno Ana.

»Da, da,« je nadaljeval Vice in pogledal na lepo stavbo, ki je kukala iz zelenega otoškega parka. Počitniški dom — je z velikimi črkami naznanjal napis.

»Toda, le zakaj je na domu tista rdeča zastava z velikimi črkami FKK?« je vprašala Ana in se rado vedno ogledovala.

»FKK,« je mrmral Vice in tresel z glavo. »To verjetno pomeni fiz ... fiz ... kult ... kultura. Telovadba, mar ne?«

Medtem ko sta razmišljala o znaku FKK in o svojem udobnem dopustu, sta Ana in Vice hitro prispela pred vrata Počitniškega doma. Bilo je jutro. Sonce se je že visoko vzdignilo.

»Tu spijo do polnéve,« je mlo šepnila Ana. »A midva, Vice, vsak dan ob rani zori na delo. Neverjetno, kako je to.«

»Ni neverjetno,« je rekel Vice. »To bo pravo dopustovanje ... Tako mora biti ...«

Nastlonila sta se na zidno ograjo in iz torbe privlekla kruh, sir, mudo čebulo in pričela jesti. Nenadoma je Ani obstal cmok v grlu.

»Kaj ti pa je,« je vprašal Vice. »Zalij malo tale sir, popij malo vode. Ne žveči na suho ...«

Ani ni rekla ničesar. Le oči je zaobrnila. Zardela je. Dvignila je roko in pokazala na povsem gola moša in na žensko, ki je šla brezsravno za njim popolnoma gola. Ko je prišla malo k sebi, je rekla:

»O, bogpomagaj! Ljubi moj Vice, kam sva prispela!«

»Pa, v Počitniški dom,« je zastokal Vice. Saj vidiš kako lepo piše ... Napis ... Zastava«

Ana pa je nemo buljila predse in skrivoma pogledovala nagega moša, ki se je guncal z žebjem med nogami. Trenutek je še molčala, nato pa je rekla:

»Skloni se no, nesreča, ne bulji v tisto golo nesramnico!«

»Hm,« je zastokal Vice in izpljunil grizljaj. »Jaz gledam v zastavo. Ti pa, Ana, revica moja, pojdi za zid, saj se nimaš česa bati ...«

»Pih!« je zastokala Ana. »Pih!«

Kmalu se je od nekega pojavil tudi debeli Tonko, šef Počitniškega doma ter ju povprašal, kaj želita.

»To je vendar Počitniški dom,« je rekel Vice. »Z ženo Ano so naju sem napotili na dopust. V penzion po deset dinarjev na osebo.«

»Kdo vaju je poslal?«

»Turistburo.«

»Oh, tam v administraciji nimajo pojma,« je rekel debeli šef Tonko. »To je že oddano nudistom ... in penzion je pri nas le deset dolarjev po osebi dnevno ... Tu dinarji nič ne veljajo ... Zastava FKK ... Sve to dokazuje ...«

»Oh, sveta nebesa!« je zarežal Vice in zgrabil svojo Ano ter se obrnil na levo kruga.

ANDRIJA DABOVIČ

* FKK — nemška oznaka za nudistični objekt: Freikörperkultur.

VROČEMU ZAKAJ, VROČ ZATO!

VPRAŠANJE: Kako visoko je pravzaprav nebo?

ODGOVOR: Sodeč po tistem, da je moja sestra v temi na ves glas vzdihovala, češ da je v nebesih, je nebo visoko devet mesecev. Tako dolgo je njen angelček potreboval, da je z neba padel na zemljo.

VPRAŠANJE: Po burni ljubzenski noči človeku zmanjka besed. Kaj ob taki priložnosti reči, zlasti če je par nov?

ODGOVOR: Na primer recite — Veseli me, da sva ravno midva trčila skupaj.

VPRAŠANJE: Kaj je to optimist?

ODGOVOR: Optimist je moški, ki si naolji hlačno zadrgo, ko gre na prvi randi.

HUMOR

V zbirki Marka Twaina v Muzeju St. Louis je med rokopisi tudi pismo, naslovljeno na ženo slavnega humorista, s tole njegovo pripombo:

»Odpri pomotoma, da bi videl, kaj piše v pismu.«

Kadar je profesor Francesco Carrara, slavni zagovornik in kriminalist, zaslišal univerzitetni zvon, ki je po takratni navadi objavljaj podelitev doktorskega naslova, je navadno dejal:

»En študent manj in en osel več.«

Nemška filmska igralka Marlene Dietrich, ki je slovela tudi kot najlepša stara mama na svetu, je nekoč rekla:

»Dandanes je v očeh ljudi uspel vsak, kdor ima več gumbov na telefonu kot na hlačah.«

Ferbarjev oče

ŽELEZNA VOLJA

Pred kratkim sem imel priliko, pa sem se odpravil s prijatelji v hribe. Namenili smo se na najvišje vrhove naših planin, na Triglav. Na takšni poti človek doživi lahko presenečenja, ki jih ni vajen. In v planinah smo srečali Ferbarjevega očeta, redke primer odločne volje, pa čeprav za ceno hudih naporov.

Vidim, da niste več mladi. Ali niso te strme steze prebude za vas?

Res, mlad nisem več, saj sem nabral že kar 70 let. Pot je zares težka, toda če hočem uresničiti moje davne želje, je zadnji čas, da sem se potrudil.

Ali ste vi stari gams ali

samo nedeljski sprehajalec?

Rad grem v planine. Pa kljub temu moram reči, da niti nisem prehodil veliko planinskih steza. Toda, kdor se odpravi na Triglav, mora biti že kaj več kot nedeljski sprehajalec.

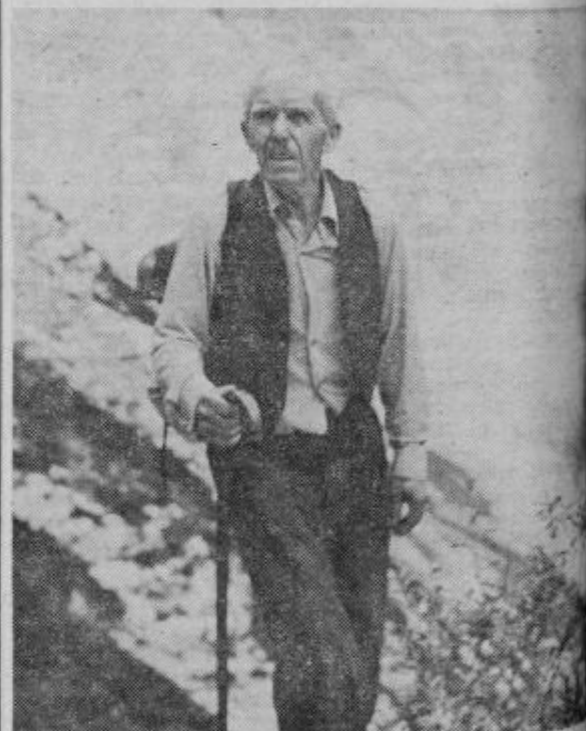
Oče, kaj vas pa je tako navdušilo, da ste se odločili za tako dolgo in nevarno pot?

Znan planinec in alpinist Aljaž je bil doma v Zavrhu pod Smarno goro. Kot osebnost me je že od mladega navduševal. V moji zavesti je postal ideal planinarstva,

če me vzame s seboj. Veda, oče, kar pojdite, če ste le kos kozjim stezam je bil takoj za to.

S Kredarice že ni več daleč do vrha Triglava. Se boste potrudili še naprej?

Če bo le vreme naklonjeno. Se bom že potrudil, pa palico se precej zanesem. Bo nevihta, bom moral čakati. Mogoče bom tudi na Triglavu prvokrat in njič. Po 70. letu kmalu pove tudi palica. V hribov se paš rabi vsaj toliko kolikor zdrave pameti.

s knjigo o planinah pa me je posebno navdušil, saj sem jo že večkrat prebiral. Dolgo sem odlagal, ko pa se je končno ponudila prilika, sem se odločil, da vidim njegov, Aljažev stolp, prav vrh Triglava.

Ali ste se odpravili na Triglav s kakšno družbo?

Sosed se skoraj vsako leto odpravi v triglavsko hribovje. Letos sem ga poprosil,

Alojz Ferbar je doma v Gornjih Pirnič pri Medvedu. Pred pokojem je bil sodnik, zdaj pa je vrtnikar. Živi mu je na obraz vtisnjen razoran obraz izpovedi njegove trdne volje. Bil prvi 70-letnik na Triglavu. Zato — naj nam redkih. Zato — naj nam zgled.

Pepi M...